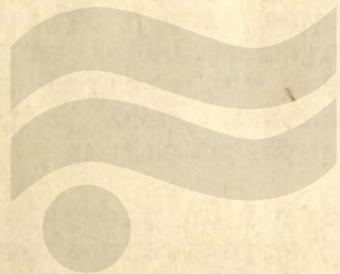

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

GENNAIO

1958

		P.Ovečka c.c.a. /I/	1
		P.Ovečka c.c.a. /II/	2
		P.Ovečka c.c.a. /III/	3
		P.Ovečka c.c.a. /IV/	4
		P.Ovečka c.c.a. /V/	5
		P.Ovečka c.c.a. /VI/	6
		P.Ovečka c.c.a. /VII/	7
		P.Ovečka c.c.a. /VIII/	8
		P.Ovečka c.c.a. /IX/	9
		P.Ovečka c.c.a. /X/	10
		P.Ovečka c.c.a. /XI/	11
		P.Ovečka c.c.a. /XII/	12
		P.Ovečka c.c.a. /XIII/	13
		P.Ovečka c.c.a. /XIV/	14
		P.Ovečka c.c.a. /XV/	15
		P.Ovečka c.c.a. /XVI/	16

Radio Vatikana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu
**ústav pro studium
 totalitních režimů**

- 17 V.K. P.Ovečka 6 Al margine di una Mostra di arte gottica
P.Ovečka nos 08,09 sile invio di Cecoslovachia a Parigi
Notizie dal mondo cattolico
- 18 P.Ovečka Matrimonio cristiano
- 19 P.Feřt, S.J. Ottava delle preghiere
- 20 P.Novotný Introduzione alla lettura della Bibbia
Studi N. I
- 21 P.Novotný ib 10 anni della Repubblica Popolare
Romania /S&C P. 8
- 22 P.Ovečka " " Notizie dal mondo cattolico
- 23 ib o P.Ovečka laon ono i servizio di Dio Vescovo Von Galen P. 4
- 24 P.Ovečka " " Notizie dal mondo cattolico
- 25 P.Ovečka - ono i Pio XII sulle famiglie numerose
- 26 P.Ovečka ib o Problema della pace nel Messaggio Natalizio di Pio XIII P. 8
- 27 P.Novotný \ 08 Introduzione alla lettura della Bibbia
Studi N. I P. 8
- 28 P.Ovečka " " La Gioventù nella Russia Sovietica
- 29 P.Ovečka " " Notizie dal mondo cattolico
- 30 P.Ovečka ib i Salesiani nel 1957 - Opera Salesiana
nei paesi Cechi e Slovacchia P. 15
- 31 P.Ovečka " " Notizie dalle missioni, dalla attivita
della Societa Salesiana

32 " " -
33 " " -
34 " " -
35 " " -

ustav pro studium
totalitních režimů

Zdravíme vás z Říma, z blízkosti sv. Otce v novém roce 1958, a přejeme hodně vnitřní síly, víry a statečnosti od nesmírného Krále věků, jenž dovede vítězit a zvítězit i našich lidských neúspěchů a utrpení. Nezapomínejme: Kristus vládne, králuje a vítězí - i dnes.

~~zvukového záznamu~~ ~~Zprávám~~ ~~sv. Otci~~ ~~Učení~~ ~~Paní Ježíše~~ ~~a~~ ~~naší~~ ~~milosti~~ ~~je~~ ~~zde~~ ~~naše~~ ~~štěstí~~ ~~je~~ ~~zde~~ ~~naše~~ ~~štěstí~~

vám předvedeme několik vánočních písni různých národů.

Nejdříve: Přehled činnosti sv. Otce Pia XII. v roce 1957. - V uplynulém roce Pius XII. přijal 797 osob v soukromých audiencích, 64.000 osob v audiencích zvláštních; všeobecným audiencím bylo přítomno na 800,000 turistů a poutníků. Sv. Otci přišli podat svůj hold úcty, poslušnosti a oddanosti zástupci všech světadilů a všech zemí. V roce 1957 Pius XII. pronesl celkem 98 řečí alocucí a rozhlasového poselství: 38 bylo francouzsky, 24 italsky, 15 anglicky, 11 španělsky, 6 německy, 2 portugalsky a 2 latinsky. Zmínky zasluhují velikonoční a vánoční poselství, dvě řeči k lékařům o mravní stránkách anestesií, dále alocuce k kat. dělnické mládeži JOC, k účastníkům sjezdu laického apoštola, řeč při posvěcení nových přístrojů vat. rozhlasové stanice. Často v těchto řečech Pius XII. vybízel národy k bratrskému a spravedlivému míru. Z osobnosti, které byly přijaty v soukromých audiencích jmenně: vicepres. Sp. státu severoamerických Richarda Nixona, franc. pres. Cotyho, irského presid. De Valera, pres. NSR Heussa. Velký ohlas vzbudila též návštěva polského kard. Wyszyńskiego a ostatních biskupů z Poslka u sv. Otce. Za uplynulý rok sv. Otec vydal 4 okružní listy, encykliky: Fidei donum, o kat. misích, především v Africe, Invicti athletae, k 300. výročí mučednické smrti sv. Ondřeje Boboly, "Le peleminage de Lourdes, k nastávajícímu jubilejnemu roku lurdských zjevení, a Miranda prorsus o filmu, rozhlasu a TV. Po stránce pastorální má historický význam ap. konstituce Sacram communionem, jíž se mění předpisy eucharistického postoja a povolují večerní mše svaté; ~~zákoník~~ U sv. Stolice je zastoupeno 48 států, 32 s hodností velvyslanectví a 16 vyslanectví. Nesmíme zapomenout v našem krátkém neúplném přehledu o činnosti sv. Otce za rok 1957 ani na jeho charitativní činnost, jíž hleděl zmírnit utrpení všech, postižených neštěstí ať v Evropě, nebo až v dalekém Iranu. - Uplynulý rok 1957 byl tedy i pro sv. Otce rok usilovné neúnavné práce pro dobro všech, katolíků i nekatolíků.

a jep. učence Matouška, Šimona
Toto je výsledek i mojí charitativní práce
učený, řeknu a učený učený abstraktní plán! || pozitivním, výjimečně významným
a na tom mohu být hravý, mohu mít spoustu výhod.
zdejší, ne, Střední, Český! výjimečně pozitivním, významným
učený, řeknu a učený učený abstraktní plán! || pozitivním, výjimečně významným

Dnes vám přečteme první část vánočního poselství sv.Otce Pia XII. Další část si uslyšíte v pátek večer, a pak v našich vysíláních v úterý ve čtvrtku a pátek příštího týdne.

V úvodní části Sv.Otec poukázal na ~~bázen~~^{muži, ženy, dnešních lidí} ~~nebezpečenstvím~~ před všemi vymoženo stvoření; lidé se bojí, že jejich vynálezy se obrátí proti nim. Příčinou této nejistoty je porušení souladu ve vesmíru a v nitru člověka. Útěchou ade, zárukou jk uskutečnění souladu je Kristus. I.část pos.ván. :Kristus.....

Zprávy: Sv.Otec Pius XII. udělil v úterý zvláštní audienci skupině žurnalistů; ~~kterí~~^{ti} konají první cestu ~~země~~^{novou linkou} australské letecké společnosti

Quantas, ~~spojuje~~ která přední hlavní města světa. V příležitostné alocuci Piu XII. ~~projevil~~ ^{praní}, aby nová linka přispěla k sblížení a sbratření národů a k upevnění míru. Materiální pokrok sám o sobě není dostatečným zdrogem pravého míru. Pravý mír musí upevnit své kořeny v myslích lidí, kteří pokorně uznají, že mají svůj společný původ v jediném Bohu a otci všech lidí, jenž je nad všemi, jenž proniká vše a žije v nás ve všech".

Na Nový rok dopoledne sv.Otec přijal městskou radu města Říma, jejíž členové blahopřáli Piu XII. k novému roku, svému biskupovi. V předvečer II.ledna sv. Otec s okna své soukromé pracovny požehnal zaměstnancům římských pouličních drah, kteří mu s hudbou přišli blahopřát na svatopetrské nádvoří po skončení děkovné pobožnosti v kostele Al. Gesu.

V basilice P.Marie Větsí byla sloužena dnes, jako každý první čtvrtok v měsíci, mše svatá za Umlčenou Církev. Celebroval dñ. Dr Štěpán Náhalka, redaktor slovenských Hlasů z Ríma a Ústrednej katolickej kancelarie; při mši svaté bylo zvl. vzpomenuto trpících biskupů kněží a věřících na Slovensku. Několik slovenských vánočních písni zazpíval ^{italský} chlaapecký sbor salesiánů. Pobožnost byla zakončena modlitbou Pia XII. za umlčenou Církev.

"Náboženství není jen soukromou záležitostí jednotlivců, nýbrž opravdovou sociální silou, která dovede uspořádat podle zásad spravedlnosti společný život lidí", pravil vídeňský arcibiskup Mons.König ve svém novoročním pozdravu k svým diecesanům. Nedovedeme-li nahradit nedůveru důvěrou, nespravedlnost spravedlností, nenávist bratrskou láskou, pak nepůjdeme vstříc době míru, nýbrž jen novým a novým nebezpečím. Záverem arc. Mons.könig vyzval své věřící, aby podle výzvy sv.Otce pracovali ze všech sil na uskutečnění křesťanského pojetí zvl. na sociálním poli.

Dnes vám přečteme závěr první části a začátek druhé části ván.pos.sv.Otce
Pia XII.

Zprávy: Sv.Otec Pius XII. přijal v audienci velitele papežských ozbrojených
oddílů, kteří Piu XII. blahopřáli k novému roku jménem členů svých oddílů.

Byli to velitel Papežské šlechtické stráže kníže Don Mario del Drago,
velitel Papežské švýcarské gardy plukovník Robert Nünlist, velitel čestné
palácové stráže plukovník hrabě František Cantuti Castelvetri a velitel pa-
pežských strážníků plukovník Mario Ferrioli.

Pius XII. zaslal latinský blahopřejný list františkánu P.Augustinovi Gemelli:
rektoru Kat.university B.S.P. v Miláně a přesidentovi Pap.akademie věd.P.
Gemelli se dožívá v řečto dnech 80 let věku a 50.výročí svého posvěcení na
kněze.P.Gemelli byl v mládí horlivým socialistou a proslulým odborníkem v
lékařství a přírodních vědách.Po své konversi ke kat.se stal františkánem
knězem a pak velmi proslul svou obranou lurdských zázraků.

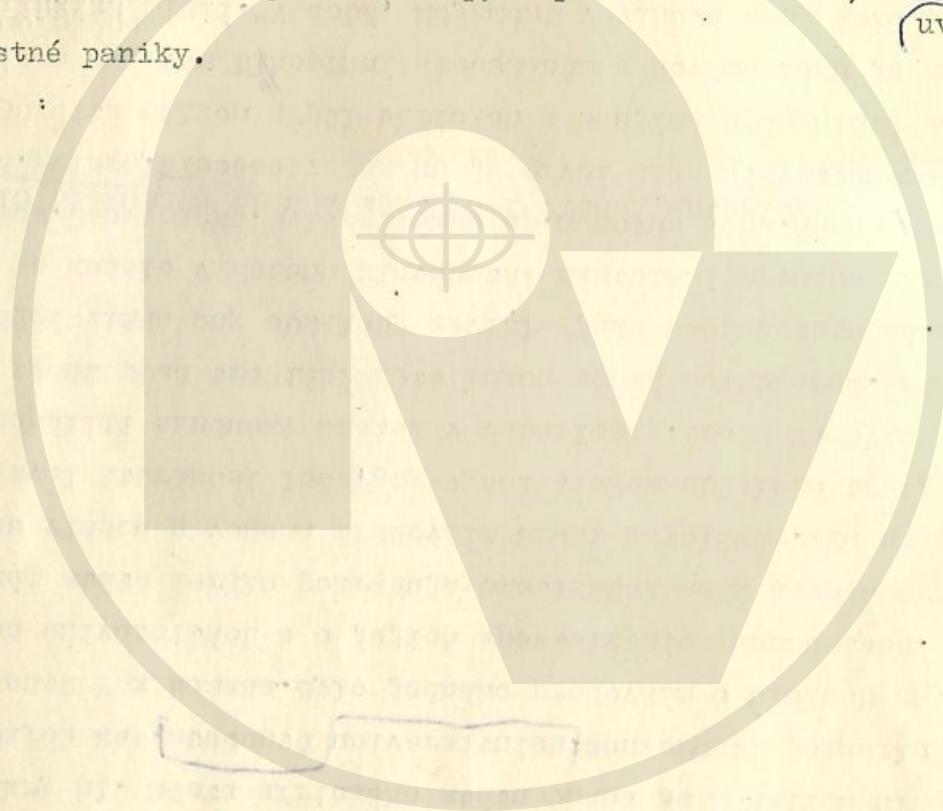
Blízko Akry hl. města afrického státu Ghana se konala mezinárodní konferen-
ce afrických kat.studentů universitních Konferenci pořádalo mezin.činutí
kat.studentů Pqx Romana.Bylo jednáno především o úkolech kat.studentů na
afrických universitách a o jejich apoštolačních možnostech.

V indickém státě Kerala pokračuje protináboženská kampaň organizovaná komu-
nistickou vládou a vedená především proti katolíkům.Tak na př.jeden člen
vlády vyzval kteréhosi Indu,aby vydal tiskem obžalobu proti katolíkům,že
r.1950 zapálili hindušký kostel v Sabarimala.Brožurka byla úmyslně vydána
několik týdnů před tradiční katolickou poutí do Makaram.Zmínky zaslhuje,
že dřívější vláda ony obžaloby zavrhlala jako neopodstatněné.

1.ledna se konalo v Essenu slavnostní nastolení prvního místního biskupa
Mons.Frant.Hengsbacha.Byl přítomen ap.nuncius Mons.Munch a arc.z Kolína
asi 10 biskupů a přední městské i vlaadní autority
n.R.kard.Frings.Diecese v Essenu je první diecesí vytvořenou v Německu po
od r.1930.Čítá milion a půl věřících a zaujímá průmyslové poruhří.

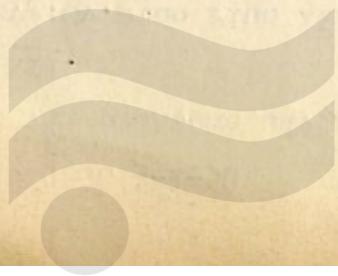
Kard.Frings ve svém blahopřání diecesanům k novému roku je žádá o podporo-
vání zámořských misií."V době, kdy méně vyvinuté země Asie a Afriky usilují
o to,aby se staly účastníky kulturních statků civilisovaného světa,nadešla
rozhodující hodina pro Církev a pro celý svět.Církev neměla nikdy tak pří-
znivé apoštolační perspektivy jako dnes,avšak potřebuje spolupráce svých
členů,protože méně vyvinuté země jsou cílem silného nátlaku komunismu a
materialismu." - Významné bylo též kázání mnichovského arc.kard.Wendela
u příl.konce roku.V roce 1957 nebyl připojen k stvořitelskému dílu Božímu
annexum

osmý den, jak který by uvedl v pochybnost vládu Boží nad světěm, jak to říkají někteří v zemích za žel. oponou. Je pravda, že sovětské umělé družice vyvolaly na východě jásot a na západě obavy. Obě tyto reakce ale nám katolíkům jen dokazují, kam dospějí lidé, když zapomínají na Boha nebo ho dokonce popírají: Jásot jedných je činí slepými před skutečností, strach druhých uvrhuje do úzkostné paniky.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Dnes jsme pro vás připravili komentář o ván. xposeství sv. Otce Pia XII.

Nejdříve si posl. několik zpráv.

Sv. Otec Pius XII. přijal v audienci^{it.} řeholní sestry, ~~pracující~~ v Kat. akci dívek, které se sjely do Říma na porady, jejichž heslem je "Dívčí kat. akce škola ~~charakteru~~ osobnosti a apoštolátu". K řeh. sestrám sv. Otec pronesl delší alocu- ci, v níž pojednal o práci řeh. sester v rámci Kat. akce. Zvl. Pius XII. pou- kázal na rozdíl mezi katolickou akcí jako organizací a apoštolátem katolí- ků.

Sv. Otec zaslal větší finanční pomoc obyvatelstvu ostrovů Azorských, které bylo postiženo výbuchem jedné z tamějších sopek. Dar sv. Otce byl odevzdán nejvíce postiženým rodinám o vánocích. ~~X~~

Podle rozhlasu města Hangchow v Číně byl zatčen biskup z Taichowu Mons. ~~H~~ Jo Šan spolu s dvěma kněžími; byli odsouzeni k tržstu žaláře od 10 do 20 let protože prý pomáhali kontrarevolučním ~~prvukům~~. Též život katolíků v Kantonu se stává více a více nesnadným: ap. administrátor biskup Mons. Dominik Tang, kněz i řeh. sestry jsou především terčem nátlaku. Mons. Tang byl vyslýchán na policii, protože odmítl zúčastnit se přeškolovacích kursů, protože zakázal katolíkům podepsat prohlášení, že náb. spolek Mariina Legie je reakční organizace, financovaná ze Spoj. států a podobněží a jomluvy. Mons. Tangovi se též ~~vytýká~~, že stojí v cestě vlasteneckému sblížení kněží; proto prý není schopen vykonávat své funkce.

Také tento rok se bude konat v Boloni v pondělí průvod Tří králů. Průvod začal arc.kard. Lercaro r. 1954, aby dodal nového lesku svátku Zjevení Páně, o němž italské děti dostávají své vánoční dárky. Boloňský průvod bude mít dvě části, první více spektakulární a druhou náboženskou, uvnitř katedrály sv.

Petronie. Kard. Lercaro rozhodl, aby při všech farních úřadech jeho jménech byly rozdány chudým dětem sáčky s dárky.

Ve Vídni v aule university se ~~bude~~ konat od 7. do 10. ledna studijní dny o otázkách pastorálky. Je na programu studium možností jak ovlivnit masy a veřejné mínění. Zahajovacímu zasedání bude přítomen arc. Mons. König.

Na Holandské katolické universitě v Nymwegách je letos zapsáno 2.051 studentů, t.j. o 187 více než minulý rok. Téměř čtvrtina, 501 student je zapsáno na lékařské fakultě. ~~X~~ myním roce studuje 415 studentů.

Vánoční poselství sv.Otce Pia XII. bylo výzvou ke křesťanskému životnímu optimismu. Aniž by je vyjmenoval, Pius XII. zaujal stanovisko ke všem hnutím heslům a tendencím dnešní doby, která přímo nebo nepřímo ~~odmítají~~ ~~ignorují~~ nebo ohrožuje optimismus, vyplývající z křesťanského zjevení. Jsou to ateistický existentialismus Sartra, Camuse a jeho duchovních epigonů na západě, kteří kází absurdnost života: ~~na celý vesmír, člověku prý~~ nezbývá než složit frace nečinněja hledět se odškodnit pomíjejícími rozkošemi, které se mu podaří urvat z toho panujícího nesouladu. Pius XII. odmítá též ten nekoněčný esenciální rozdíl mezi časem a věčným, jak ~~jí~~ propaguje protestantský teolog Barth; podle něhož jakákoli spolupráce mezi Bohem a tvořem není možná. Ani nelze přijmout komunismus s jeho železnou kázní kolektivismu, kterou jedině udržuje anonymní existence jedněcích lidí vedle druhých. A konečně i to volání po resignaci, že totiž v dnešním světě dostačí jen pasivní přítomnost katolíků, a jejich dobrý příklad; jakékoliv pokusy o pokřeštanění prostředí je mrhání silami. Tato mínění Pius XII. odmítá, protože odporuje zjevené pravdě o vykoupení, o světa a o člověka. Proti tomu Pius XII. praví, že povolání ~~víry~~ v Boha a v Krista je závazná výzva k činu, opravdovému a týkajícímu se všech stránek života.

Jako ~~základní bod~~ své tese sv.Otec bere "božské téma jednoty a harmonie, které vložil do věci jejich Stvořitele a jejíž uchování svěřil člověku". To jednotu a harmonii ~~zvláště~~ dědičným hříchem, jeho následky a konečně i člověku hříchy osobními, zvláště oslepou pýchou a ješitnoutí nad vším tím co dovede, člověk je pokoušet zpívat slávu ~~na zemi~~ člověku - místo slávy na výsostech Bohu. Zde je též pramen ~~z~~ nejistoty a strachu a rozpolcenosti, že všechny ty výmožnosti se obrátí proti němu. "Člověk se bojí světa, o němž se domníval že ho má ve svých rukou. A bojí se ho více než kdy jindy tam, kde Bůh nežije v myslích a srdečích lidí." Tomuto vykořeněnému člověku Pius XII. ukazuje na Belemské dítko: o něm je psáno, že všecko je stvořeno skrze něj a kvůli němu, On je dříve než všecko ostatní, a všecko trvá dál jen skrze něho Novorzený Kristus je světlo a cesta ~~jakékoliv~~ úsilí lidského pokolení uskutečnit soulad ve světě. "Je nutné přivést svět zpět k jeho původní harmonii jak ji zamýšlel Stvořitel hned od počátku, když svému dílu dal účast na svých dokonalostech. Největší zárukou této naděje je vánoční tajemství: Kristus Boho člověk navštěvuje své dílo. Jak by směl zoufat nad světem tvor, když nezoufá

ani Bůh, když Boží slovo, skrze něž povstaly všechny věci, se stalo tělem a přebývalo mezi námi, aby konečně zazářila jeho sláva jako jednorozého od Otce? Křesťanství nesmí nikdy přijmout ani pesimismus jedných ani nečinnou malomyslnost druhých, protože ~~Jesu~~^{Božího} v rozporu s křesťanským pojetím člověka." Na této velké skutečnosti sv. Otec buduje své poselství: Úkol člověka na zemi je pozitivní: Obnovit jak ve svém životě tak i ve společnosti dokonalý obraz Boží. A je to možné, protože existuje podstatný vztah mezi věčným a časným, mezi Stvořitelem a tvorem. Právě v tomto vztahu tkví možnost existence ~~a~~^{mezi} vzněšenost jak člověka tak i světa. Nejvyšší Skladatel Boží symfonie ve vesmíru a zvl. na zemi a mezi lidmi, svěřil její provedení lidem, aby její jediný a geniální akord provedli věrně a co nejdokonaleji, podobni jakémusi velkému orchestru, třebaž rozdělenému v čase a nesmírnému počtem nástrojů, ale sjednocenému pod Kristovým vedením. Bůh odevzdal lidem své plány, aby je osobně a svobožně uvedli ve skutek, mají při tom využít své plné mravní zodpovědnosti, a přinést i námahy a oběti podle Kristova příkladu, když to bude nutné. Toto dílo nazval Kristus bojem proti knížeti tohoto světa, za jeho závěr označil vítězství: "Ego vici mundum", Já jsem přemohl svět. Zcela výslově poznamenává sv. Otec, že definitivní naplnění Božího souhlasu ~~přidruhém~~^{- Největším} Kristově příchodu ani nevylučuje možnost jeho uskutečnění už zde na zemi ani je neoddalažuje až na poslední den.

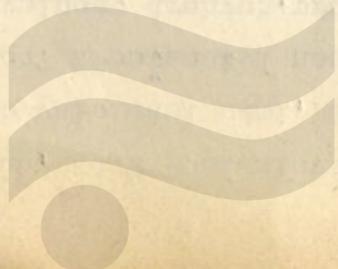
Zvl. v třetí části svého poselství sv. Otec naznačuje jak má konkrétně vypadat přínos katolíka k uskutečnění harmonie ve světě: Tím že Bůh povýšil výše než všechna ostatní díla svých rukou ~~člověka~~^{člověka}, ~~hned od počátku mu vše podrobil~~²³¹ i nebe, měsíc a hyždy, celý vesmír, aby v něm pracoval a aby byl strážcem jeho souladu. Mají zachovávat mravní zákon, protože všechny jejich činy i ty nejvíce soukromé, mají svou řezvu v okolním světě. Další heslo je spolupráce se všemi, lidmi kteří opředu též usilují o uskutečnění Božího řádu ve světě. Pius XII. odsuzuje ~~ajkékoliv~~ volání po skromných touhách doby katakomb, to by bylo popřením ~~práva~~^{Kristova} nad světěm. "Spíše by mělo být katolíkovi k hanbě, kdyby se nechal předčít Božími nepřáteli v horlivosti a podnikavosti. Činnost křesťana nezná žádné ohrazené terény ani zakázané směry: žádná oblast života, žádná instituce, žádné vykonávání moci nesmí být zakázáno Božím spolupracovníkům, kteří chtějí uchovat ve světě Boží řád a soulad. Avšak tato spolupráce nesmí nést s sebou ústupky v náboženských nebo duchovních hodnotách. - Boží řád a soulad má mít první místo i v plánech mezi ná-

rodního soužití, v ~~plánem~~ úmluvách týkajících se atomové energie. Závěrem Pius XIII. odsoudil závod národů ve zbrojení: ta znamení na nebi jsou znamením pýchy, která prohlubuje propasti mezi národy, rozdymchuje nenávist a připravuje pláč. A konečně vyzval k míru - avšak je to spravedlivý mír, ne takový, který má být rouškou k přípravě nových strašnějších útoků.

Svým poselstvím sv. Otec ukázal, ja tajemství vtělení pokračuje v jednom každém z nás. Druhá božská osoba se zapojila do času, proto každý katolík ^{dříve} má ukol práci ~~o~~ pokřestanění světa, aby ten se zase vrátil ke Kristu. Nebe a země se mají znova setkat. Kristus je král nebe a země, jeho zákon nesmí být zanedbáván v žádné lidské činnosti, ani ne v politice. Jakási jen ~~duchovní~~ přítomnost katolíka ve světě není svědectvím, jež žádal Kristus. Musí to být svědectví činu, obětavosti, skutku, boho-služby, lásky a bratrského soužití. Nesmíme odmítat konkretní ~~křesťanské~~ zapojení do doby, do níž nás postavila Boží Prozřetelnost jako Boží spolupracovníky, apoštoly: slovem i skutkem máme šířit, naplnit a upevnit Kristovo vykoupení.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Ústav pro studium
totalitních režimů

5-1-58

u výroč. 70 let
dnes uslyšíte mordit. ván. píše o svat. vlastimilu myšlens
ope bozoro
8. někter. říj. Přím. křesťanům: Ne zíjte vzdálou
přímoce, ne vzdálenou vzdálenou: Ne zíjte vzdálou
Národního hnutí: Když už když už
společnosti matku říj. Přím. křesťanů

hnutí říj. Přím. kř.

Příjem

Národní hnutí říj. Přím. křesťanů

Radiovaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu
T. GENOVESE CEREBRUM

AIRADA DI AIAHAN ANTAS

OFFICIALE ENTESTITUZIONALI OROBNI DI

ústav pro studium
totalitních režimů

Poslechněte si dnes zprávy z Říma až kat. světa, a pak závěrem (větu) ze symfonické básně Respighiho "Římské svátky" "Befana".

V neděli večer začala v kostele Sv.Ondřeje della Valle tradiční Otkáva modliteb za Církev. Oktávu začal konat bl.Vincenc Palloti r.1836, a to v týdnu po svátku Zjevení Páně. Oktáva se stala jednou z charakteristických římských církevních slavností doby vánoční. Denně je sloužena slavná mše svatá v některém z kat. východních obřadů, dále je na programu kázání v některé světové řeči, kázání italské a pontifikální svátostné požehnání. V sobotu odpoledne bude uspořádán Hold národů u jesliček: děti nejrůznějších národů světa budou zpívat a přednášet své charakteristické vánoční písni a básni. Předseda sdružení veteránů z afrického státu Ghana James Owusu odevzdal min.předsedovi své země Nkumrahovi zlatou medaili s podobiznou sv.Otce. Meďajli poslal min.předsedovi sám sv.Otec, když pan Owusu byl ve Vatikánu při audienci udělené členům Světové federace bý.vojáků z poslavětové války. Min.předseda Nkumrah byl dojat pozorností sv.Otce a prohlásil, že neopomene svým způsobem Piu XII. poděkovat.

Mezinárodní cena Karla velikého, kterou každoročně uděluje město Cáchy politikovi, který se v tom kterém roce nejvíce přičinil o dosažení evropské jednoty, bude udělena býv.franc.min.předsedovi Robertovi Schumanovi. Minulá léta dostali cenu m.j. De Gasperi Ital., kancléř Adenauer a Chruchill.

Státní sekretariát Jeho Svatosti schválil na zkoušku stanovy Mezinárodní federace vydavatelů katolických deníků a časopisů. Federace byla založena při 5. světovém sjezdu kat.tisku, který se konal zač.října min.roku ve Vídni. Federace nahrazuje dosavadní stálou mezinárodní komisi. Předseda federace P.Wnger, redaktor franc.kat.časopisu La Croix, svolal na jarní měsíce do Bruselu všechny redaktory kat. časopisů k poradám.

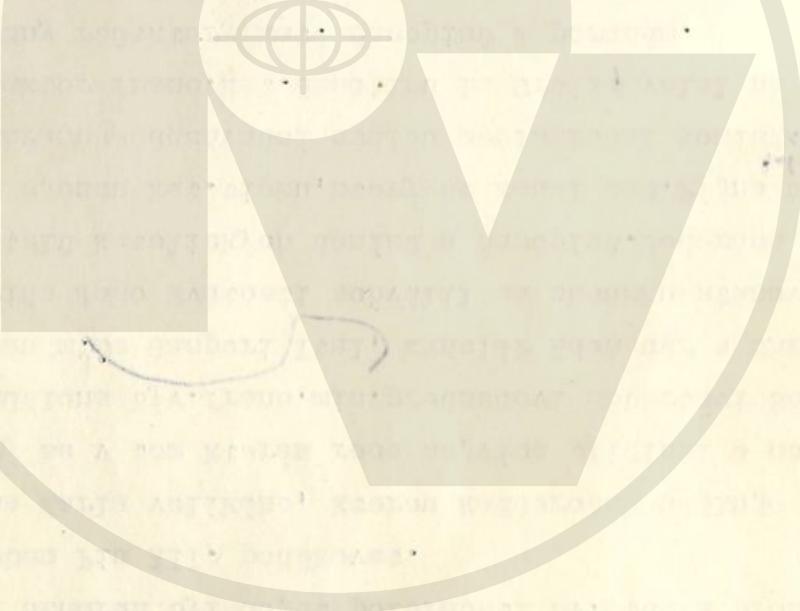
Arcibiskup z Rio de Janeiro kard.Jaime Camara zaslal výstrahu kat. brazilským organizacím. Varuje je před pokusy tajných komunistů proniknout do vedení kat.spolků, do vedení brazilských kat.rozhlasových stanic. Nedávno bylo propuštěno z mariánských družin několik komunistů. Věc je dirigována z Moskvy.

Ze symf.básně Římské svátky od Respighiho uslyšíte nyní větu Befana. Befana je zkomolenina ~~slavnostní~~ názvu dnešního svátku Epifanie. Italské děti dnes dostávají své vánoční dárky, a je to právě Befana, která jim je přináší. Autor symf. věty Respighi nás v duchu vede na římské náměstí Navona,

(titul) Befana, přijatojší na křížku lameni

kde je soustředěn vánoční trh, to především v noci před svátkem Zjevení Páně, kdy Befana klade své dárky. Symf. věta Befana začíná hlučnými motivy, skoro až málo harmonickými, na podkladě ^m~~tonu~~to hlučnému vyniknou občas motivy lidové italské, a kadence, zvuk harmoniky, volání prodavače, zpěv opilce a konečně sále se vracející refrén "Fate largo, noi siamo Romani - Budě veselí, jsme Rímani..

V provedení symfonického orchestru NBC za řízení Artura Toscaniniho vysíláme symf. básen Befana. ~~xx~~ Gram.deska Voce del Padrone

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Dnes vám přečteme závěr druhé části ván. pos.sv.Otce Pia XII.

..... Zprávy: Svatý Otec Pius XII udělil zvláštní audienci zaměstnancům hotelů z Bavorska, kteří přijeli na pout do Říma. V krátké německé alocuci sv. Otec vyzýval přítomné k věrnému plnění náboženských povinností, pokud jim to umožňuje jejich práce. Pro ~~ně též~~ byla povolena večerní mše svatá, ~~xxklyxxym
tzkyxýjkjxmaunýjmxypíxmužná~~, ať ~~ymyv vchyl~~ usilují o opravdový vnitřní život a spojení s Bohem, to jim nahradí účast na pobožnostech v kostele, jichž by se rádi zúčastnili ale nemohou.

Do Vatikánu příšla zpráva, že na Litvě zemřel Mons.Kazimír Paltarokas, biskup z Panevezysu. Bylo mu 82 let; na kněze byl vysvěcen před 55 lety; biskupem v Panevezysu 31 let. Mons.Paltarokas byl jeden ze tří litevských biskupů kteří ještě mohli vykonávat jistý zevnější apoštolát.

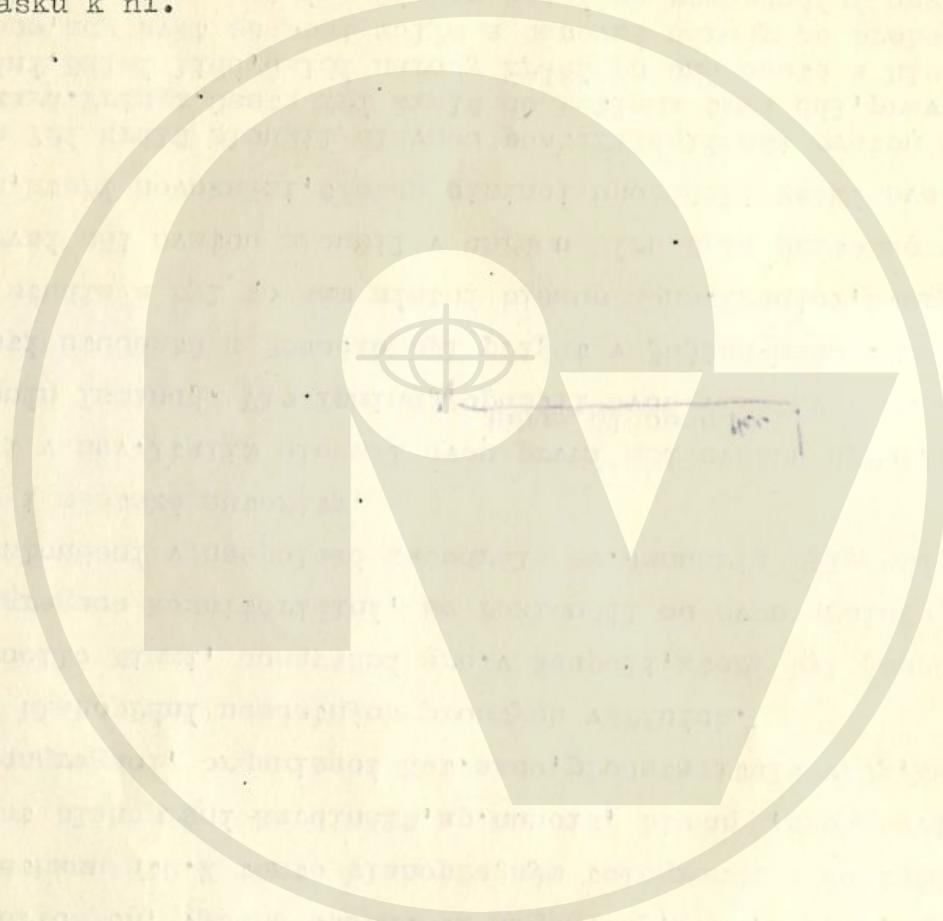
K Novému roku dostal sv.Otec mnoho blahopřejných dopisů a telegramů. Jejich odesilatele jsou hlavy států a přední osobnosti Evropy, ~~ale~~ pres.Sopj.stát severoamerických, vysoké osobnosti Argentiny, Peru, Egypta, Iranu, Kuwaitu, Syrii, Indie, Vietnamu atd. K těmto blahopřejným telegramům a dopisům státníků dlužněno přičíst blahopřání kardinálů, ap.nunciů, biskupů, představitelů řeholních řádů a kongregací, organizací Kat.akce, představitelů vědy, kultury, ~~administr~~ ~~Watiyy~~ a blahopřání nesčetných prostých věřících.

Kard.Marcello Mimmi, dosavadní arc.v Neapoli, který byl jmenován sekretárem Posv.kongregace konsistoriální, se rozloučil se svou arcidiecesí. Řídil ji 5 let. Rozloučení v neapolské katedrále sv.Januaria byly přítomny nejvyšší církevní i městské autority.

V Brescii v sev.Italii sloužil svou první mše svatou uprchlík z Maďarska vlp.Antonín Izmindj. Vlp.Izmindj ~~jáhen diecese~~ ~~opustil svou vlast~~ v listopadu 1956 a laskavostí studentů z Brescie byl přijat v jejich městě. Dokončil svá bohoslovecká studia a byl to sám místní biskup Mons.Tredici, který ho vysvětil na kněze. První mše svatou sloužil v chrámu Míru. Bylo přítomno velké množství věřících, kteří novoknězi, třebas cizinci upořádali velké ovace.

O svátku Tří králů sloužil slavnou pontifikální mše svatou v kolínském dómě arc.kard.Frings. Cesta Tří králů do Betlema trvá dál, pravil v příležitosti něm kázání. Další lidé, další národy kráčí po oné cestě a hledají Vykupitele. Právě dnes, kdy svět se stal malým a barevné národy se probouzejí, Církve chová velké naděje v misích. Církev stojí na rozhodující chvíli v dějinách. Bohužel na nebi nezáří jen hvězda Betlemská, nýbrž tam blikotají i falešné hvězdy: scepticismus, agnosticismus, komunismus, materialismus, Islam a budhismus. Všechna tato hnutí zápasí o barevné národy. Katoličtí misionáři musíme

pomáhat almužnou a modlitbou, Kard. Frings závěrem apeleoval kat. mládež, aby se nabídla jít do misijních zemí, ať vám vzorným kat. životem šířili poznání Církve a lásku k ní.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

..zprávy a aktuality z kat. světa

VM. Sv.Otec Pius XII. udělil zvl. audienci členům komitétu mládeže Kat. akce milánské arcidiecese, kteří ~~připravili~~^{organizovali} ~~pro~~^{dnu} pro velké lidové mísie Milánu, konané v listopadu min.roku. Pout do Říma byla jejich odměna za dlouhou a namáhavou práci.

VM. Posv.kongregace obřadů konala v úterý své zasedání v přítomnosti sv. Otce Kardinálové, konsultoři a teologové poradci odevzdali svůj hlas o zázračných udržavených připisovaných přímluvě italského kněze z 16.století bl.Karla de Sezze, španělské blahoslavené Jáchymy de Vedruna de Mas, vdovy, zakladatelky řeh.sester karmelitek lásky a sl.Boží Terezie Jořnet y Ybarsové, ze Španělska, zkladatelky řeh.kongregace Malých sester opuštěných starců. Zázraky byly jednohlasně schváleng. Sv.Otec dal pak přečíst dekrety schválení.

Řím. Pap.pomocné dílo zaslalo obyvatelstvu republiky Ceylonské, které b postiženo katastrofálními záplavami, ~~maximální~~^{větší} zásilku potravin. Zásilka byla zaslána letadlem společnosti Air Ceylon. O tuto materiální pomoc požádal Mezinárodní charitativní Katolický výbor, ~~Neboříč~~^{P. Neboříč} předseda Pap.pom.díla Ko

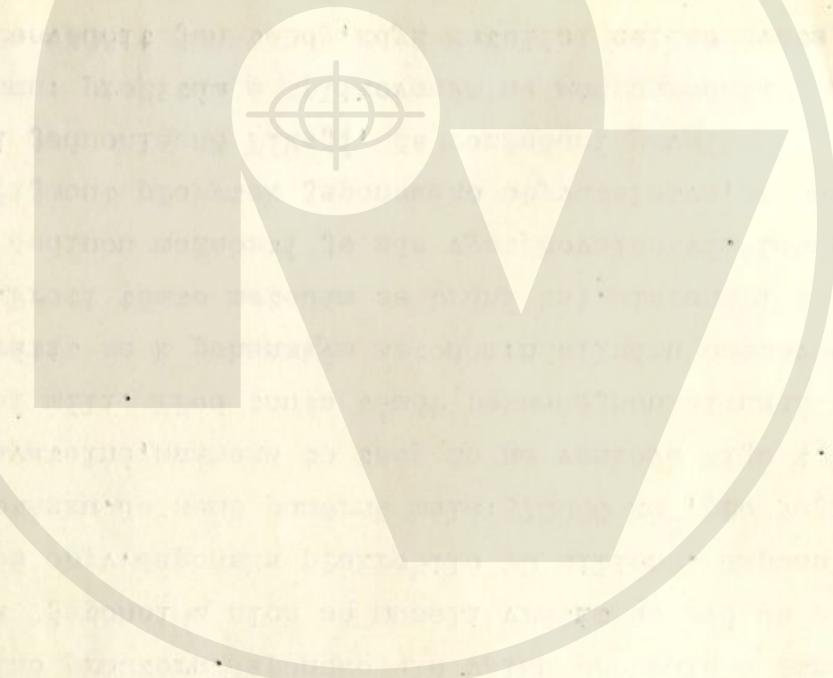
~~Bandarilla~~, (sám min. předseda Ceylonu Salomon Dias Bandaranaike)

Osnabrück. Biskup z Osnabrücku zahájil informační proces blahořečení dánského učence a biskupa Niels Stensen, Niels Stensen, zvaný též Nicolaus Steno se narodil r.1638 v Kodani. léta studoval lékařství a přírodní vědy v Amsterdamu a v Leidenu. 1667 konvertoval ke katolicitví a po 8 letech byl vysvěcen na kněze; jako světící biskup münsterský a ap.bikář skandinávské misie vykonal mnoho apoštolské práce zvl. svými spisy. Čekává se, že první ze tří nutných porcesů bude skončen tohoto roku 1958 a že pak proces převezmě Posv.kongregace obřadů.

Oberammergau. Městská rada města O.rozhodla dát k disposici pro pašijové hry 1960 tři a půl miliardy něm.marek Oficiální oznamení her a s tím spojený slib účastníků se bude konat v červenci 1958 Režii má Jiří Lang a Jan Schäffer, který od r.1960 hraje Jidáše. Paš.hry se budou konat r.1960, z t.j. v roce, kdy se koná v Mnichově světový eucharistický sjezd. Zvl.představení (jsou plánována)

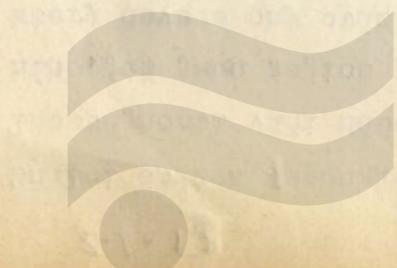
Znalcí otázek Japonska se shodují v tom, že Japoncům se stalo obětí velké lhostejnosti vůči náboženství vůbec. Jsou to jiné otázky rázu spíše sociálního, jež jsou jejich první starostí, a to náboženství, světový životní názor který dovede ony otázky vyřešit, získá si i japonský národ. Máme na mysli přelidnění, jímž Japonsko trpí, a otázky s přelidněním související. Až do druhé pol. min. století Japonsko měřovalo počet svého obyvatelstva na počtu 26 milionů. Metodou bylo zabíjení narozených dětí. Když se ale země otevřela vlivům západní kultury, vraždění dětí se Japonci začali dívat jinak, a konečně bylo zakázáno. To ale mělo za následek rychlý růst obyvatelstva: r. 1872 - 33 mil. r. 1892 - 41 mil atd. Japonsko se začalo ohlížet po novém území pro svůj přebytek: obchod a průmysl, a neustoupilo ani před expansivní válkou: r. 1894 po válce s Čínou obsadilo Formosu, r. 1910 po vítězné válce s Ruskem získalo protektorát nad Koreou, první světová válka dala Japonsku pravidlát nad řadou tichomořských ostrovů, r. 1931 začalo obsazení Mandžuska. Také vstup Japonska do druhé světové války byl vlastně dalším pokusem o rozšíření životního prostoru. Japonsko ale válku prohrálo a ztratilo i všechny své kolonie, a "japonci z nich se museli vrátit do své už přelidněné země. V červenci 1956 obyv. Japonska překročilo 90 milionů. Japonsko samo nedovede vyřešit tuto otázku. Je země poměrně malá: 370000 km^2 , pro její hornatý ráz je jen 18% obdělavatelné, znamená to tedy že na venkově žije 4.784 obyvatel na jednu čtvereční mílu. Před touto téměř beznadějnou situací se Japonsko v nebezpečí vrátit se k pohanským metodám: násilnému omezování početí a narozených dětí. Proti těmto metodám se brání kat. misionáři a také mravně zdraví Japonci. - Jedinou možností je zde vystěhovalectví. Bohužel ale země, které by mohly přijmout přebytek japonského obyvatelstva, se tomu brání zákony. Kat. misionáři jednohlasně říkají, že rozřešení prvního problému Japonska je v katolicismu: prožitím a aplikovaném na mezinárodním poli. Japonci se mohou o tom přesvědčit jen tehdy, když katolíci celého světa si uvědomí své povinnosti vůči jiným národům a zaujmou rozhodný postoj. Pak proste v Japonsku autorita Církve a počet jejích členů. Na povinnosti katolíků na mezinárodním poli poukázal často v posl. letech sv. Otec Pius XII. Církev hájí právo na život důstojný člověka. V červenci 1941 sv. Otec prohlásil, že bohatství země je stvořeno pro všechny lidi, že tedy má být dovolen i cizímu obyvatelstvu přístup k půdě ještě neobdělávané, když obyv. vlastní země na

to nestačí. A v listopadu 1955 připomněl delegátům organizace FAO jejich povinnost zajistit méně šťasným národům prostředky k důstojnému životu. Jestliže národy, vůči nimž příroda byla štědřejší a které se těší z vyššího pokroku, se oto nepostarají, pak zakusí neblahé následky. Tato slova platí bezpochyby i o Japonsku, jež skutečně tvoří neustálé nebezpečí.

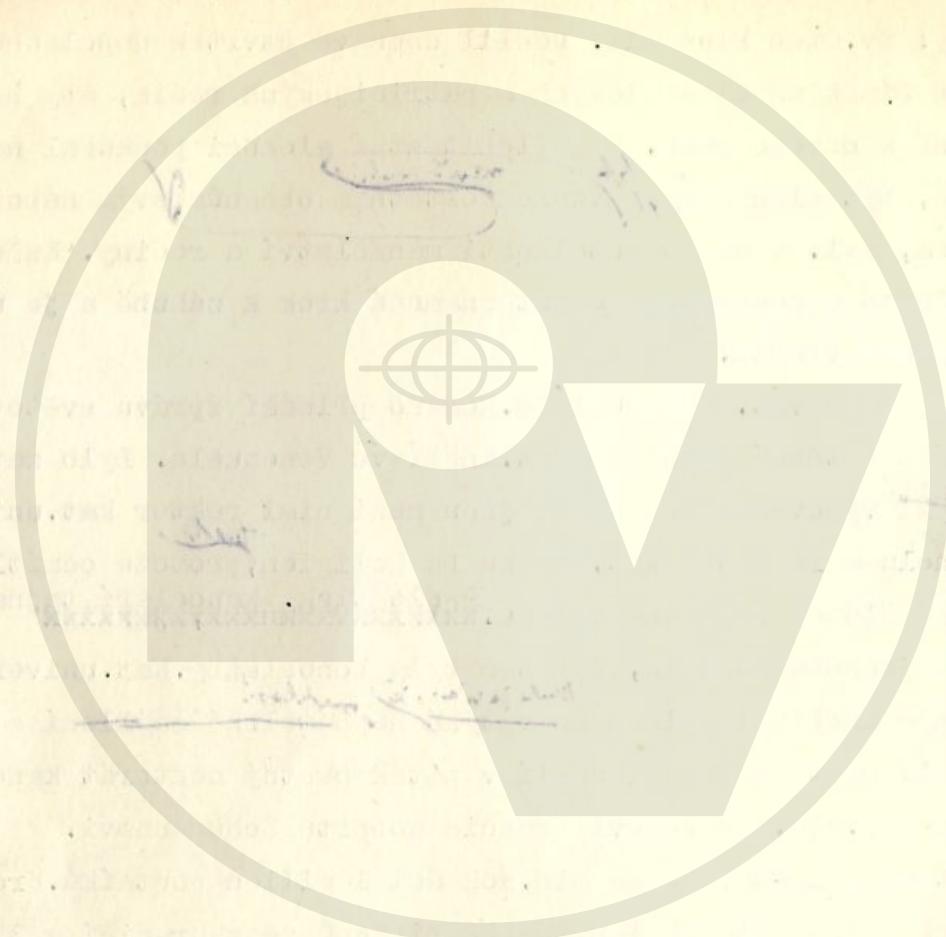

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

..přečteme závěr ván.pos.sv.Otce Pia XIII.

Zprávy:Sv.Otec Pius XIII. přijal v audienci skupinu odborníků v chemickém průmyslu, ^{ze západu Evropy} kteří se sjeli do Říma, aby diskutovali o sociálních stránkách svého průmyslového odvětví, a zvl. o tom, jak chránit zdraví a zvýšit bezpečnost dělníků. ^{Pius XIII. úvodem chválil} jejich úsilí o zvýšení bezpečnosti a povýšení ~~teno~~ lidského prvku při práci: Dělník pak cítí že nejen užívá svých sil, nýbrž i své duše, že jeho námaha je odměněna především hrdostí nad dílem které vykonal a jež ho pozvedá. Místo, aby viděl v práci jen prostředek, jak si vydělat na výživu, vzdaluje v ní smysl svého života, svou osobní i sociální důstojnost. Člověk srdce a především křesťan, ~~xxxxx~~ má ohled na osobu dělníka a na jeho neznicitelná práva, je si vědom hluboké solidarity, jež ho váže i k tomu jeho nejnižšímu bližnímu, a proto nedovolí, aby ekonomická fakta a sociální situace byly posuzovány jen ve světle determinismu slepých zákonů anebo nevyhnutelného dějinného vývoje". Veškerému úsilí přítomných o pozvednutí pracovního ovzduší Pius XIII. udělil závěrem audience své apoštolské požehnání. Habsburský císař Hailé Selasie jmenoval mim. vyslancem a zplnomocněným ministrem u sv.Stolice majora Mesfina Begasheta. Major Begashet je prvním diplomatickým zástupcem své země u Vatikánu. Dipl.styky byly navázány v březnu minulého roku.

Mons.Münch ~~U~~^{jménem} Ap. nuncius v NSR volahopřál ~~jako~~ dipl.sboru jako jeho děkan ^{pres.} ~~h.N. m.~~ heusovi."Jak spravedlnost tak i porušení mravních norem v jedné zemi má svou odezvu v celé rodině národní, pravil ap.nuncius m.j.V době kdy větší a větší objevy technické tolik přispěly k sblížení národů nikdo se nemůže osvobodit od toho, aby neuvážil následky svých činů na ostatní národy. Je nezbytné, aby duch důvěry řídil vzájemné vztahy mezi národy."

Diecese v Gdaňsku má svůj první kněžský seminář. Posvětil a otevřel jej gen.vikář této diecese světící biskup Mons.Nowicki. Seminář je zasvěcen Kristu Králi a má 25 bohoslovců. ^{Ridí ji Arci.mis. J. N. B. G. z. L. B. B.} Belgická kat.universita chystá v rámci Světové výstavy v Bruselu Mezinárodní sjezd o otázkách středověké filosofie, Sjezd se bude konat od 28.srpna do 4.září. Heslo sjezdu je "Člověk a jeho poslední cíl u středověkých myslitelů".

ZÁKLADNÍ PRÁVA RODINY . . .

Tvůrčí plán Boží vymezil rodině určitá a nezadatelná práva, na která nesmí nikdo sáhnout. Základní práva rodiny musí být bezpodmínečně lidskou společností hájena a chráněna.

Jedním ze základních rodinných práv je právo na vlastní a osobitý rodinný život! Jinými slovy, má rodina právo žít svůj vlastní život, který ji nejlépe odpovídá. Rodina, jako základní buňka lidské společnosti má právo určovat si rozsah, náplň a úpravu svých rodinných poměrů, ve shodě s pravidly mravního zákona.

Dokonalý rodinný život spojuje v sobě obapolnou lásku manželů, vzájemnou úctu všech členů rodinných a nese sebou samozřejmě starost o potomstvo, starost o děti a jejich výchovu.

Společný rodinný život není nikdy stary tarár, kdykoliv požehnal novému manželskému sňatku, neopomenul podotknout: "Dnes jsem zase posvětil novou křížovou cestu." Povinnosti, jež dobrý manželský rodinný život sebou nese, vyvážuje Boží požehnání, které křesťanské manžele na každém kroku provázi. Zodpovědnost křesťanských manželů neumenší ještě tázivá každodenní starost o vezdejší chlebíček. Jednou budou musit manželé odpovídat samému Bohu, jak užívali moci, kterou Bůh jim v ruce svěřil.

Společný rodinný život nesmí nikdo bezrestné rušit. Žádné, ani hospodářské důvody, neopravňující k tomu, aby rodina byla na čas, nebo na trvalo roztržena. Škody způsobené trháním rodinného společenství jsou nedozírné a nedají se nicméně vyvázit! Manželé mají právo na manželské soužití a děti mají svaté právo na oba rodiče.

Rodina je samozřejmě svět sám pro sebe. Obzor tohoto malého světa se po staletí měnil a nese zřetelné stopy času, zvyklostí, tradic, kulturního rozvoje, technického pokroku. Bohužel, nebylo vždy všechno k rodinnému prospěchu.

Vycházíme-li ze zásady, že rodina je svět sám pro sebe, že má právo na osobitý život, musíme také přiznat rodině právo, mohla nerušeně plnit všechny povinnosti, které jí Bůh na bedra vložil. Rodiče musí mít dostatek času, aby se mohli své rodině věnovat. Zaměstnání a povolání jsou tedy až na druhém místě a musí být uvedeny v soulad s tímto právem rodičů.

Jsme svědky, že dnes povolání a práce pohltí příliš mnoho času, takže rodičům nezbývá mnoho času k tomu, aby se ráděně svým rodinám mohli věnovat. Je jen chvályhodná snaha o zkrácení pracovního týdne, čímž sa-

důležitý — hlavně pro zdravý rozvoj rodinný. Pokud nepanuje spravedlnost v sociálním rádě, nelze vůbec mluvit o "zdravé" rodině. Neúnosné sociální a hospodářské starosti brzdí dobrý rozvoj rodiny a vytváří atmosféru závislosti, která ohrožuje mravnost a životoschopnost rodin. Proto je spravedlivý požadavek, který vyžaduje pro každou rodinu dostatečný životní důchod. Rodina má právo na slušný život, má právo mít alespoň tolik, aby se mohla dostaćek najist a slušně obléci.

Nelze opomenout právo rodiny na byt. Dnešek v této otázce udělá jistě veliký krok ku předu, ale ještě mnohé zbyvá z úkolů, který leží na naší přítomnosti. "Byt" je široký pojem. Musí být alespoň tak veliký, že stavi předpoklady k vytvoření rodinného krabu. Je zločinem, když stát staví rodinné byty tak malé, že není místa pro děti a tím podporuje systém jednoho, anebo pouze dvou dětí.

Pokud se týká příjmu a vlastnictví: Rodina má právo na slušný a dostatečný příjem svého živitele. S tímto příjmem má právo zacházet jak za nejlepší uzná. A nejen právo na slušný příjem, ale i právo vlastnit rodinný majetek, který rodiče smí, ba musí předat svým dětem.

Pojem výdělku je široký a zahrnuje v sobě nejen to, co rodina nejnuttnejí k své existenci potřebuje, ale i úspory pro pozdější dobu, stáří, nemoc, nezaměstnanost. Proto je oprávněný požadavek živitelů rodin po rodinné mzد, která je vyšší, než u lidí svobodných, respektive bezdětných. Jestliže hospodářské poměry v zemi nestačí na spravedlivou rodinnou mzdu, pak musí svou pomocí přispět k státu s rodinnými přídavky na děti, půjčkami a pod.

Rodina vyžaduje od lidské společnosti pochopení a ochranu. Ba ještě více. Rodinné štěstí a požehnání má společnost všechni po ruce jsoucími prostředky hájit. Nač je tisk, škola, rozhlas, film?

Mluví se neustále o rodinné krizi a o rodinném úpadku. Společnost jako taková by mohla mnoho pomoci k ozdravění. Jen dobré vůle a pochopení je potřebí. Stát má povinnost rodinu podporovat v plnění jejich svatých povinností, ale nikdy nesmí rodiny zneužít pro dosažení svých pozemských, mocenských a hospodářských cílů. Rodina je v takovém případě povinna se bránit proti zvůli se strany státu. Nesmí se zapomenout, že rodina je základem státu a je starší než stát — byla totiž od nepaměti. Svá práva neodvozuje rodina od státu, ale od

ticana.cz
českého rozhlasu
časopis pro studium
vzdělávacích režimů

Dokonalý rodinný život spojuje v sobě obapolnou lásku manželů, vzájemnou útu všech členů rodinných a nese sebou samozřejmě starost o potomstvo, starost o děti a jejich výchovu.

Společný rodinný život není jkým. Kterýsi starý farář, kdykoliv požehnal novému manželskému sňatku, neopomenul podotknout: "Dnes jsem zase posvětil novou křížovou cestu." Povinnosti, jež dobrý manželský rodinný život sebou nese, vyvážuje Boží požehnání, které křesťanské manžele na každém kroku provází. Zodpovědnost křesťanských manželů neumenšíuje těžká každodenní starost o vezdejší chlebíček. Jednou budou musit manželé odpovídat samému Bohu, jak užívali moci, kterou Bůh jim v ruce svěřil.

Společný rodinný život nesmí nikdo beztrestně rušit. Žádné, ani hospodářské důvody, neopravňující k tomu, aby rodina byla na čas, nebo na trvalo roztržena. Škody způsobené trháním rodinného společenství jsou nedozírné a nedají se ničím vyvážit! Manželé mají právo na manželské soužití a děti mají svaté právo na oba rodiče.

Rodina je samozřejmě svět sám pro sebe. Obzor tohoto malého světa se po staletí měnil a nese zřetelné stopy času, zvyklosti, tradic, kulturního rozvoje, technického pokroku. Bohužel, nebylo vždy všechno k rodinnému prospěchu.

Vycházíme-li ze zásady, že rodina je svět sám pro sebe, že má právo na osobitý život, musíme také přiznat rodině právo, aby mohla nerušeně plnit všechny povinnosti, které jí Bůh na bedra vložil. Rodič musí mít dostatek času, aby se mohli své rodině věnovat. Zaměstnání a povolání jsou tedy až na druhém místě a musí být uvedeny v soulad s tímto pravem rodičů.

Jsme svědky, že dnes povolání a práce pohltí příliš mnoho času, takže rodičům nezbývá mnoho času k tomu, aby se řádně svým rodinám mohli věnovat. Jen chvályhodná snaha o zkrácení pracovního týdne, čímž samozřejmě budou moci rodiče věnovat více času svým dětem. Práce matek mimo rodinu je od souzeníhodná. Škody, které nepřítomnost matčiny způsobuje, vyváží ani materiellní přednost. Matka v rodině je srdcem a je zoulalé, když totiž srdce rodině neustále chybí. Nepřítomnost matčiny je rodině víc na škodu, než nepřítomnost otceva.

Povinnosti, které rodině Stvořitel na bedra vložil, jsou svaté. Nikdo nemůže rodinu plně nahradit, anebo její povinnosti převzít. Plnění povinností dobré rodiny, předpokládá plnou a nerušenou svobodu se strany lidské společnosti.

Hospodářské pomery a hospodářské zajištění rodiny není bez významu. Spravedlivý sociální a hospodářský rád je

Nelze opomenout právo rodiny na byt. Dnešek v této otázce udělal jistě veliký krok ku předu, ale ještě mnohé zbývá z úkolů, který leží na naší přítomnosti. "Byt" je široký pojem. Musí být alespoň tak veliký, že staví předpoklady k vytvoření rodinného kruhu. Je zločinem, když stát staví rodinné byty tak malé, že není místa pro děti a tím podporuje systém jednoho, anebo pouze dvou dětí.

Pokud se týká příjmu a vlastnictví: Rodina má právo na slušný a dostatečný příjem svého živitele. S tímto příjmem má právo zacházet jak za nejlepší uzná. A nejen právo na slušný příjem, ale i právo vlastnit rodinný majetek, který rodiče smí, ba musí předat svým dětem.

Pojem výdělku je široký a zahrnuje v sobě nejen to, co rodina nejnuttnejí ke své existenci potřebuje, ale i úspory pro pozdější dobu, stáří, nemoc, nezáležitost. Proto je oprávněný požadavek živitelů rodin po rodinné mzد, která je vyšší, než u lidí svobodných, respektive bezdětných. Jestliže hospodářské pomery v zemi nestačí na spravedlivou rodinnou mzdu, pak musí svou pomocí přispět stát s rodinnými přídavky na děti, půjčkami a pod.

Rodina vyžaduje od lidské společnosti pochopení a ochranu. Ba ještě více. Rodinné štěstí a požehnání má společnost všemi po ruce jsoucími prostředky hájit. Nač je tisk, škola, rozhlas, film?

Mluví se neustále o rodinné krizi a o rodinném úpadku. Společnost jako taková by mohla mnoho pomocí k ozdravění. Jen dobré vůle a pochopení je potřeba. Stát má povinnost rodinu podporovat v plnění jejich svatých povinností, ale nikdy nesmí rodinu zneužít pro dosažení svých pozemských, mocenských a hospodářských cílů. Rodina je v takovém případě povinna se bránit proti zváli se strany státu. Nesmí se zapomenout, že rodina je základem státu a je starší než stát — byla totiž od nepaměti. Svá práva neodvozuje rodina od státu, ale od Boha-Tvárce. Ovšem, rodina je malou společností a tudíž nedokonala společností, proto je začleněna ve společenství státu, jako celku a má povinnost se řídit spravedlivými zákony státu a přispívat ke společnému blahu . . .

*"Maria,"
autogram
Úspěchy české hudby
v Australii*

Cyrilometodějský věstník skupiny CML v Brisbane v provincii Queensland v Australii přináší ve svém posledním čísle mimo jiné též obsažné zprávy o úspěších české hudby v Brisbane. Z těchto zpráv je zřejmé, že čs. exulanté v Australii se slibně uplatňují i v kulturním životě a že zároveň úspěšně pronikají i do australské veřejnosti.

tá
úř
pr
kc
24
ča
me
s
kr
ad
ko
ny
cei
da
tu
po
ně
bo
jin
pro
nes
sta
zří
n
mu,
pi
stoj
P
tres
nem
Pod
tán
"kd
nos
ní,
zák
ci
195
stá
I
ní
a z
třel
Zbr
nap
pro
mi
ind
je l
ho
dost
ní v
jení
Du
slav
ce 18
sy, r
už vý
dech

**Ústřední výstavy pro studium
vzdálených režimů**

ticana.cz

Význam rodiny a její důležitost je chápána v plném dosahu teprve, když se poznalo hrozné nebezpečí zkázy lidské společnosti. Papež Pius XII. v promluvě ze dne 15. září 1951 praví doslova: "Zcela jistě hledáme marně cesty k ozdravení ohrozené městské společnosti, jestliže nepřivedeme rodinné společenství, prabuňku a základ lidské společnosti, k zásadám evangelia."

Rodina není nějaká společnost, ale pravé společenství. Od kolébky až po hrob nás toto společenství v životě provází. Proto je v tomto společenství muže, ženy a dětí kladen tak veliký důraz na opravdovou, objevitou lásku, věrnost, vzájemnou úctu, důvěru, ochotu pomáhat si navzájem.

Cetí jsem kdesi krásné slovo, že rodina je království otcovo, matčin svět a dětský ráj. Rodina je společenství Bohem samým zřízené a chtěné. Bůh je vám v ráji posvětil a podivuhodnými dary vybavil.

Úkol rodiny spočívá tedy v tom, aby byla semeništěm lidského života a aby jej vychovávala. Má být dle plánu Božího strážkyní vysokých mravních hodnot a nesmí zapomenout na starost o krytí každodenních materiálních hodnot.

Rodina je strážkyní lidského křbu a posvátným zřídlem života. Otec i matka jdou společnou životní cestou pouze proto, aby spolupracovali v tvůrčím plánu Božím. Ochrana tohoto stále se obnovujícího životního zřídla vyžaduje, aby rodinné společenství bylo postaveno na pevných základech jednoty mezi mužem a ženou, na podkladě práva a nerozlučitelnosti. Jinak by tu bylo nebezpečí lidské zvule. Jen posvátný princip jednoty a nerozlučitelnosti dovede být hrází proti lidské slabosti, vásni a lidským choutkám. Po dle učení svatého Pavla je manželství a rodina "veliká svatost", ustanovená samým Bohem již v ráji. Jak posvátný úkol! Rodiče předávají život, žijí dál ve svých dětech. Dítě od nepaměti bylo považováno za sladký dar nebes a neplodnost považována za zjevný projev Boží nepřízně a Božího trestu.

Rodinné společenství musí být založeno spízněnými dušemi muže a ženy. Jinak se tototo

společenství pod náporem pokusení a tvrdého života neudrží. Jen tam, kde si muž a žena duševně rozumí, kde se vzájemně doplňují a pomáhají si, dá se mluvit o manželském společenství. Jsme dnes svědky lehkomyšlného uzavírání manželských sňatků. Jsme tudíž i svědky celého neštěstí, které z takových svazků plyne. Pravdivým je staré přísluší: "Kdo se žení pro statek, ten přichází na zmatek, kdo pro krásu, ta trvá do času, kdo pro ctnost — ta trvá na věčnost."

Rodina znásobuje pouta mezi mužem, ženou a dětmi, úměrně s časem. Jak je to krásné, že všechni členové rodiny se mo-

hou bez omezení podílet na všech společenských duševních statcích, které dobrá rodina vlastní. Bůh rodině dává své zvláštní požehnání, aby se mohla dobrě zhosit všech úkolů, které ji čekají. Jak o tom piše starokřesťanský cirkevní spisovatel Tertullian: "Kdo vypoví, jak šťastno je manželství, které Církev svazuje, svatá obět stvrzuje, požehnání pečeti a Otec nebeský uznává! Oba slouží témuž Pánu, spolu se modlí, spolu se postí, jeden druhého vzdělává, povzbuzuje a snáší. Spolu jsou v kostele, u stolu Páně, spolu v soužení a spolu v osvěžení. Žádné tajemství nemá jeden před druhým, netřeba skrývat skutků milosrdných, aniž se modlit tajně a skrytě. S radostí to vidí a slyší Kristus a posílá jim svůj pokoj. To měj na paměti, až bude potřeba, nebot' není věřícím dovoleno jinak vstupovati v manželství a kdyby se i smělo, neprospívalo by."

Rodina v našem světě je také společenstvím kulturním a sociálním! Škoda, že zmizela ona patriarchální posvátnost, jaké se rodina v minulých staletích těšila. Otcovský dům byl opravdovým zemským rájem. Největšími nepřáteli rodiny jsou brutalita, egoismus, vybičovaný sexualismus, vzájemná neúcta a všeobecná nevěra. Dnešek zprofanoval a zmrzačil posvátný svazek mezi mužem a ženou a tím vydal všanc celou lidskou společnost. Snatek není a nesmí být povýšen na jakýsi druh sportu, jinak na to doplácí děti. Proč se dnes miliony nesmí narodit? Proč je tolik neštěstí a dětí, které musí postrádat jednoho z rodičů, nebo oba?

Chodil jsem v Praze do gymnasia s jednou spolužačkou, jejíž maminka byla již po páte rozenedena a znova provdána. To děvče nesmírně trpělo. Říkalo mi: "Nemám kam jít, protože mám mámu i tátu. K tátovi nesmím, protože jeho žena mě nenávidí, a k mámě nechci, protože každou chvíli má "někoho" jiného. Vlastně ani nevím, kde nyní bydlí. Jak je to zoufalé, když ani na vánoce nemá člověk kousek domova a musí se potloukat mezi cizími lidmi" — Na rodinnou katastrofu doplácí nejvíce děti, které nedovedou žít bez rodinného tepla.

Mnoho jsme začali bez Boha v moderním čase a zapomněli jsme, že "nestaví-li Hosподin domu, marně se lopotí, kdož jej stavějí." (Žalm 126, 1.) Samozřejmě, že snaha o zdravou rodinu není jen starostí Církve. Stát má povinnost pomáhat, aby rodina své úkoly mohla splnit, vždyť běží o lidský rod a o pokolení příští. Je třeba se statat o zdraví, štěstí dobré rodiny a vytvářet k tomu všechny předpoklady. Jen návrat k "starodávným" a "nemoderním" zásadám evangelia může rodinu plně ozdravit a uschopnit, aby mohla plnit svůj úkol dle plánu Stvořitelova.

"MARIA"

Dnešní náš pořad věnujeme svátku Svaté rodiny. Nejdříve si posl. několik zpráv.
 Sv.Otec Pius XIII. dal zaslal Vysokému komisaři OSN sekce pro uprchlíky obnos 2.000 am.dolarů. Na přání sv.Otce bude část obnosu použita k změnění býdy uprchlíků z komunistické Číny v Hongkongu.

Američtí katoličtí biskupové vyzvali své věřící k důstojné oslavě svátku Svaté rodiny. Referent biskupů pro otázky rodiny Mons.Le Blanc navrhl, aby všichni členové rodiny společně přistoupili ke stolu Páně, a to nejen ve svátek sv.Rodiny, nýbrž i předcházející dny; dále ve farních kostelích se má konat pobožnost se zasvěcením rodiny, s požehnáním dětí a nastávajících matek, a manželé mají soukromě obnovit svůj manželský slib. V Itálii péče It.kat.kace mužů a žen se věřící ve všech kostelích pomodlí modlitbu křesťanské rodiny k Svaté rodině, jak ji složil sv.Otec Pius XIII.

Světové tiskové kanceláře přinesly zprávu z Maďarska, že tam byl odsouzen k doživotnímu žaláři kat.kněz P.Egon Turcsanyi. Spolu s ním bylo odsouzeno ještě 15 kněží a bohoslovci k trestům žaláře až do 10 let. ~~Nelze~~ Zločinem P. Turcsanyho-v očích komunistů bylo, že za dnů maďarského národního povstání v říjnu 1956 našel v komunistickém Úřadu pro círk.záležitosti dokumenty svědčící o nehozném a nedůstojném jednání některých předních vlasteneckých kněží. Bohoslovci a kněží se provinili tím, že šířili papežské encykliky vydané v ony pohnuté dny. Ve svém komentáři k této zprávě vat. deník l'Os. Romano podává krátký přehled o náb.situaci v Maďarsku za poslední měsíce. Nelze věřit zprávám, které komunisté dali šířit i na Západě: s jedné strany se sice mluvilo o společných poradách biskupů se zástupci státu, na druhé straně ale najednou dva biskupové byli ~~zprávám~~ ^{prý} zbaveni svých funkcí pro reakční postoj. Jsou zatýkáni kněží, protože se provinili proti státu, ~~dodejme~~ odloženem ~~zprávám~~ od Církve - současně se ale jiným rozdávají vyznamenání za jejich reální postoj a se nutí, aby čtli prohlášení loyalty. Pronásledování Církve zuří v Maďarsku a znova, ano se zostřilo, končí l'Os.R. svůj komentář.

Katolický Amsterdam splnil svůj slib, učiněný v zimě r.1945 zvané hladová zima. Kněží tehdy slíbili jménem svých věřících, že bude-li město ušetřeno větších škod, postaví votivní kostel, zasvěcený Kristu Králi. Do základního kamene v místech, kde bude stát hl. oltář, bylo zazděno více než 10.000 spořitelních knížek: jsou to dary věřících katolíků Amsterdamu na jejich votivní kostel.

V neděli v oktávě svátku Zjevení Páně slaví Církev svátek Svaté rodiny nazaretské. Svátek ustanovil papež Lev XIII. před 65 lety, když viděl, jak nové a nové útoky hledí zničit nedotknutelnost a posvátnost rodiny. "Milosrdný Bůh se rozhodl, že vykoná dílo obnovy, čteme v ustanovujícím breve Lva XIII. A hned v jeho začátku (leti domum) za vzor rodinného společenství, rodinných ctností a svatosti svatou rodinu nazarteskou, v níž žilo skryto Slunce spravedlnosti, vizera dříve než zazářilo plným světlem všem národům. Onu rodinu tvořil náš Spasitel Kristus Ježíš - Matka Maria a Josef, který byl dítěti Ježíšovi otcem. Kdokoliv pozděně oči k této rodině, najde v ní vzor a výzvu ke ctnosti: Otcové mají v Josefově vzor otcovské starostlivosti a věrnosti, matky v panenské Bohorodičce příklad lásky, čistoty, poslušnosti a dokonalé víry, a konečně děti mají v Ježíškovi, jenž byl poddán svým rodičům božský příklad poslušnosti. Kdo jsou bohatí, vidí na Svaté rodině, že ctností má větší cenu než bohatství. Dělníci rukou a všichni, které znepokojuje chudoba a starost o rodinu, ať pohlédnou na přesvaté členy oné domácnosti a se spíše radují ze svého údělu, než aby nad ním naříkali. Mají stejnou práci jako měla svatá rodina, stejné starosti o denní život. Ze své skromné mzdy musel Josef opatřovat denní potřeby pro rodinu; ruče Božského mladíka a muže poznaly mozoly a řemeslnickou práci. S důvěrou nechť se tedy křesťanské rodiny utíkají k Ježíši, Josefově a Marii, a ti nechť v nich živí lásku, řídí jejich mravy, vybízejí ke ctnosti a svou přímluvou učíjí lehčími tiží pozemských starostí. "Tolik Lev XII. když ustanovoval svátek Svaté rodiny. Vždycky potřebovaly křesťanské rodiny jejího příkladu, ale tím více dnes, kdy se proti nim spikly samy pekelné brány: Pohlédněte jen kolem sebe: komunismus ničí a podlamuje autoritu otcovu, vydává z rodiny matku a nutí ji pracovat mimo rodinu, rodičům bere děti a nutí je, aby už od útlého věku svěřovali jejich výchovu cizím lidem a státu. A poslední týdny přinesly nový útok: útok na dítě (dlíci ještě v lůně matky) - útok na tento květ, plod vzajemné lásky muže a ženy v manželství. Stát, Komunistický Moloch bude rozhodovat, zda se smí živé narodit. Jak smutné, že i někteří kněží se stále snižují k tomu, aby ve vysílání pro zahraničí velebili právnický komunistický režim, který práv se tam pečlivě stará o dobro svých občanů, a zamítá, jak sahá na ta nejzákladnější prava člověka. Vraždou, žěžkým hříchem proti pátému přikázání bude každý to práv beztrestné přerušení mateřství. A všichni tě katoličtí poslanci se těžce provinují hříchem účasti na hříchu druhého,

protnulici a neprotulici
stařec

vále Jana
Jdua.

Svátek svaté rodiny v nás musí oživit křesťanský názor na rodinu; živý příklad nazarétské rodiny musí povzbudit otce i matky, aby se přes nápor ze zevnějška, přes obtížnou hospodářskou a politickou situaci snažili zachovat našim rodinám křesťanský raz. *Kříž nebo svaty obraz na čestném místě, společná modlitba, doplnit náboženské vychování* - to musí být heslo každé naší rodiny, zelené oasy uprostřed rudé pouště. Nepochybujeme že věřící křesťanství rodičové pak uchrání své děti - ty malé Jezíšky - před krvavými Herodesy - a děti národu.

Univerzální modlitba

Univerzální

Nářeček jeho modlitby pro rodinu, jíž ji stvořil a deluje. W. Du Pas de.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Modlitba křesťanské rodiny

Svatá rodino, pozemská trojice, Ježíši, Maria a Josefe: vy jste vznesený vzor a ochránci křesťanských rodin. K vám se utíkáme, abychom se potěšili rozjímáním vašeho příkladu, ale též abychom ~~xáx~~ si vyprosili vaši ochranu a vám slíbili, že vytrvale a věrně půjdeme cestou, kterou nám ukazujete.

Pokoj a nezdolný klid, jaký vládl u vás, dodávají síly naší ~~zmítané~~^{mysli} úzkostmi života, ~~vždy víc a více složitější~~ a těžší, a ukazují nám, že naše srdce najde odpočinek a štěstí, po němž tolik touží, jen v rodině, která bude ozdobena a vybavena ctnostmi, jimž nás učíte.

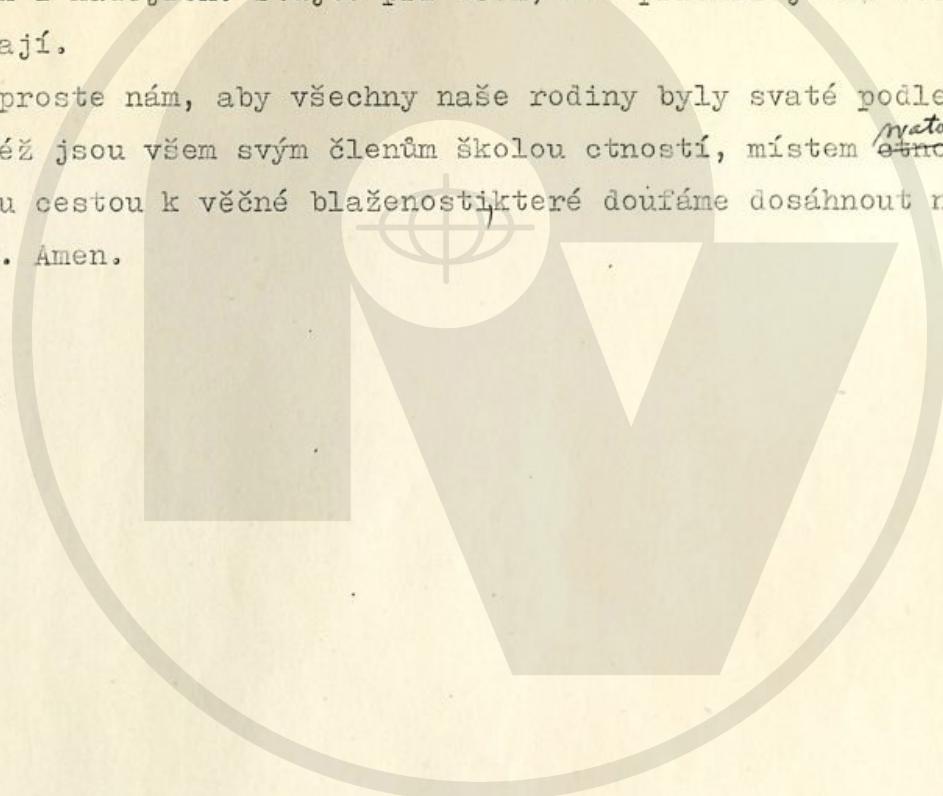
Než kterak se ubrání něžná rostlinka rodiny proti žáru rozpoutaných vášní, proti ~~nebezpečným~~ ~~hnutím~~ ~~vzpurnosti~~, ~~která se skrývají~~ téměř na každém místě, a proti víru moderního života, jenž ~~by~~ ~~jako~~ chtěl vše zvrátit? Naše rodina se ubrání jen tehdy, když zakoření ve velkomyslné půdě křesťanské zbožnosti; když budeme pro ni vyprošovat hojnou vláhu Boží milosti, zvláště společnou účastí na svátostech; když ~~bude proniknuta~~ ~~pravým duchem víry~~ který nás vede, abychom překonali materialistické pojetí života; když sjednotíme všechny složky rodiny těsným svazkem lásky, a musí to být láska nadpřirozená, protože jinak pomine, jako všechny pozemské věci. Naše rodina se ubrání konečně jen tehdy, když ji upevníme v její pravé podstatě odhadlaným předsevzetím, že každý z nás splní své povinnosti ve všem tom, co nám káže správný řád rodiny; když ji budeme bránit v strohém ovzduší tohoto pozemského vyhnanství, ve kterém nejednou ~~chybí~~ ~~než~~ důstojný příbytek nebo není dostatečné ~~zásoby~~ ~~výživy~~.

~~ve svatku~~ ideí, které často uvádí myslí ~~svatku~~, hlásíme ~~te~~ k svatosti, k jednotě a k božskému poslání křesťanské rodiny, základní buňky lidské společnosti a Církve. Každý na svém místě - rodiče i děti - skromně, ale pevně učiníme vše, co je v našich silách, aby tak svaté ideály se staly ve světě skutečností.

Pomáhej nám, Josefe, ~~čestný~~ ~~nejpodivuhodnějšího~~ ~~otcovství~~, vý vytrvalé péči, kterou jsi se staral o Spasitele a Pannu Marii ve věrné poslušnosti Božích vnuknutí. Přispěj nám na pomoc, Maria: tys více milovala, byla jsi věrnější a čistší než kterákoli snoubenka a matka. Stůj při nás, Ježíši!

abys nám byl zářným vzorem ve všem, stal jsi se poslušnějším než kterékoliv dítě. Zůstávejte s námi vždy Ježíši, Maria Josefe, v našich radostných i bolestných chvílích, při práci i při odpočinku, v našich úzkostech i nadějích. Stůjte při těch, kdo přicházejí na svět, i při těch, kdo umírají.

A vyproste nám, aby všechny naše rodiny byly svaté podle vašeho příkladu. Kéž jsou všem svým členům školou ctnosti, místem *vnitnosti* a *zároveň* bezpečnou cestou k věčné blaženosti které doufáme dosáhnout na vaši přímluvu. Amen.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

dnes jsme pro vás připravili reportáž "Hold národů u jesliček". Nejdříve si posl několik zpráv.

Italská kat. akce jinochů a dívek vzpomene ve čtvrtek 90. výročí svého založení. Hlavní oslavy budou uspořádány v měste Viterbu, kde byl první spolek kat. jinochů a dívek založen. ~~Všech~~ ^{ny odbočky Kat.} akce jinochů a dívek oslaví toto jubileum noční adorační hodinou, která bude zakončena půlnocní mší svatou. ^(Hodinu adoraci msi svatou v M. katedrále sv. Petra v Rím.)

V sobotu začíná Světová oktáva modliteb za jednotu všech křesťanů v jedné Kristově Církvi. Oktávu konal po prvé právě před 50 lety anglikánský duchovní Watson, a prvním ovocem oktávy byla jeho vlastní konverse spolu s řeholníky a řeholnicemi společnosti, kterou založil. V Rímě se koná oktáva se zvláštním schůzí w. Pousí, a nastupuje ji řeholníky odmystické. ^(Hodinu adoraci msi svatou v M. katedrále sv. Petra v Rím.) leskem v kostele Gesu. Úmysly jednotlivých dnů jsou vyloženy předními římskými kazateli.

Z Venezuely se dovídamo, že kat. kněží všichni, uvěznění začátkem tohoto týdne, protože nesmyšleli loyálně s režimem presidenta Jimeneza, byli propuštěni. Rozkaz k propuštění dal sám nový velitel policie. Propuštění je výsledek rozhovoru arc. z Caracasu Mons. Capellina s pres. Jimenezem.

V Mexiku bylo zahájen v pondělí Sjezd Světové federace spolků katolické mládeže, na heslo "Mládež Dnešní - rodina zítřka". O různých otázkách souvisejících s tímto heslem bude jednáno jak na všeobecných zasedáních tak i na schůzkách, carrefour, s více praktickým rázem. Práce sjezdu byla zahájena v basilice P.M. Quadaloupské.

Své posl. upozorňujeme na některé změny ve vys.vat. rozh. stanice od 15. ledna. Denně v 9 hodin večer budeme vysílat modlitbu růžence - latinsky. Hned po ní, bude zároveň vysílání v slovenské řeči - místo dosavadního 8. hodině. Poslké vysílání uslyšíte vždy v 8 hodin, po něm francouzské o čtvrt na devět, a pak české, které zůstává nezměněno, o půl deváté. ^{Napm. fábl.} Teprve nyní se dovídamě, že 26. října m.r. lidový soud v Bukurešti odsoudil tři katolické kněze k trestu žaláře od 8-15 let, protože prý udržovali styk se zahraničím. Odsouzení jsou: Belgačan P. Francois, jehož odsouzení bylo zaminkou k zavření kaple nemocnice sv. Vincence v Bukurešti; P. Francois tam sloužil mší svatou. dále byl odsouzen Mons. Jan Ploscariu, gen. vikář z Loguje a P. Surdu, býv. duchovní správce kat. Rumunů v Paříži. Zatčení a odsouzení je odpovědí komunistů na žádost, aby bylo dopráno více svobody věřícím východního obřadu.

12-1-58

Vážení posluchači, (smilek)

124

každým rokem po vánočních svátcích na první neděli po Zjevení Páně slavíme svátek svaté Rodiny. Nečiníme tak jen proto, abychom si připomenuly časné osudy nazarské rodiny; sv. Josefa, Panny Marie a Ježiše. Jistě - činíme i toto. S láskou a vnitřní účasti sledujeme vždy znovu ti-chou radost kolem jeslí narozeného Vykupitele - ale i běleštnou úzkost útěku před Herodem do ciziny - tvrdé vyhnanství a návrat do rodné země. Svatá rodina však není pro věřícího křesťana jen jakýmsi předmětem nezá-vazného vzpomínání a pohledu nazpět do minulosti. Hledíme ke svaté Rodině s vírou a nadějí, protože v ní vidíme a ncházíme vzor a ideál naší křesťanské rodiny - a protože jsme přesvědčeni, že ve svaté Rodině zjevil Bůh svou věčnou myšlenku o rodině vůbec. Víme, že život v nazarské rodině je dokonale uskutečněn zákon a duch, podle nichž musí být budováno a žít křesťanské rodinné společenství.

Byli jsme stvořeni a žijeme ne jako odloučené estravy v oceánu nýbrž jako živé údy rodiny a společnosti. Od prvních počátků lidské historie až po náš současný věk rodina byla vždy a všade základním lidským společenským útvarem. V ní se dostávalo a dostává každému člověku života. Rodina je prvním prostředím oného tepla lásky, pod jejímž dechem se otvírá duše a srdce dítěte. Je půdou, z níž dítě čerpá nejen sílu pro své tělo ale i potravu pro svého ducha. Člověku, jemuž nebylo dopřáno vyrůstat a užívat v rodinném prostředí, bude vždy hěco chybět. Jeho vnitřní svět bude vždy vykazovat nějakou hlubokou trhlinu a jeho srdce bude ochuzeno o nejednu radost a krásu. Právě o vánocích se nedostatek rodinného tepla projevuje nejvíce, protože každý z nás se alespoň ve vzpomínkách vraci do svého mládí a hledá tam oporu pro své unavené srdce. To "pro důkazem, že rodina není libovolných útvarem nýbrž přirozeně nutným požadavkem lidského života a rádu. Bez ní lidský život se nemůže rozvinout a zůstane navždy poznamenán nedostatkem duchovního bohatství rodinného krbu.

Hřichem byl narušen nejen vztah člověka k Bohu nýbrž i vztah člověka k člověku. Z vlády hřachu, zla a smrti nebyla vyňata ani rodina.

Syn Boží, Ježíš Kristus, se vtělil a narodil jako člověk, aby vykoupil z vlády hřichu a smrti člověka - celého člověka ve všech jeho vztazích a aby zahojil všechny jeho rány. Ježíš Kristus vykoupil i rodinný svazek. Sám se narodil v rodině - žil a pracoval v rodinném společenství. Jeho přítomnost, práce a poslušnost v nazaretském domku a dílně sv. Josefa a Panny Marie je pro nás jedinečnou zárukou posvěcení rodinného kruhu samým Bohem. U všech národů starověku byl rodinný kruh pokládán za posvátné místo tak jako oltář. Ale jedině Kristus posvětil a povznesl svou osobní přítomnost rodinu tak, že nebyl jen společenským lidem s lidmi, rodičů s dětmi, nýbrž ^{ale} ~~byl~~ stala ^{je} domácí církví - obcováním lidí s Bohem. Syn Boží vzal na sebe lidský psud a tíhu pozemské existence, aby mohl proměnit, posvětit a vykoupit všechny vrstvy lidského života. Své mladí prožil v rodinném prostředí, kde v poslušnosti, úctě a lásce ke své Matce a pěstounu sv. Josefu uskutečnil ideál křesťanského mládí. Stal se tak středem svaté rodiny - a středem každé křesťanské rodiny.

~~Náš~~ Současná rodina potřebuje Boží vykoupení - sílu a milost, protože i dnes je vystavena útokům hřichu a zla. Sami ze své zkušenosti víte znáte mnohá nebezpečí a nástrahy ohrožující život rodinného společenství ze všech stran - zvenku i zevnitř.

Naše křesťanské rodiny jsou často ohroženy ve svých základech zevnitř. ~~Vnitřní~~ Zhoubné nebezpečí nahlodávající vnitřní soudržnost a stavbu křesťanské rodiny se jmenuje materialismus. Tak jako pro mnohé jiná pole lidské činnosti a lidského života stal se materialismus i pro rodinu nebezpečným nepřítelem. Rodina, jež je budována jen podle zásad hmotného užitku a časných výhod - jež ~~zná~~ se zajímá jen o hmotnou hodnotu a nestará se o duchovní stránku lidského života, se brzy rozpadne. Třebas si zachová na určitý čas ^vmaješí podobu, ale vnitřně se stane neplodnou a prázdnou. Svým členům neposkytuje oporu, radost a domov. Přestává být onou domácí církví, protože Kristus je v ní cizincem nebo je naprostě nepřítomen - protože z takové materialistické založené rodiny vyprchl duch oběti, lásky a pochopení.

Druhá nástraha, jež ochrožuje zdraví naší rodiny, přichází z venku, ze společnosti. V nedávné minulosti a v přítomnosti společenský a politický tlak na rodinu ~~je~~ tak rozrostl, že hrozí rozlomit její posvátné hranice. Stále častěji se stává, že buď otec nebo matka - a nejen děti i děti - jsou nuceni žít ~~axe~~ mimo rodinu. Všechn jejich volný čas je obětován schůzím, organizačním, zábavám a podnikům mimo rodinu. V těchto případech se rodinný život spoštuje a svírá na několik krátkých okamžiků věnovaných ponejvíce jídlu anebu spánku. Mravní a náboženský charakter rodinného kruhu je stále více a důkladněji smazáván a narušován. Člověk - hlavně mladý člověk - vytržený z rodinného prostředí ztrácí nutnou mravní a náboženskou oporu, stává se poslušnou hračkou národního společenského a politického řádu organizace - strany.

"esmíme čekat se založenýma rukama v klíně a trpně přihlížet rozklademu vlivu současných nebezpečí, jež ohrožují naší křesťanskou rodinu. Je povinností nás všech bojovat po silách svých a postavení proti zlu - chránit zdraví rodinného svazku a nedovolovat aby posvátná hranice rodiny byla násilně prolamována. Je naším úkolem jako křesťanů, abychom v naší době uskutečňovali ducha svaté rodiny z Nazaretu a vnášeli její Boží zákon do našich rodin - abychom podle jejího vzoru budovali naše krby. Vnější podmínky a řády se za posledních dvacet století hodně změnily. Zůstala však nezměněna potřeba každé rodiny - potřeba mít ve svém středu Krista. Jde tedy o to, aby i dnes k našich rodinám byl přítomen Ježíš jako byl přítomen v nazaretském domku. Jeho přítomnost v rodině našeho věku je ~~nevyhnutelná~~ jedinou zárukou Božího vykoupení rodinných vztahů - je zdrojem síly a milosti pro všechny členy. Ježíšovou přítomností v našich rodinách bude postavena pevná hráz proti ničícímu materialismu a vnitřnímu odumírání rodinného společenství. Semknutí kolem Krista manželé, rodiče, děti vytvoří opět živou domácí církev, společenství lidí s Bohem.

Je na nás abychom přítomnost Ježíše Krista v našich rodinách připravovali a udržovali. Jde o to, aby byl zase mezi námi jako náš Pán.

Co však můžeme a máme činit ,aby Ježíš vstoupil do našich rodin?

a/ Předně musíme dbát o to,aby v našich rodinách a domovech visel na čestném místě Kristův kříž.Jde tu o symbol naší spásy.Ale zároveň kříž má být znakem naší živé víry a naděje v Krista,nežen tradiční ozdoba nýbrž živé znamení duchovní přítomnosti Kežíše Krista.

b/ Neměli bychom ani zapomínat na hluboká sňova našeho Pána:"Kde jsou dva nebo tři ve jménu mé, tam jsem i já s nimi". To platí na prvním místě o společné rodinné modlitbě.Když se otec,matka a děti sejdou kolem stolu nebo kolem kříže,sepou ruce - otevřou svá srdce k rozhluvě s Jediným Otcem na nebesích,vytvářejí tak nejkrásnější a nejšťastnější společenství lásky posvěcené přítomnosti samého Spasitele.Sem patří i všechny křesťanské rodinné zvyky,jež jsou jakousi ozvěnou liturgických svátků.I ony jsou živým symbolem křesťanské víry a vytváří kolem rodi ného krbu místo nejen pro lidské srdce nýbrž i pro Krista.

Páne J. H. - milujte hru pořízení - C.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

U příležitosti svátku svaté Rodiny vám přečteme pojednání "Práva rodiny"
Zakončíme zprávami z kat. světa. | *Nejv. upr.*

Zprávy: Svatý Otec Pius XII. přijal v audienci 180 dětí, které se súčastnily v sobotu v římském kostele San Andréa della Valle "Holdu národní u jesliček". Některé z dětí zazpívaly a přednesly sv. Otci písň a básně ve svých mateřských řezech, jak je zpívaly v sobotu. Pius XII. setrval chvíli uprostřed dětí, vyzval je k lásce a věrnosti Ježíškovi, jemuž zpívaly, a nakonec udělil všem své apoštolské požehnání. Pius XII. dále přijal v audienci býv. prezidenta rep. Kolumbie Alberta Llerase Camargu, a velvyslance Italie u sv. Stolice Jiřího Mamelího, který nedávno byl zproštěn svého úřadu.

Katoličtí biskupové Německa vydali společný pastýřský list o otázce smíšených manželství. List byl čten ve všech katolických kostelích v neděli Svaté rodiny. Ve smíšených manželstvích náboženství není považovano za nejpevnější svazek, za záruku vzájemného štěstí, harmonie a útěchy, nýbrž spíše jako prvek nesousladu a rozdelení. Smíšená manželství jsou více vystavena nebezpečí zozpadu a plovina dětí z těchto manželství nutno považovat za ztracené pro Církev. Jestliže Církev stále dává svolení k uzavření smíšeného manželství, neznamená to, že taková manželství schvaluje, nýbrž dává důkaz snášelnivosti, a chce se vyvaroval horšího zla. Pastýřský list německých biskupů o smíšených manželstvích končí výzvou ke katolicičům, aby se nedali oklamat zevnějšími výhodnými stránkami, když dávají svolení svým dětem k navázání známosti s nekatolickou stranou, ale aby měli na mysli trvanlivější a pevnější štěstí dětí.

Ústřední idnická vláda na žádost min. předsedy Nehru odevzdala sporný školský zákon komunistické vlády státu Kerala Nejvyššímu soudu. Tento soud má rozhodnout zda zákon odporuje indické ústavě. Zákon byl přijat v září 1957 zemským parlamentem v Kerala, a aby nabyl platnosti, musí být schválen i spolkovou vládou. Biskupové katoličtí, vedení soukromých škol a všechni opravdu demokratický tisk apeloval na vládu, aby zákon nechválila. Nyní komunistická vláda dala k projeďnávání nový zákon, kterým by byly zabaveny veškeré pozemky, které vlastní budhistické kláštery. V tisku se píše, že kom. vláda by učinila lépe, kdyby pozvedla zemědělské metody, že přidělení pozemků občanům, kteří nemají půdu ani prostředků k jejímu obdělávání, svízelou hospodářskou situaci nevyřeší.

Věrnost litevského národa katolické církvi.

Přes všechna pronásledování, lopaty, vězení, vyhnání, mučednictví, litevský lid, jeho klerus a biskupové zůstali neochvějně věrní Svaté Stolici. Dnes doba není ještě zralá, abychom vyprávěli všechno hrdinství litevského klérku a lidu, mohlo by se těžce uškodit těm, kdo ještě teď hrdinsky odporují protináboženskému náporu.

Již r. 1946, kdy byl odsouzen na smrt Mons. V. Borisevicius, biskup z Telsiai, jeho světici biskup Mons. Ramanauskas předpověděl věřicím, že přijde čas, kdy nebudou mít ani kněží ani chrámů, a tehdy věřící se budou musit naučit sami křtit děti, sami je vyučovat náboženství a sami připravovat umírající k cestě na věčnost. A všechno to pak na katolickou Litvu také skutečně přišlo. Po deportaci a liquidači 700 kněží, jednoho arcibiskupa a 3 biskupů, velmi početných řeholníků a řeholnic, mnoho kostelů na Litvě zůstalo zavřeno. Věřící se pak schromažďovali v těch kostelích, které ještě zůstaly otevřeny, nebo na pozemcích před nimi. Ale ani tak se nezabránilo incidentům. R. 1953 např. blízko Vilna bylo zatčeno 75 lidí ^{pro} "neoprávněné projevy náboženského vyznání", zdobili totiž během měsíce máje oltář a kostel, při kterém nebylo kněze.

Teror však nezastrašil litevské katolíky. Dne 16. září 1954 orgán litevské komunistické strany Tiesa si stěžoval, že desetitisice poutníků se ubírá na poutní místo Panny Marie v Siluva, kde se konaly náboženské slavnosti od 8. do 12. září.

Litevský tisk a radio dává na srozuměnou, že během svátků kostely na Litvě jsou plné, a tímto přiznáním chce dokázat, že v zemi vládne úplná náboženská svoboda. Ve skutečnosti však veškerá zásluha je na straně věřících, kteří přes nebezpečí projásledování vyznávají veřejně a nechroženě svou víru.

Věřící nejenže chodí do kostela, nýbrž přinášejí i neuvěřitelné oběti, aby mohli zaplatit daně uložené vládou za dovolení udržovat otevřené kostely.

Dnes, kdy se může říci, že kolektivisace je dokončena, lidé v nejhorší bídě, stává se někdy, že obrovské summy peněz, nutné k zaplacení neuvěřitelných dávek, přicházejí z neznámých pramenů, možná od samých komunistů zaujmajících vládnoucí místa.

Dojímá nás, jak litevská mládež lpi na víře a křesťanské tradici. Jeden mladý utečenec, který v 1955 přijel z Litvy do západní Evropy, tvrdil, že mladí lidé používají všech záminek, aby unikli členství v organizaci pionýrů nebo komunistické mládeže. Mezi komunistickou mládeží a nekomunisty existuje ve škole velká nevraživost. Týž mladík tvrdil, že na jedné škole před maturitou nekomunističtí studenti odmítli dát se fotografovat ^{pro} komunisty na ~~stejně~~ ^{tež} fotografii.

Komunistický tisk si stěžuje, že i sami členové organizace komunistické mládeže udržují styk s knězem a dokonce i pomáhají kněžím při náb. funkcích.

Rostoucí náboženské uvědomění litevské mládeže, a to i komunistické, dělá vedoucím komunistům starosti. Moskevská Komsomolská Pravda dne 3. července 55

v článku Rusa Didusenko z Vilna si stěžuje na tuto situaci a uvádí případ Eleonory S., která se vdávala v kostele za slavnostního vyzvánění zvonů. Bylo navrženo, aby Leonora byla vyloučena z Komsomolu, ale na zásah jiných komunistů dostala jen "přísné napomenutí".

Francouzská profesorka L., jež se nedávno vrátila z Litvy do Francie, tvrdila, že na gymnasiu, kde učila, přes všechnu nemilosrdnou bezbožeckou propagandu z celkového počtu tří set žáků jich dvěstě chodilo pravidelně do kostela a k svátostem.

Podle zpráv mnohých litevských běženců a cizinců, kteří se z Litvy vrátili domů, mládež opravdu komunistická dosahuje jen asi 10 procent mnohem veškeré mládeže ve školách a jen asi 2-3 proc. na venku.

Ví se také, že v diecézi Panevezys, kde již po 12 let neviděli biskupa, J.E. Msgre Steponavicius, nedávno vysvěcený na pomoc 80 letého panevezyského biskupa Paltarokase, cestuje po diecesi a běží tisíce mladých lidí.

Tíhu protináboženské propagandy a nenávisti a s ní spojené oběti musí snášet hlavně kněží. Po deportaci stovek kněží, přitom když staří umírají a nových je svěceno málo /6-8 pro 6 diecesí namísto zemřelých 35/, kněží, kteří zbývají musí obsluhovat několik far. Mnozí z nich odešli dobrovolně na Sibiř, aby se starali o deportované vězňy.

Lidé mají kněze rádi a pomáhají jim, kde jen mohou. Jsou však velmi citliví zvláště vůči novým kněžím a zůstávají nedůvěřiví, dokud se nepřesvědčí, že se jedná o skutečného a dobrého kněze. Pak však jejich úcta, láska a pomoc nezná mezi.

Noví kněží, kteří nastupují na místo deportovaných nebo zemřelých musí obdržet povolení místního komunistického výboru k vykonávání svého poslání a mnohdy trvá celé měsíce než takové povolení dostanou.

Na Litvě je nyní asi desítka mladých kněží, kteří myslí, že musí najít modus vivendi, způsob soužití s komunisty, aby mohli vykonávat povinnosti svého stavu, jak se patří. Zůstávají však věrní Svaté Stolici, snaží se jen měnit taktiku a vůči bezbožecké vládě se staví spíše pasivně. Lid jim nedůvěruje, podezřívá je ze spolupráce s okupanty, nechodi k nim ke zpovědi a vůbec se jich straní.

Za jak drahé považují litevští katolíci pouto s Římem, ukazuje skutečnost, že při konsekraci 2 nových biskupů v Panevezys 11.9.53. zástup 15.000 věřících plakal radostí a pohnutím, když se četl dopis úřední Svaté Stolice, kterým byli noví biskupové jmenováni.

Oddannost litev. katolíků kat. víře a Sv. Stolici je tím dojimavější, čím větší jsou jejich oběti. Litev. národ je první oběť kom. útoku a jako kat. národ násilně včleněný do sov. imperia přináší oběti, jakých snad žádný jiný národ nikdy nepřinášel. Snáší však všecko s odhodlaností a odvahou z lásky k Bohu a k vlasti.

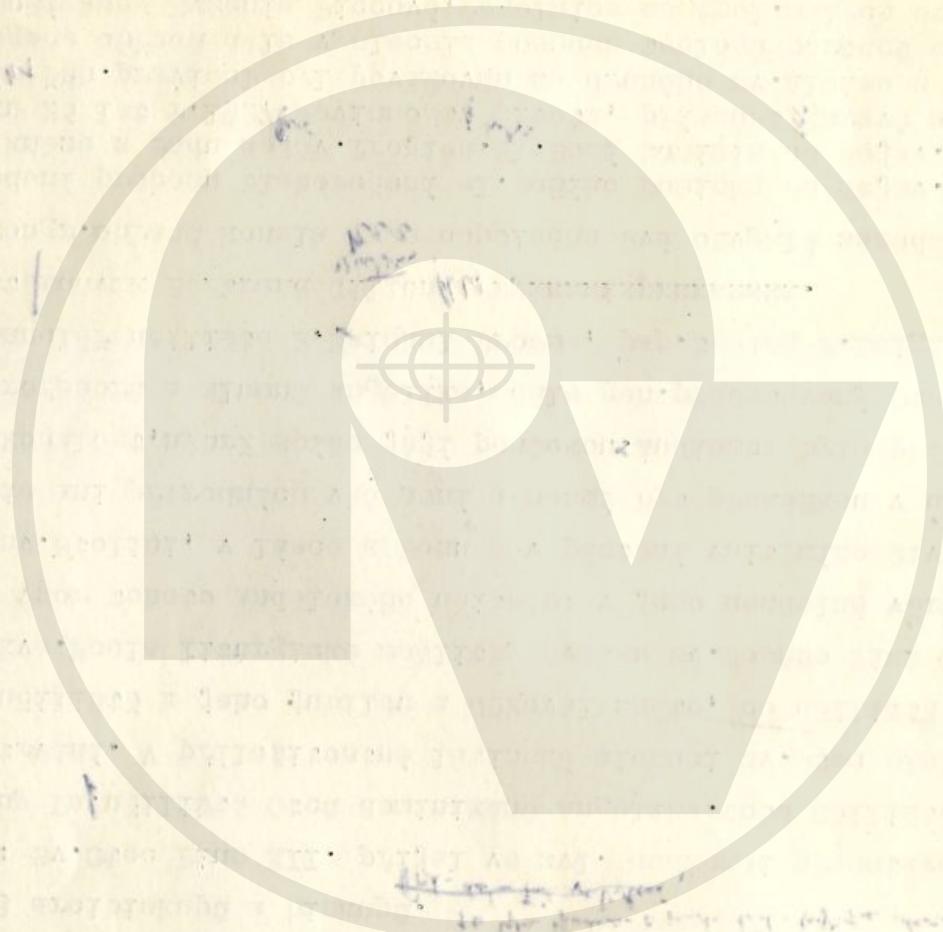
V rámci našeho obvyklého pořadu věnovaného umlčené Církve dnes uslyšíte rozhovor "Věrnost litevského národa Církvi". Nejdříve upozornění:.....

To byl rozhovor: ..."K rozhovoru doáme poslední zprávu z Litvy: 3. ledna t.r.zemřel ve Vilně biskup z Panevezysu a kap.vikář z Vilna Mons.Kazimír Paltarokas ve věku 82 let. (Není jsou na Litvě jen dvě méně svobodně se pochybuji) Mons.Paltarokas studoval bohosloví na Církevní akademii v Petrohradě, tam byl r.1902 vysvěcen na kněze.R.1926, když byla ustavena samostatná církevní provincie litevská, byl jmenován prvním biskupem v Panevezysu.Milovaný biskup zakusil mnoho protivenství jak od Němců tak i od Sovětu. Po odsouzení k smrti biskupa z Telsiai Mons.Borisevicia, na Sibir nebo do Německa vsech ostatních biskupů ~~Janis P.~~, a po deportaci ~~z Litvy~~ zůstal jediný kat.biskup na Litvě, statečně odolával všem nástrahám a manévrům komunistů ~~usilujících~~ buď založit národní kat.církev nebo přimět biskupa ke kolaboraci.Se svolením sv.Stolice, ~~vysvětil~~ v létě 1955 sva světící biskupy, ti nyní zůstávají poslední biskupové na Litvě z někdejší hierarchie, čítající 13 arcibiskupů a biskupů. ~~Janis P.~~

Zprávy: Sv.Otec Pius XII. přijal ve zvl. audienci představené, profesory a alumno Pařučiliště Otců dominikánů Angelika.Toto učiliště slaví 50 let svého trvání. V příležitostné latinské alokuci sv.Otec blahopřál představeným učiliště k jeho jubileu a děkoval za to, co učiliště vykonalo k dobru Církve.Poře liturgické modlitby svátku sv.Tomáše Pius XII. dal přítomným za vzor tohoto Andělského učitele: v jeho nezdolné věrnosti a poslušnosti sv.Stolici, v lásce k Bohu a v pěstění vnitřního života.Studium ani teologie ani přirodních věd není a nesmí být překážkou v úsilí o křesťanskou dokonalost, nýbrž spíše její pomůckou.Audienci bylo přítomno na 1.000 osob,profesorů a alumno Angelika, dále gen.představený Otců dominikánů a velkokancléř učiliště P.Michal Browne, pap.teolog P.Luigi Ciappi, rektor učiliště Ludvík Bertrand Gillon ~~z Litvy~~.

Posv.kongr.obřadů konala ~~byla~~ dopoledne své obvyklé zasedání.Bylo rokováno o zavedení procesu blahořečení sl.Božího Dominika od Nejsv.Svárosti, španělského kněze z řádu Nejsv.Trojice.Sl.Boží Dominik od Nejsv.Svárosti zemřel ve věku 26 let r.1927 Nevinnosti života, přísností mravů a dokonalosti zachování řeh.pravidel byl považován za druhého sv.Aloise z Gonzagy.-Posv.kongregace obřadů dále vyslechla posudek teologů poradců o spisech služebnice Boží Anny Evženie Piccové,řeholnice ze spol.malých dcer Nejsv.Srcí P.Marie a Pána Ježíše.Pocházela z Italie a místo herecké dráhy, jak to chtěla její rodina, zvolila si život řeholní.Zemřela r.1901,když byla po 20 letech

gen. předsavenou své kongregace.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

.. zprávy a aktuality z kat. světa.

Lurdy. Polský primas kard. Wysz. odpověděl luráskému biskupovi Mons. Théasovi na pozvání polských katolíků do Lurd. "Žádná oficiální pout nepojede z Polska do Lurd na oslavy stého výročí luráských zjevení, píše kardinál. Důvod třeba hledat v neustálých útocích a hrozbách, jimž je kat. Církev v Polsku vytsavena. Proto je vhodné, abychom zůstali ve vlasti, abychom chránili poklad víry Boží Církve. Žijeme za takových okolností, že se musíme zříci milosti být přítomen jubilejním oslavám, abychom splnili těžké povinnosti svého biskupského úřadu. Je možné, že lepší dny zazáří nad námi, až se nám dostane ovoce plné svobody klanět se Kristu. Dnes, mezi temnými mraky hrozeb a neustálých útoků, pronikají k nám jen slabé paprsky, Prosím Vaši Excelenci, aby nepovažovala tento dopis za odmítnutí, že nechceme přijet na pout do Lurd. Nikdy se nesmíme zříci naděje v lepší dny. Spíše považujte tento dopis za projev pokorné prosby, aby se poutníci v Lurdech často modlili za Polsko, aby zůstalo věrno kříži a evangeliu, tak jak to náš národ slavně slíbil minulý rok v Čenstochové.. Budeme se modlit, aby dny slávy a milosti byly slave ny v Lurdech s leskem co největším." končí kard. Wysz. svůj dopis.

VM. Do Vatikánu přišla zpráva o smrti Mons. Teodora Bensche, gen. vikáře pro diecesi Gořovskou na západním území Polska. Mons. Bensch zemřel 7. ledna.

Bylo mu téměř 55 let.

Mnichov 37. mezinárodní eucharistický sjezd se bude konat r. 1960 v Mnichově a to od 29. července do 5. srpna. Přípravné práce vede světicí biskup Mons.

Neuhäusler. Heslo sjezdu zní takto: Za život světa, jsou to slova Krista Pána v evangeliu sv. Jana. Masová shromáždění budou konána na t. zv. Therezienwiese. První tři dny podle plánů Mons. Neuhäuslera budou věnována zasedáním mezinárodního rázu. 1. srpna bude přivítán pap. legát, 2. srpna bude den pokání a modlitby, věnovaný modlitbám za Církev pronásledovanou.

Londýn. 55-65% katolíků v Anglii plní své náboženské povinnosti. Prohlásil to arc. z Westminsteru Mons. Godfrey při zasedání delegátů konferencí sv. Vincence. Mons. Godfrey navrhl, aby každý Vincencián duchovně adoptoval jednoho katolíka, jenž se odčizil své víře: má za jeho obrácení obětovat své práce v rámci konference.

17/1/18

16/2

Paříž Francouzská kat. společnost pro mezinárodní spolupráci Ad. Luce ~~et al.~~ pořádal sjezd, který byl věnován studiu, jak pomoci méně vyvinutým zemím. Byl přítomní kard. Feltin a Liénart. Org. byla založena r. 1932 kard. Lienartem spolu s Dr Ajoulatem, kat. pracovníkem franc. Afriky. Iniciativa byla odpověď na tehdejší provolání papeže Pia XI ke Kat. akci a k Misijní akci. Organizace si vzala za úkol vysílat laiky do měsíí, aby mladým církvím pomáhala příkladným vykonávaáním svého povolání. 400 členů organizace pracuje už v Africe, na Madagaskaru, Libanonu, Izraeli, Indonesii, Vietnamu, Japonsku Guyaně, všech povolání, od lékařů až po inženýry a zaměstnance olejářských společností. Závěrem sjezdu byl podán hold sv. Otci za jeho nedávnou encykliku Fidei Donum. Kard. Feltin vyzval přítomné i všechny francouzské katolíky bay se modlili za nová misijní povolání a podle možnosti pomáhali misím i finančně. Cílem této naší pomoci je vybudovat na misijním území domácí Církev, domácí hierarchii, která zaručí vitalitu Církve na onom místě. Na téma "Méně vyvinuté země a pokušení komunismu promluvil belg. poslanec Scheyven,

Brazzaville. Stálý výbor kat. biskupů franc. rovníkové Afriky vydal závěrem svého výročního zasedání společné prohlášení, ve kterém upozorňuje na nebezpečí bezbožeckého materialismu, přílišného kultu techniky, nového rytu práce, neúměrné touze po moci a na náhražky mesianismu a rasismu. O bezbožeckém materialismu praví biskupové, že už Lenin učitel komunismu, předvídal, že jednou se křesťanství a komunismus střetnou v rozhodujícím boji. Náhražky mesianismu a náboženství jsou nová náboženská hnutí, jež se šíří z Konga. Je to především Matswanismus, podle Matswy, zakl. sekty a žáky Simona Kibangu. Toto hnutí je protikřesťanské, proti bělošské a zakládá se na národním profetismu. Přebírají některé věci z katolictví, napodobují Armádu spásy a protestantství a nezříkají se pohanských pověr. Zasedání konají v noci.

Paříž Sociální týden franc. katolíků v roce 1958 se bude konat ve Versaille a bude mít za ústředí heslo Škola jako sociální problém.

Brusel. Belg. primas kard. van Roey vypsal veřejnou půjčku 60 milionů belg. franků. Půjčka má být výpomoc kat. technickým školám, které politikou socialistické vlády jsou nejvíce postiženy. Subsidia jsou tak nízká, že ani nekryjí běžné výdaje. Pro opravy a postavení nových škol biskupové musí hledat nové fondy. ~~Kromě~~ Potíže kat. škol vzrostly hlavně proto, že počet žáků v kat. školách vzrostl o 6%.

Poslechněte si dnes referát o novém Herárově teologickém slovníku. Nejdříve zprávy.

P.Titus Cranny, generální představený řeh. společnosti Smíru promluvil o Světové oktávě modliteb za jednotu Církve, která se koná od 18. ledna do 25. Oktáva se koná letos po 50., r. 1908 ji slavil po prvé P. Pavel James Watson. Dnes ani ne ~~ještě~~ pátá část lidstva jsou katolíci: 420 milionů z 2 miliard 400 milionů Jubileum oktávy připomíná katolíkům jejich povinnost modlit se za jednotu Církve". Oktáva se koná v celé kat. Církvi, v Římě se zvlášť leskem v kostele Gesu, kde přední římskí kazatelé vyloží úmysly jednotlivých dní. V Holandsku v rámci oktávy se budou konat ve všech biskupstvích slavné mše svaté v některém z vých. katolických obřadů.

V Čenstchové byl konsakrován nabiskupa Mons. Onřej Wronka; bude světícím biskupem pro diecesi vratislavskou, jejímž gen. vikářem je Mons. Boleslav Komínek, ordinářem sám kard. Wyszynski.

31. ledna Dílo sv. Petra Kanisia pro kněžský dorost, oslaví 40. výročí svého založení. Za uplynulá léta Dílo umožnilo bohoslovecká studia na 1400 běh. slovcům. O Díle sv. Petra Kanisia promluví na manifestaci ve Vídni Mons. Jáchym Fried; 9. února bude jubilejní pontifikální mše svatá ve vídeňské katedrále.

Nedávné odsouzení k doživotnímu žaláři P. Egonu Turcsanyiho a 15 kněží k trestům vězení vzbudilo vělký ohlas mezi uprchlíky z Maďarska. Sdružení maďarských spisovatelů v zahraničí vydalo v Londýně ~~prohlášení~~, ve kterém protestuje proti odsouzení. Žádný důkaz o t. zv. zločinech maďarských kněží neexistuje; tresty uložené kněžím jsou nelidské a protože posilují ve světě tyranii, ne návist a nespravedlnost.

Podle nové katolické ročenky Jižní Afriky, žije tam 1,280.000 katolíků, z nichž je 1,022.131 černé pleti. Znamená to přírůstek o 72.000 katolíků, a 55.875 černých. Na území Jižní Afriky je dále 100.207 katechumenů, a o

věřící se stará 1.374 kněží, 742 bratří laiků, 6.112 řeh. sester a 2.928 katechistů. V posl. měsících r. 1957 vyšlo první číslo kat. teologického časopisu "Církve" ve Skandinavii Lumen. Časopis bude vycházet tříkrát do roka, a bude otiskovat články ve všech skandinávských řečech.

16/1/58 změnila se mýma mým, jde náměstí, organizace ČS i jiné úřední.

17/2

Nový Herdrův theologický slovník

(první svazek

V posledních měsících min. roku se objevil na knižním trhu nový Herdrův theologický slovník: Lexikon für Theologie und Kirche. Je to druhé, zcela přepracované vydání slavného slovníku, vydaného ^{Subnáhledem na číslo 68 měsíců} před 30 lety. 30 let pro naše atomové století je doba dlouhá, po mnoha stránkách se změnila struktura doby. Vynořily se nové problémy. Pokročila technika, vlivem dalšího rozdělení věd v užší odborné obory se došlo k novým poznatkům, které našly svůj ohlas i v teologii a v jejím praktickém použití, v kázání.

Přehledný obraz o tom, co se událo na theologickém poli, jakousi první informaci, ano jěště více, celistvý obraz chce podat nový Herdrův slovník. Je plánováno 10 svazků - jako je mělo první vydání, ovšem nové svazky budou objem nější. Už První svazek "od A až po heslo Baronius" má 1.272 sloupce; první vydání mělo 987, a při tom došlo až k heslu Bartholomäus. Záštítu nad vydáním nového vydání Herdrova teologického slovníku převzali: biskup z Řezna Mons. Buchberger, jenž byl vydavatelem ^{byl vydavatelem} ~~xxix~~ vydání první, a arc. z Frýburku Mons. Seiterich. Jako vydavatelé jsou uvedeni prelát prof. Dr. Josef Höfer, dnes vyslanecký rada při velvysl. NSR u sv. Stolice, a jesuita P. Karel Rahner prof. v Innsbrucku.

Nové vydání není jen přetiskem prvního, nýbrž je úplně přepracováno: figura je velmi mnoho zcela nových spolupracovníků z celého německého světa a také ze zahraničí. A přece struktura slovníku se nezměnila: pojednává o všech obořech teologie a círk. Života: tedy ne jak to činí francouzské přiroční slovníky, které se omezují na určitý obor nebo určitý zorný úhel. Sl. rozděluje látka do velkého počtu přehledných systematických článků, které podávají rychlý obraz i o otázkách druhotného rádu. Srovnání s prvním vydáním naznačuje že druhé vydání navazuje na první. Články jsou snad kratší, hnutnější. Některá hesla byla vynechána, jiná přidána, jak si to vyžadovala nová změněná doba.

Tak mezi novými hesly je heslo "Abendmesse": večerní mše svatá: v starověku obvyklá, později zanikající, až zakázaná Piem V. a v nynější době znova zavedená. Jiná nová hesla: Alter der Menschheit - staré lidstvo, Arbeiterpriester kněží dělníci, dost dlouhý článek od René Lundmanna z Nancy, Arbeitnehmer-zaměstnavatel/vůbec u slova Arbeit je několik nových hesel, dále Automatisierung. Novými cestami jde nové vydání v systematických článcích o ústředních tématech dogmatiky, biblické teologie, morálky a fundamentální teologie. Vydavatelé prvního vydání se spokojili se stručným podáním tehdy obvyklé nauky, a jejích základů v Písmě sv. a tradici, neusilovali o spekulativ-

ní objasnění a biblicko-teologické odůvodnění. Druhé vydání zdůrazňuje tyto ústřední body v daleko silnější míře. Téměř všichni recensenti neopomenuji na to poukázat. Tím jde slovník vstříč nové době: slovník se stal více dogmatickým teologickým a biblickým. ^{Slovník usiluje o} ~~zvýraznit~~ ^{členit} to postavit Písmo sv. do středu teologie a pokusit se o biblickou. Články pak nepodávají jen první informaci, nýbrž i hlubší poučení: o dějinách teologických pojmu a dogmatu v Tradici, v církevním učení, v spekulativní teologii a v kázání. Články hledají skryté stopy vývoje, tendence a ^{popudy,} které vystoupily na venek až v pozdější době. Proto na př. hesla "Letztes Abendmahl/P sl. večeře/, Abraham, Abstammungslehre, Apostel, Arbeit, Atheismus jsou daleko více rozvedeny a propracována než v prvním vydání. Heslo Barok nepodává jen přehled o barokním umění církevním a o barokní kultuře, nýbrž i pohled na cír. dějiny té doby, theologické snažení a na barokní hudbu. K novým heslům patří též "Abendland, a zvl. Teologie západu" od P. Karla Rahnera - předmět, který se jakoby vykralstalisoval z nejistoty posledních let; Absolutheitsanspruch des Christentums, Amt und Charisma, Andachtsbeichte, Angesicht - biblický pohled Aufnahme Mariens atd. Mezi nová hesla musíme zařadit též články jež jsou pokus o vědeckou reflexi podstaty teologie theologických traktátů nebo jejich dějin: Angelologie, Antropologie, Asketika.

Na Prvního svazku sestavení spolupracovalo na 700 předních teologů a vědců. Kromě pořadatelů Mons. Höfera a P.K. Rahnera musíme jmenovat Prof. Schmause ^{neu pořadatel pro ml. vědu:} z Mnichova, prof. Lang z Bonnu, Fund. teologie, P. Jungmann, poradce pro hymnologii a liturgické vědy, pro vědu o náboženstvích prof. Algermissena z Hildesheimu, pro dějiny náboženství arc. z Vídni Mons. Königa, pro komunismus dominikán P. Bocheński, na universitě ve Frýburku ve Švýcarsku. Zběžný pohled vám pověděl že např. o Boh. Balbínovi napsal krátkou referenci Dr. Ferd. Seibt z Haaru u Mnichova, o B. Bystrici už zemřelý Christian Greinz ze Salzburku. Jejich jména a jméno nakladatele Herdra nám může být zárukou, že i nové vydání Teologického slovníku bude opravdovou událostí ve vědeckém ^{Asvětě} ^{teologickém} střední Evropy, že si získá a udrží to renomé, jež mělo první vydání.

ústav pro studium
totalitních režimů

Dnes jsme pro vás připravili zprávy z kat. světa, dále krátký referát návštěvníků loňské výstavy české a slovenské gotiky v Paříži a nakonec poznámku k otkávě modliteb za jednotu Církve.

Ukrajinská Kat. universita v Lovani udělila čestný doktorát kancléři NSR Adenauerovi a býv. ministerskému předsedovi Francie Rob. Schumanovi. Doktorát je projevem uznání za jejich práci o jednotnou svornou Evropu. Slavnost odevzdání čestných doktorátů bylo přítomno mnoho belgických osobností církevního a občanského života. Schuman ve své odpovědi vzdal m.j. hold sv. Otci Piu XII., který je symbolem křesťanských zásad a pravé duchovní jednoty jak Evropy tak i celého světa. Kancléř Adenauer prohlásil, že jedině opravdově prožívaným křesťanstvím lze čelit nebezpečí komunismu a je překonat.

V Trevíru bylo jedno nábřeží řeky Moselly nazváno Nábřežím Pacceliho, jako projev vděčnosti za návštěvu, kterou Pius XII. jako ap. nuncius v německu vykonal r. 1927 v Trevíru. Oficiální listinu o pojmenování nábřeží odevzdává sv. Otci delegace města, kterou vedé sám starosta Jindřich Raskin.

Neděle 26. ledna bude už po páté Světový den malomocných. Má upozornit světovou veřejnost na utrpení 15 milionů lidí, kteří trpí touto nemocí. K Dni malomocných napsal jeho původce francouzský katolík Raoul Follereau brožuru s titulem: "Dejte mi dva bombardéry". V brožurce je otisknut otisknutý dopis dvěma velkým světa, pres. Spoj. států a presidentu Sovětského svazu, aby mu darovali dva bombardéry; za tyto peníze by mohl odstranit utrpení všech svých nemocných. Follereau dále žádá lidí, aby odložili tradiční odpor vůči malomocným: malomocenství je málo nakažlivé a dá se vyléčit. Existují dostatečné léky k vyléčení, ale jsou nákladné".

R. 1956 bylo na celém světě 1,300.000 členů řeholních řádů a kongregací. Tato statistika byla podána na nedávném římském sjezdu o otázkách života podle evangelických rad. V 209 řeh. řádech kongregacích žilo na 300.000 řeholníků, z nichž bylo 117.972 kněží, v 19. ⁸⁷² domech. Řeh. kongreagcí pro ženy bylo 1.862, žily v 77.972 domech, a všech příslušnic bylo více než jeden milion.

Nž. 1957 (po. 276)

persec. články
Fr. čas. českého a polského
řeh. řádu v Paříži
již když reprezentovali své
řeh. řády v Paříži

17. ledna

Nastolení sv. Petra v Římě bude zahájena v katolických kostelích na celém světě a také u mnoha nekatolických náboženských společnostech oktáva modliteb za sjednocení všech křesťanů a všech lidí v jedné Kristově Církvi. Oktáva skončí 25. ledna na svátek Obrácení sv. Pavla. O úmyslu prvního dne "Sjednocení všech křesťanů v kat. Církvi" promluví v kostele Gesu františkán P. Lisandrini. Závěrečné svátostné požehnání udělí v sobotu kard. Canali, v závěrečný den kard. Řehoř XV. Agagianian, patriarcha cilicijský sjednocených Arménů. S velkou slávou se bude oktáva konat ve Spojených státech severoamerických: tam oktáva vznikla před 50 lety, a tato země se svými nesčíslnými sektami a náboženskými společnostmi zvl. bolestně pocítuje rozdelenost křesťanského tábora. V katedrále ve Filadelfii je na programu pontifikální mše svatá vých. obřadu, bude celebrovat Mons. Mikuláš Elko, ap. esarcha pittsburský kat. Ukrajinců. V Německu, arc. z Paderbornu Mons. Jäger vyzval své věřící k vlastním listem k modlitbám, za jednotu všech lidí v jednom ovčinci pod jedním pastýřem. Neočekáváme obnovu jednoty Církve od teologů, píše, i prostí věřící mohou mnoho vykonat v této věci: modlitbou a příkladem opravdu křesťanského života. Až v Belgickém Kongu se budou modlit na úmysly oktávy modliteb za jednotu Církve: četosní oslavy se soustředí v katedrále sv. Anny v Leopoldville.

Připojme se i my k těmto modlitbám celého kat. světa. Vzpomeňme si denně na odloučené křesťany, na odpadlé a víře se odcizivší katolíky (modlitbou a obětí). Nechť nás ale oktáva modliteb především utvrdí ve vlastní neochvějné věrnosti pravé víře, jíž se nám dostalo. Nebojme se vzdát i ztrátu lepšího místa, materiální oběti, protože jsme katolíky a jimi chceme zůstat. Nebojme se, bude-li Boh od nás žádat tuto oběť, on dá i sílu. Vzorem nám budou katolíci angličtí z 16. a 17. století: nejednomu z nich bylo zbaveno všechno jejich jmění, stali se přes noc žebráky, jen protože se nezrekli víry v římskou Církev. V této věci platí jen hrdinství: neexistuje žádné předstírání, že lze něco podepsat, ale v srdci zůstat nadále katolíkem. Nebojme se, svou věrností a statečností urychlíme příchod dne, kdy i nám zasvitne jitřenka plné svobody, a kdy všechny se sejdou u Krista Krále věků

*A několik lidí Boh říkal i odtamtud: když lidí kreslovali na
králi Bohu - a my myslíme.*

V rámci našeho pořadu Nedělní zvony si dnes poslechněte úvahu "Byla svatba v Kaně". Nejdříve několik zpráv.

Substitut státního sekretariátu Mons. Angelo dell'Acqua odevzdal ~~aces~~, na svátek Nastolení sv. Petra v Římě, sv. Otci první exemplář Papežské ročenky na rok 1958 - Annuario Pontificio má téměř 2.000 stran, je vydáno péčí vatikánské knihtiskárny Polyglotty, a je uvedena barevnou fotografií Pia XII. Ročenka přináší přehled o církevní hierarchii a statistiky o viditelném životě Církve. Mons. Dell; Acqua ~~ace~~ odevzdal sv. Otci ^{první exemplář} knihy Činno t sv. Stolice v roce 1957. Kniha podává neoficiální přehled a statistiku činnosti sv. Otce ^{ant. biskupem a vikářem} orgánů sv. Stolice za uplný rok.

Je v ní několik novotvůr vůči vydáním předchozím: tak na př. podobně jako min. roku úvodní poznámky o smyslu jednotlivých církevních úřadů jsou uvedeny ve všech světových řezech; jména a sídla kardinálů, patriarchů a biskupů jsou uvedena v jejich původním oficiálním jazyku. Jako nová kapitola jsou uvedeny vojenské ordinariáty, Vicariatus castrenses, jež jsou ustaveny v 18 státech.

Podle zprávy budapeštského rozhlasu ~~rozsudek~~ na d. maď. knězem P. Egonem Turcsanym a jeho druhu ~~byl potvrzen~~. Dp. Turcsanyi byl odsouzen k doživotnímu žaláři, práv pro spiknutí proti státu, ve skutečnosti, protože za dnů maďarského národního povstání v říjnu 1956 odhalil v místnostech kom. úřadu pro církevní záležitosti svědectví o nedůstojné a kolaborantské činnosti některých předních vlasteneckých a mírových kněží. Soud se konal za zavřenými dveřmi, jak je zvykem komunistů při procesech, které by mohly uvrhnut režim do nepříznivého světla.

Své posl. upozorňujeme na ~~bezprostřední~~ úmysl Světové oktávy modliteb za jednotu všech lidí v Kristově katolické Církvi. 19. ledna se modlíme: na návrat východních odloučených křesťanů k Petrovu stolci.

~~7. prosince~~ na rok 1958, který byl odložen. m. či na květen květen. v. R. : 1. mimořádné je konc. den 17 května. k. bisk. bilanského konání m. j. 15 května. slavnost, mše i svatba ; 350 mše a svatby a svatohostie.

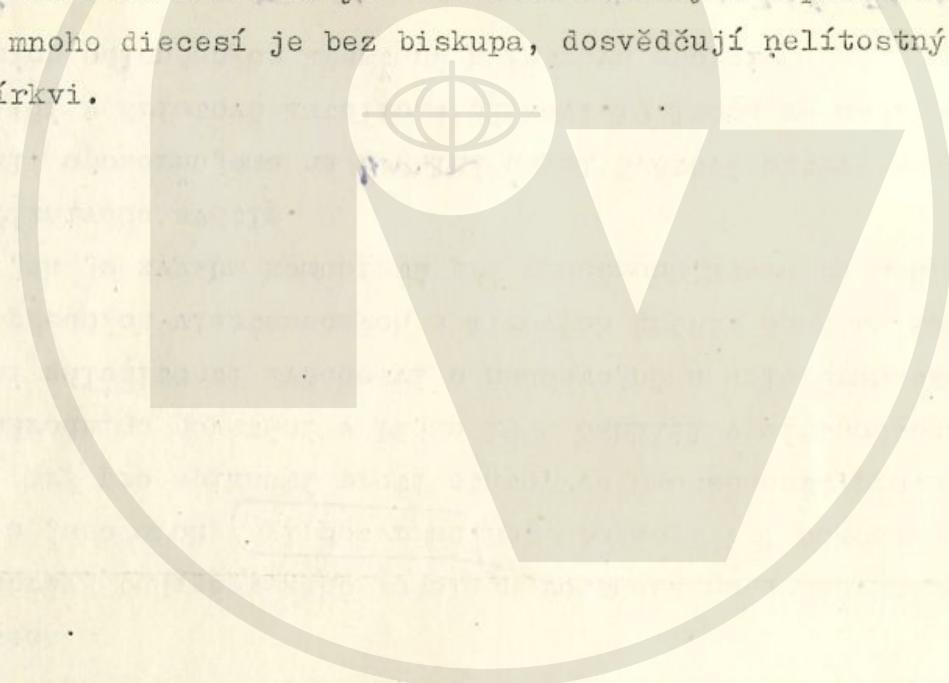
1267 " konání

12 ep. mše a svatby " konání T. Januář " 213 ep. svatba

117 ep. svatba

a konání 19 svatby sv. Jana konání sv. Jana konání

Bohužel i letošní Papežská ročenka přináší za jménem četných církevních hodností ze zemí dnes pod komunismem tárů bolestnou poznámku: ve vězení pro víru nebo brání se ~~mužem~~ vykonávat jeho úřad: tak více než 50 biskupů je vykázaáno ze svých diecesí v Číně, 26 ordinářů se brání vykonávat jejich úřad a 23 je ve vězení pro víru. Dále o biskupu z Nikopole Mons. Bosilkovi není zpráv od října r. 1952 kdy byl odsouzen k smrti. Tyto bolestné dosatky v Pap. ročence ~~jsou~~ stejně jako fakt, že mnoho diecesí je bez biskupa, dosvědčují nelítostný boj komunistů proti Církvi.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V neděli po svátku Svaté Rodiny dává Církev čist při mši svaté evangelium o svatbě v Káně: při svatební hostině se začalo nedostávat vína; snad to zavinil Kristus Pán, protože přišel i se svými učedníky. A tu on sám zachránil situaci a hojně doplnil to, čeho chybělo. Mnoho křesťanských spisovatelů se tázalo, proč právě při svatbě K.P. učinil svůj první zázrak. A odpověď je téměř jednotná: K.P. svou přítomností na svatbě a svým svatebním darem chtěl manželství vrátit jeho původní vznešenou důstojnost, chtěl povýšit na svatost Nového zákona ten přirozený svazek muže a ženy, svazek lásky, ale i zodpovědnosti, protože láka ná mít jako svůj plod nová lidská pokolení. Manželské soužití má být manželům zdrojem svátostné milosti a pomoci, podobným zdrojem milosti jako je křest, biřmování a svatost kněžství. A nejen to, manželé si navzájem přisluhují tuto svatost, kněz při uzavření manželství je jen svědek, zástupce viditelné Církve. Chápeme tedy, že sv. Pavel mluvil o manželství jako o něčem tak vzněšeném, že něco vzněšenějšího si jen stěží lze představit: Mužové milujte svou ženu tou láskou, kterou K. miloval svou Církev. Manželství je obrazem této lásky.

Protože manželství je svatost, má Církev nad ní určitou moc, smí stanovit podmínky, z jakých musí být uzavřeno, aby bylo svatostí. Tak Církev stanoví že platné před Bohem je jen to manželství dvou katolíků, nebo katolíka se stranou nekatolickou, které bylo uzavřeno v kostele před knězem. V některých státech, od 1951 též v ČSR, musí být vzájemný souhlas projeven i před státním úředníkem: pro katolíka je to pouhá formalita, nedává žádných manželských práv, a dva lidé sezdání jen tímto způsobem žijí v těžkém hříchu, nemohou ani ke sv. zpovědi.

Protože manželství je obrazem lásky Krista k Církvi je nerozlučitelné – tak jako nikdy nepomine lásku Kristova k jeho Církvi. Sám Kristus Pán sv. Matouše praví, že jen pro tvrdost srdce dovolil Mojžíš propustit manželku, že však on tuto nerozlučitelnost znova zavádí. V očích Církve je každé manželství šťastné: Církev předpokládá, že bylo uzavřeno s rozvahou, že se obě strany na ně připravovaly modlitbou a vzájemným poznáváním svých duševních vlastností i svého zdraví: aby opravdu byli jedno a všechny jiné přírodní dary, aby mohli vlastní vlastnosti využívat, aby mohly mít vlastní vlastnosti, aby mohly mít vlastní vlastnosti. Jedna i druhá strana dává si navzájem právo na manželský život. Už sama Bohem stvořená přirozenost to tak zařídila, aby součinností muže a ženy přišlo na svět dítě: plod jejich lásky. Kalich manželské lásky je příliš malý než aby ji celou pojál, musí přetékat, píše Mons. Fulton Sheen v knize *Najam. rozlučka*.

K lásce patří dítě - myslí se Bůh a jeho zpřítomnění dítě. Protože v každé lásce je přítomen Bůh, láska je neomezená, žije až do věčnosti, a jejím časným pokračováním, symbolem je dítě. Bůh přenáší svou tvůrčí sílu na tvory: on vloží duši do hmotného substrátu, který rodiče poskytli, pošle dítě těm, kterým chce. Tím není řečeno, že muž a žena vstupují do manželství jen proto aby plodili děti, spíše ~~bychom měli~~ říci: mají děti, protože se opravdu milují. A čím ~~méně~~ ^{těžký} vstoupí do jejich lásky, tím více mizí touha po dítěti. Až v našem sobeckém a smyslném světě se objevila pojem nežádoucího dítěte, neštatsná náhoda. Dítě, ovoce lásky manželů, je pouť, které je spojuje, je dar Boží, je školou ~~pokory~~, nezíštnosti, je vítězství nad sobeckostí a triumf ~~dar~~ darující se lásky.

Chápeme tedy, že každý přímý útok na dítě, třebas ještě klíčící v lůně matky je těžké přestoupení zákonů přírody samé a zákonů Boha. Člověk si přisvojuje právo samého Boha, a v duchu onoho dábelského "Budete jako bohové" mluví o právu člověka, ~~ženy~~ můžete rozhodovat o vyvíjejícím se životě. Právě poslední dny přinesly tato rouhavá slova i v ČSR. Komunistický moloch stát rozhodl, že bude dovoleno přerušit těhotenství, prý beztrestně. Ale nedejte se oklamat, každé přímé přerušení těhotenství zůstane vraždou, i když je vykoná lékař v bílé zástěře. Ano žena, stejně jako muž, má právo rozhodnout o tom, zda se má narodit na svět nový tvor nebo ne. Manželský úkon je úkon lidí, proto svobodný ale nesoucí s sebou zodpovědnost: mohou vstoupit v manželství nebo ne, mohou svého ~~práva~~ ^{muže} užít nebo ne, ale pak je jejich povinností ve svědomí při jmout dítě, které nevytvořili oni, ale Bůh. Mluvíme o manželích, tedy těch, kdo si dali vzájemně manželský slib. Víme, že byli a budou lidé nezodpovědní, kteří sáhnou po nedovoleném vínu ze sodomských vinic, avšak ani zde utrpěné bezpráví nedává právo k vraždě na bezvitranném klíčícím životě. Mnohem lépe by učinili komunisté, kdyby učili mládež pravým mravním zásadám, a zvl. vědění zodpovědnosti; v mládí se kladou základy rodinného štěstí. ()
M.p., vy kteří mi nasloucháte, jste přesvědčeni, že jakékoliv mluvení o této věci je ztráta času: Očekávání dítěte může být ~~těžkým~~ ^{výhradně} ~~je to~~ ^{dítě a} s jedné strany i kříž manželů, je to cena, kterou musí zaplatit za štěstí společného života. A zvl. bolestným by to mohlo být, kdyby se některé z vašich dětí stalo obětí zvrhlíka ze Svazu č. mládeže nebo na brigádě, na kterou jste museli poslat ~~istým dětem~~ Nepochybuji, že poučíte své děti, a zvl. dcery o tom, co mají vědět - o tom, ^{o všechny / když jsou hráči - zpívají všechny} k čemu i oni jsou povoláni, a o těch zazračovacích, které se snad odehrají pod jejich srdečem, nebo k nimž oni aktivně přispějí.)

ale v první třídu neč. národy
Nepochybuji, že přijmete i toho nevinného tvorečka, a nedovolíte, aby hřich vraždy ~~kromě~~ ^{tvořil doslov} bezpráví, jehož jste se stali obětí. Tento přímý útok nikdy není beztrestný, ani kdyby to odhlasovalo celé Národní shromáždění spolu s ministrem zdravotnictví ^{v blízkém} ~~velebným~~ pánem. Není to žádná vymoženost, žádný pokrok, je to hřich, vražda, ^{umírá} ~~umírá~~ daleko strašnější než připravování atomových a nevím jakých zbraní. Je to prolití nevinné krve. A tato nevinná krev volá k Bohu o pomstu, a svolá ji: Bůh se nenechá vysmívat, i když snad navenek na čas mlčí..

Odpusťte, daleko jsme se to dostali od svatby v Káně. Avšak až tam může dospět manželství, k němuž je ~~každá~~ svatba vstupní branou, přes všechno povídání o ochraně dítěte a rodiny, o péči budoucí matky a novorozenatů. ČSR ~~čá~~ nemá prvenství v této péči o dítě, ale zařadilo se k mravně nejnižším národům na světě. Přeji vám, aby v manželství vašem i vašich dětí byl vždy přítomen Kristus a jeho matka. A až se vám bude ned stávat vína důvěry, naděje a víry v Boží prozřetelnost a pomoc - nechtěte přítomný a viditelný ve vašich dětech, na přímluvu P. Marie, ochránkyně vaší rodiny a ochránkyně čistoty vašich dětí - ~~(zachráni situaci)~~. Nezapomínejte k štatsnému manželství musíte být tri:třetí je Kristus přítomný ve vašem dítěti nebo v tolika dítětech, kolik on pošle.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

K světové oktávě modliteb za církevní jednotu.

Čeští katolíci nemohou zůstat lhostejní k otázce křesťanské jednoty. Zavazuje je k tomu nejen zeměpisné položení jejich vlasti a jejich politické začlenění do střední Evropy, na rozhraní mezi Západem a Východem, nýbrž i jejich dějiny. A nemyslím tu ani na dobu cyrilometodějskou ani na církevněslovanské tradice oživlé na svatoprokopské Sázavě a na misijní činnost slovanských benediktinů v Rusku, nýbrž mám spíše na mysli posledních padesát let tak těsně spjatých se dvěma jmény: Velehrad a arcibiskup Stojan. Nemusíme se nikterak hanbit před světem za tento kladný přínos českého katolicismu pro prohloubení a zpopularisování myšlenky křesťanské jednoty, která ožívá každý rok zvláště ve dnech světové oktávy modliteb za církevní jednotu, která začíná o svátku Stolice sv. Petra, 18. ledna. Z našeho středu vyšel veliký apoštol unionismu, arcibiskup Antonín Cyril Stojan. Na Velehradě od roku 1907 až do roku 1936 se konala řada zdařilých ~~xx~~ unionistických sjezdů, které nezůstaly bez vlivu ani na slovanský pravoslavný svět ani na římské ústřední církevní vedení. A jeden z prvních unionistických časopisů – Apoštolát sv. Cyrila a Metoděje, založený Stojanem už roku 1905, ~~XXI~~ seznámil i široké kruhy lidové s myšlenkou církevní ~~genitiv~~^{ho} sjednocení. Na Východě, za železnou oponou se situace sice od té doby velmi změnila. A Dílo církevní jednoty, alespoň pokud se zevnější církevní organisační týká, bylo násilně téměř zničeno – v Rusku, na Ukrajině, v Podkarpatské Rusi, na východním Slovensku i v českých zemích. Ale myšlenka církevní jednoty je ve světě stále živá. A od té doby, kdy tuto myšlenku vzal za svou i tak zvané ekumenické hnutí, které sdružuje na 170 protestantských náboženských společností a některé skupiny pravoslavných na Západě, můžeme říci, že v těchto dnech se modlí za církevní jednotu celý křesťanský svět. A to není malichernost, která by nestála za povšimnutí!

Celá jedna třetina ~~přes~~ všechny snahy bezbožníků se hlásí ke Kristu. Z toho je 472 miliony katolíků, 200 milionů pravoslavných/roztríštěných na 27 nezávislých národních církví/ a asi 250 milionů protestantských ~~účastníků~~ ~~na~~ různých ~~náboženství~~ náboženských společností! Byla by to ohromná síla proti náporu komunismu, kdyby všichni tito křesťané byli jednotní! Ale i to, že se dnes našli ve společné modlitbě a ve společné tužbě po uskutečnění církevní jednoty, je všecky veliká. Větší než se zdá na první pohled!

Zkušenosti posledních let potvrdily, že dílo křesťanské jednoty nebude jen výsledkem theologických studií a disput na unionistických a ekumenických

kongresech! Je třeba překonat mnoho historických zakořeněných předsudků, je potřebí odstranit mnoho psychologických přehrad, musí se usilovat o větší sblížení na poli národnostním a kulturním a varovat se všeho, co by se mohlo považovat za útok na národnostní a tradiční ráz východních Církví a jejich obřadů. Stoupenci ekumenického hnutí už dnes po dvou světových ekumenických kongresech /prvním v Amsterdamě a druhém v Evanstonu v Americe/ vidí, že křesťanská jednota se nedá vyřešit dohodou o nějakém minimálním Kredu. Církev, jak ji Kristus založil, není pouhá organizace ani svaz různých náboženských organizací. Církev je živý organismus – tajemství, duchovní tělo, o kterém tak výstižně mluvil Kristus *Pán Ježíš*.
v podobenství o vinném kmeni a ratolestech a které tak výmluvně a s takovou láskou komentoval svatý Pavel. Nestačí spojit různé nesourodé části, položit je vedle sebe a ponechat jednotlivým plnou volnost samostatného jednání. Je nutno naroubovat všechny na společný živý kmen a do těch větví, které sice na kmeni zůstaly a nemají dostatečného přílivu živné mízy, je třeba obnovit přítok božského života. Můžeme se vzdát nejrůznějších pouze lidských nálezů, změn, reforem, ale nemůžeme ztratit nic z toho, co je podstatné: ani ze zjevených pravd, ani ze spasních prostředků, které dal Kristus lidem, neboť jen v nich a skrze ně můžeme najít živého a věčného Krista, který je Pravda, Cesta i Život. Podaří-li se nám vzbudit v lidech nejrůznějších křesťanských vyznání a na prvním místě v nás katolících samých tuto živou touhu po sjednocení s Kristem, po intimnějším životě s ním a Křížem dokážeme se *také a náručí* společně modlit na tento úmysl, pak je už vykonán první a nejdůležitější krok k jednotě!

Dvě věci jsou zcela jisté: Kristus si výslově tuto jednotu přeje! Jednotu všech, kdo uvěřili v jeho jméno a uznávají ho za Spasitele světa. A na druhé straně je nepochybně, že křesťané nemají tuto jednotu a že Bůh staletí nahromadilo tolik překážek všeho druhu, bylo vyhlučeno tolik hlubokých propastí mezi jednotlivými náboženskými společnostmi a církvemi, a zvláště mezi Církví katolickou, že je bude moći překonat jen veliký zázrak Boží milosti! Jeden zázrak se už stal: přibývá na všech stranách těch, kdo stále vše ocitují bolestný toto rozštěpení a touží upřímně po církevní jednotě!

Konečně i tato oktáva sama to dokazuje. Neznikla na katolické půdě. Navrhl ji pastor anglikánské eposkopální církve Pavel Watson r. 1907 v časopise The Lamp. A sám, s celou svou říčanskou společností, kterou založil, zakusil první účinky této modlitby. Našel jednotu v katolické Církvi a začal myšlenku propagovat i mezi katolíky. Watsonova myšlenka našla plodnou půdu i mezi protestanty a zvláště mezi příslušníky ekume-

nického hnutí. Kongres ji doporučil všem svým členům.

Je však pro katolíky určité nebezpečí, že by mohli z oktavy udělat jakýsi prostředek jednoty, chápaný jako projev úzkoprsého proselytismu a jednostranné propagandy. A to by mohlo mnohé nekatolíky spíše odradit než jim přiblížit myšlenku křesťanské jednoty.

Tuto obtíž velmi dobře pochopil francouzský zanícený apoštol pro církevní jednotu: Abbé Coutourier z Lyonu. Nebyl na tento apoštolát nikterak připraven. Dostal se k němu skoro náhodou, poněvadž mu byla svěřena péče o skupinu ruských běženců (r. 1923). Tehdy poznal i několik pravoslavných duchovních a začal se zajímat o unionistické snahy. Bylo mu už přes padesát let, když objevil své poslání. Tento bezvýznamný profesor matematiky na jedné střední škole, člověk chatrného zdraví, bez hlubších a zvláštních theologických studií se stal živým příkladem pravého ekumenismu. Na jeho pohřbu se sešli nejen katolíci v čele s kardinálem Gerlierem, který mu veřejně děkoval za jeho apoštolát jménem Církve, nýbrž i zástupci pravoslavných a protestantů, kteří přišli vzdát poctu velikému křesťanu a knězi, který při své nesmlouvavé věrnosti katolické Církvi dovedl tak dobře chápat i nekatolíky a vždy ochotný znova objevovat zlatonosné žíly i v balvanech, které se odtrhly od katolické Petrovy skály!

Nechme se při této oktavě modlit věst zásadami abbé Coutouriéra: Musíme být přesvědčeni, že modlitba je největší síla ze všech kosmických sil, a musíme nechat v nás modlit samého Krista a jeho touhu za jednotu všech, za které obětoval život na kříži. Musíme mít především velikou lásku, která, i když víme, že katolická Církev je jediná, kterou založil Kristus, nás naučí vmyslit se do druhých a varovat se všeho, čím bychom je mohli zbytečně pokořit a ponížit. Jen tato veliká láska dokáže udělat velký zázrak křesťanské jednoty!

ústav pro studium
totalitních režimů

~~P~~o dnes si dnes ~~je~~ rozhovor k Světové oktávě modliteb za jednotu Církve.

Nejdříve několik zpráv z Vatikánu.

It.kat. akce mládeže vzpomněla ve čtrvtek 90.výročí svého založení. Výročí bylo oslaveno hodinou adorace v noci ze řtvrtku na pátek, podobně jako noční adorací se připravil na založení první org.it.kat.mládeže její zakladatel kněz Mario Fani, v basilice sv.~~XXX~~^{Růženy} ve Viterbu.

~~V~~ážené ~~l~~etní Svět. oktávy modliteb: 20.ledna (se modlíme za návrat anglikánů do pravé Kristovy katolické Církve.

V r.1958 by měli přijet do Říma na obvyklou návštěvu ad limina biskupové severní střední a vých.Evropy.Kromě biskupů Německa, Rakouska, Skandinavie Švýcarska a Lucemburska jsou tímto předpisem vázání i biskupové a ordináři zemí střední a vých.Evropy, dnes pod komunistickým jhem.Je málo pravděpodobné že do Vatikánu přijedou, protože nedostanou dovolení k vjezdu a návratu do svých diecesí. Je to důkaz nesvobody, za níž musí žít, .

Členové komise rak.vlády o konkordátu vydali prohlášení, v němž se praví, že konkordát z r.1933 uzavřený mezi tehdejší rakouskou spolkovou republikou a Svatou stolicí je uznán platným, že však některé zákony zavedené po r.1938 činí neuskutečnitelnými některé předpisy konkordátu, že tedy musí být nalezena nová formulace po případě i změna.Tímto prohlášením končí jedna velmi palčivá otázka vnitřní rakouské politiky.Dosud rak. socialistická ~~vláda~~ rozhodně odmítala platnost konkordátu, protože prý nový rakouský stát je jiný než předválečný.Avšak nová vlna soc.strany pod vedením vicekancléře Dr Pittermanna přehlasovala staré protiklerikální prvky a projevila ochotu k vyjednávání s kat.lidovou stranou,která platnost konkordátu hájí.Sporné otázky se týkají především manželství, soukromých círk.škol a círk.majetku. Po r.1938 bylo zavedeno povinné manželství na radnici. Kat.Školám byly za Hitlera zrušeny všechny subvence, takže dnes rodiče,kteří chtějí posílat děti ~~do~~ jsou postaveni před velké finanční oběti.

V Rakousku má jeden kněz na starosti průměrně 1439 věřících, ve Vídni až 3.000, a v ostatních větších městech až 5.500. Tuto statistiku uveřejnil známý rak.kazatel Mons.Otto Mauer v časopise Actio catholica.Jako příčinu nedostatku kněží uvádí válku,po niž se mnoho seminaristů už do seminářů nevrátilo, dále dědictví nacismu a materiální blahobyt.Kazatelé málo mluví o vznešenosti kněžství.

RaVat CECO 20-1-58

Druhý vydání o věci. Počet vydání
21/1
21/1

Dnes uslyšíte rozhovor o Četbě Písma svatého. Nejdříve zprávy vat. rozhlasu.

Sv tý Otec Pius XII. udělil v neděli odpoledne v bazilice sv.Petra audienci pomocnicím v domácnostech.Audienci bylo přítomno na 15.000 dívek a žen, kromě velkého počtu turistů a poutníků,kteří též zaplnili protory vat.basiliky V příležitostné italské alokuci sv.Otec promluvil především o vznešenosti, o lidské stránce práce ^{u domácnosti} konečně o odpovědnosti jak těch,kdo tuto práci vykonávají, tak i zaměstnavatelů. Práce v domácnosti není nikterak nižší než jiná práce v zemědělství, v kanceláři nebo v továrně. ^{její} ^{ak} ^{je} Když tato práce je služba společnosti. Práce v domácnosti je snad vznešenější, protože je bližší člověku, lidské osobě. Ženy pracující v domácnosti si mají vážit své práce jako služby Bohu ^{svých} bližních. Závěrem se sv.Otec obrátil k zaměstnavatelům pomocnic v domácnosti: jsou povinni spravedlivě nejen odměnit jejich práci, nýbrž též usnadnit jim ji, pomoci k jejich životní bezpečnosti a k založení vlastní rodiny. Závěrem audience delegace děvců v italských lidových krojích odevzdala sv.Otci zlatou medaili pamětní s obrazem ^{P. Marie} a na druhé straně chystaného domova pro římské pomocnice v domácnostech.

V pondělí dopoledne přijal sv.Otec v audienci předsednictvo a výkonný výbor italského spolku pro ochranu zájmů rodin s větším počtem dětí.

I když sjednocení lidí v jedné kat.Církvi je dílo především Boží, přece lidé mají vynaložit všechny svě sily, aby pomohli dosažení tohoto cíle, pravil biskup z Berlínna Mons.Dörfner, u příležitosti oktávy modliteb za jednotu Církve. Je nutné odložit předsudky, upevnit ducha lásky a bez zaujetí studovat otázku, že kat.Církev je pravá Kristova Církev. Myšlenky jež mají řídit všechny kdo pracují za návrat odloučených k Církvi, rozvádí v příležitostném pastýřském listě biskup z Ženevy Mons.Charrière. Nutno především činit rozdíl mezi jednotou a pravostí Církve a nedostatky, jež nejsou v Církvi, nýbrž v jejích členech.

(rozhl stanice z)

Mis.zprav. služba Fides přináší zprávu Hangchowu v kom.Číně, že biskup Mons. Hu lazarista a dva kněží Pavel Su a Jan Wang byli odsouzeni lid. soudem k trestům žaláře od 10 do 20 let.Mons.Hu byl uvězněn po prvé v říjnu 1955; později byl propuštěn.Je mu 76 let.Všichni kdo ho znají,vyzvedají svatost jeho života,jeho oddanost diecesi, pokormu a laskavost, jíž se pečlivě vyhýbal ~~všem~~ jakékoliv okázalosti.Na biskupa ho vysvětil sám papež Pius XI. r.1926, spolu s dalšími 5 prvními čínskými biskupy.Z nich žije již jen on a pak 90-tiletý Mons.Šimon Tsu.

Upoz. na úmysl Světové oktávy modliteb: 21.ledna se modlíme za návrat Luteránů a ostatních evropských protestantů k pravé Církvi

Známý profesor pařížského Institut catholique, jesuita P. Jean Daniélou, přednesl pět radiových konferencí o čtení Písma svatého. Obracel se při tom nejen ke katolikům a křesťanům, nýbrž i k lidem indiforetním, nevěřícím, Židům a muslimům. Jeho postřehy jsou proto tím zajímavější, že mají tak široký základ.

Nejprve chceme vědět, praví P. Daniélou, co je to v podstatě Bible? Jinými slovy, věříme-li, že v Bibli nám stoletími promluvá Bůh, ptáme se jaké je to slovo, jaké to poselství, kterými se k nám obraci?

Toto slovo je bezpochyby zjevení, ve kterém nám Bůh říká, co je On sám, jaké je určení lidstva a co jsme my sami. Tim se dotýkáme samy podstaty učení Bible.

Přirozen Bible nás poučuje především o tom, co jsme my sami. ~~Naše byt byt pochyby o~~ člověk chce vědět, jaký je smysl jeho existence a dobra víme, kolik a filosofů během celých lidských dějin se snažilo odpovědět nám na tuto záhadnou, ale základní otázku. Tedy z tohoto stanoviška nám Bible ukazuje, co jsme ve skutečnosti, t.j. v úmyslu a plánu Boží.

V tomto smyslu první kapitoly 8. mřáho Zákona ještě dnes si zachovávají nahraditelnou cenu. Vzpomene si, že na prvních stránkách se píše o tom, jak Bůh stvořil člověka k svému obrazu. Co znamená tento obrat: On stváří člověka na jeho místo ve středu všeho, co existuje. Tvrdí dvě věci, z jedné strany člověk stojí výše než svět, příroda, je jejím pána a má ji *iz* plízdnobit své službě, z druhé strany, člověk je stvořením Božím a v důsledku toho, je-li Bůh králem přírody, člověk se své strany musí uznat Bohu svrchovanost.

Tak *podle* Bible dvě věci definují člověka: moc nad světem a klanění Bohu. Na jedné straně technika a na druhé obřad, uctívání. Než tak docela bez významu, že tento obecný ideál je potvrzen v etnologii.

Pro archeology je přítomnost člověka charakterisována dvěma druhy nálezů: pracovní a náradní a kultovní předměty. Jinými slovy iž v čerňávkách lidských dějin bylo kromě običávaného půdu a ovocného lesa, neopoznávalo se u vzdával hold Bohu.

V prvních kapitolách Genese najdeme tuto zálenku vyjádřenu ještě i jinak. Samo rozdělení času nám ji napovídá. Šest dní je dán člověku k tomu, aby učinil tvářnost země, jsou to dny posvěcené práci, dny pracovního nářadí. Sedmý den je vyhrazen uctívání Boha. Chtěli bychom jasně zdůraznit, že podle Bible neexistuje dokonalý humanismus lidského života ve své plné míře, nejsou-li v něm nějakým způsobem zastoupeny tyto dva prvky.

Pismo sice tvrdí docela jasné, že člověk, jakž ho Bůh vytvořil, těsně přirozeně k tomu, aby svou prací, svým usilím začal svět pomocí techniky, zároveň však ukazuje, že homo faber zůstane jen člověkem člověk, že práce může uspokojit jen polovinu jeho zájmu a že člověk, který se uctívání Bohu neuskutečňuje celkový smysl svého života.

Ovšem ve Starém Zákoně máme jen hrubý náčrtek obrazu člověka, Nový Zákon jej nutně doplňuje. V tom smyslu jeden výrok Pascalův vhodně doplňuje jiný výrok Sokratův. Sokrates říkával: "Poznej sebe sama!", Pascal odpovídá: "Nepoznáváme samých sebe jinak, než skrze Ježíše Krista."

Odtud v Ježíši Kristu se skutečnou platnosti se nám ukazuje smysl našeho podivuhodného určení. Jsme povoláni, abychom se stali syny Božími, jsme povoláni k určení, které nás povznáší nad naši přirozenost. K tomu nám byl dán mocný prostředek, totiž sama milost Ježíše Krista, která nám umožňuje brát účast v inspirování životě s Bohem.

Ježíš Kristus nám zjevil a dal nový život a evangelium ~~na~~ k němu vede. Jedním slovem můžeme říci, že ~~pravděpodobně~~ ^{krédo nám představuje}, evangeliu je muž lásky. Takový je nejvyhranější výraz zjeveného humanismu, poslední slovo o tom, co je člověk v plánu Božím.

Bible ^{nejen} nám ukazuje, ~~co~~ co jsme jako jednotlivci, nýbrž zjevuje nám také něco důležitějšího, kolektivní určení lidstva. V naší době zařízené základní otázkou dějin ~~m~~ho poslání lidstva tento božský smysl dějin je snad nejdůležitějším hlediskem kázání Bible.

Srovnáváme-li Bibli s náboženskými knihami ostatních náboženství, vidíme, že hlavní rozdíl mezi nimi spočívá v tom, že Bible je v podstatě kniha prorocká. Většina náboženství se snaží obnovovat člověka s ohledem na své první zásady o stvoření světa, svou kosmogenii, těsně ~~z~~ minulosti, kdežto člověk Bible upírá své zraky více do budoucnosti, než do minulosti, čas proň ~~není~~ žádnou úhlovnou.

Zatím co homérský hrdina Odysseus se po své pohnuté pouti vrátil tam, od kud přišel, a tím ukázal, že se vždycky chtěl vrátit k svému původnímu stavu, biblický Abraham odešel na povzbuzení Boží ze svého domova, aby se tam už nikdy více nevrátil. Pohyboval se a razil si cestu v neznámém světě. Bible je v podstatě knihou naděje, poněvadž upozorňuje na díla, která Bůh teprve hodlá stvořit.

Nový Zákon potvrzuje tuto naději, neboť to, co Starý Zákon očekával jako čistou budoucnost, splnilo se v Ježíši Kristu, v němž byl také už uskutečněn účel života.

Nakonec a za třetí, Bible nám zjevuje, co je Bůh, a odpovídá tím na nalehanou otázku všech náboženství a všech filosofii. Tato odpověď z určitého hlediska je počátkem všeho ostatního.

Zjevuje nám Boha ne pomocí spletitých ideologických rozvah, nýbrž vyprávěním o jeho činnosti v dějinách lidstva, neboť jednou z vlastností biblického Boha je schopnost a rozhodnutí zasahovat do lidských dějin. Je to tedy Bůh živý. Kromě toho je to Bůh věrný, na nějž možno spočinout jako na neochvějně skále naší víry a naší naděje, v jehož zjevení a zároveň sliby můžeme neomezeně důvěřovat. Jeto Bůh spravedlivý. Jeho spravedlnost nenávratně společného

se spravedlností lidskou, je to spíš věrnost Boha, s níž On plní a uskutečňuje svůj plán. Naše spravedlnost se má ~~správ~~ formovat podle obrazu Boží spravedlnosti, která je jejím měřítkem.

Konečně je to Bůh, který miluje, ale mluvíme-li o lásce Boží, nejedná se o neurčitý cit, Jeho láska je vyjádřena spojenstvím života těch, které si ~~On~~ vyvolil, s Ním samým, poněvadž toto spojenství života je cílem jeho plánu.

Také zde se v Novém Zákoně plně uskutečňuje to, co nám dával mnohá tušit Starý Zákon. Nový Zákon nám zjevuje vnitřní život Boží, tajemnou skutečnost Trojice osob. On nám pomáhá chápát, že v Bohu láska mohla existovat od věčnosti, poněvadž od věčnosti byla v Bohu Trojice osob, spojená vzájemným svaskem, který se jmenuje láska.

To nám ukazuje také, proč jako poslední slovo novozákoního zjevení najdeme v listu sv. Jana: "Bůh je láska". Láska totiž existuje v Bohu od věčnosti, ona je součástí Jeho podstaty, Jeho bytosti a s druhé strany Bůh je Bohem, který miluje nás a posledním smyslem veškerého Jeho stvoření je vůle tohoto láskyplného Boha udělat nás účastníky Jeho dobra.

To bude v hlavních črtách naší ~~zjednodušeného~~ ~~zjednodušeného~~ biblické zjevení člověku, světě a Bohu.

10158

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V rámci našeho pořádu Umlčená Církev jsme pro vás připravili komentář:....

Zprávy: Svatý Otec Pius XII. udělil ~~na~~^{na} svátek sv.Anežky zvl. audienci představeným ~~bohoslovcům~~^{et} a býv.~~bohoslovcům~~^{et} ~~rimského~~^{římského} Capranicakterá má sv.Anežku za svou patronku. ~~Kolej~~^{slavila} min. rok 500. výročí svého založení, a jejím alumnem byl ve šk- | roce 1894/95 sám Pius XII. Rektor kolej daroval sv.Otci jako projev vděčnosti za návštěvu, kterou Pius XII. vykonal v kolejí před rokem, umělecky zarámovaný dokument, kterým konsitsoriální advokát Filip Pacelli žádal rektora, aby přijal mezi alumnny syna Evžena - dnešního sv.Otce. - Sv.Otec též přijal v soukromé audienci nového primátora města Říma Urbana Ciocchettiho. Nový primátor je věřící katolík a dlouholetý člen přední It.kat.akce. Podle prastaré tradice ~~by~~^{delegace} kanovníků basiliky sv.Jana v Lateráně odevzdala sv.Otci dva beránky, kteří byli ráno posvěceni v basilice sv.Anežky. Beránci byli odneseni do kláštera u sv.Cecilie a z jejich vlny budou utkána palia ~~sv.~~^{která} sv.Otec posvětí v předvečer svátku sv.Petra a Pavla a odevzdá arcibiskupům nově jmenovaným a biskupům, kteří na palia mají právo.

V Mexiku se konalo mezinárodní studijní zasedání Světové federace organizační kat. dívčí mládeže. Mělo za heslo slova:Dnešní mládež - rodina zítřka. Bylo jednáno m.j. o rodině a zaměstnání jejích členů, o přípravě na manželství, o rodině a její funkci v Církvi a o otázce řeholních a kněžských povolání. Závěrečnému zasedání byl přítomen arc. z Mexika ~~ja~~^{Mons.} Miguel Dario Miranda delegát Mons.Raimondi ^{y Gomez} Úmysl Světové oktávy modliteb za jednotu všech lidí v jedné Kristově Církvi; 22. ledna se modlíme za návrat amerických protestantů k pravému ovčinci Petrovu.

Biskupové Brazilie a Čile současně žádali svou vládu, aby učinily opatření ve prospěch nejhůř placených dělníků, a aby všem se dostalo spravedlivé mzdy. Biskupové Čile konstatují, že neustále stoupající výlohy na živobytí vytvořily mezi nejhůře placenými dělníky hospodářský chaos. Ostře odmítají přímo luxusní životní úroveň majetných tříd, nazývají ji nemravnou. Politici mají hájit opravdové zájmy lidu. Zaměstnavatelé jsou povinni učinit opatření k zlepšení životní úrovně dělníků. - Kard.arc. ze São Paolo de Vassouras Mota žádá politiky aby okamžitě zvýšili mzdy nejhůř placených obyvatel, a aby stanovili jistoumez pro ceny zboží naprostě nutného k životu.

Lit. hr. M. moul. T. Šafránek Cz:

23. leden k modlitbě je odpasli a nyní se odklánějí
a k vratili s jinou myšlenkou.

lidová republika rumunská prohlásila na prosinec 1957 měsíc kultury, aby tak připravila 30. prosinec, den, kdy se vzpomínalo desáté výročí přichodu komunistů k moci v Rumunsku. Divadlo, literatura a hlavně kino bylo zmobilisováno, aby oslavovalo a velebilo úspěchy režimu. Může se však rumunský lid skutečně upřímně zúčastnit těchto manifestací? Jaké jsou dnes jeho životní podmínky? Jeden zápis dní žurnalistu na tyto dvě otázky odpověděl takto: "Rumunsko je zesovětisováno nejvíce ze všech satelitních států, jež jsem navštívil. Tato země se svou latinskou kulturou a s francouzštinou jako druhým jazykem, více než jiné byla zvyklá hledět k Západu, dnes však je násilně nucena upírat zraky jen na Východ." A jeden ruský diplomat na otázku, proč mezi státy ovládanými komunisty v Rumunsku se jedná nejtvrďejší, odpověděl: "S těmito lidmi si nejsme nikdy jisti, odtud by mohla přijít naše záhuba."

Jako v jiných komunistických státech komunisté tam přišli k moci násilím a ne z vůle lidu. Sověti tam vstoupili s vojskem 23. srpna 1944 a při té příležitosti se zavázali, že nebudou zasahovat do vnitřních záležitostí země. Přesto však postupně zajišťovali klíčové posice pro komunisty a to tak radikálně, že po podepsání míru v Paříži v únoru 1947 zrušili bez dalšího všecky ostatní strany. Dvakrát, r. 1948 a 25. září 1952 Rumunsko dostalo novou republikánskou ústavu sovětského typu. Ruskému vojsku byla zajištěna přítomnost v Rumunsku nejprve nutnosti zabezpečit příslušnou rakouské okupační armády a později varšavským paktem z května 1955 na dalších dvacet let.

Také hospodářský život země utrpěl velké ztráty a úhony. Národní hospodářství bylo otřeseno nejprve dvěma měnovými reformami a pak také kolektivisací. Ze založených 14 sovětsko-rumunských hospodářských společností, dvanáct bylo vráceno do rumunské správy, ale nejdůležitější z nich, trust na dobývání petroleje a uranu, zůstaly i nadále v sovětských rukou. Zahraniční obchod je z 50 procent zaměřen do Sovětského svazu a z 25 proc. do států lidové demokracie.

Rumunsko je zemí převážně zemědělskou. Komunisté se proto pochopitelně snažili získat si sympatie obyvatelstva na venkově. 25. března 1945 rozhodli m. rozdělit všecky majetky větší než 50 ha. Bezprostředním důsledkem však bylo zmenšení zemědělské produkce. S kolchozy se začalo r. 1949. Rolníci se mohli svobodně rozhodnout pro vstup do kolchozu, ale přes všechnu propagandu a nátlak r. 1952 bylo kolektivisováno jen 15 proc. vzdělávané půdy. Po Stalinově smrti bylo sedlákům kladoucím mnohem silný odpor kolektivisaci nabídnuto vytvořit aspoň kooperativy.

Na venkově se lidé drželi dosti dobré proti nátlaku, kdežto ve městech komunisté měli mnohem snadnější žen. Daně, měnová reforma, zničedlní průmyslu, pak i obchodu a ovšem i zatykání, přineslo své trpké plody.

S pomocí jednoletých a později pětiletých plánů komunisté hleděli rozvíjet v převážně zemědělském Rumunsku nový průmysl a tak i proletariát, aby tím přišli ke skutečné diktatuře proletariátu. Tento rozvoj průmyslu spolu s kolektivi-

Jaká jeho logické důsledky vznikly bytová otázka, které se vláda snažila čelit, ale sedle zpráv z 1953 mohla tehdy uspokojit jen 7,5 proc. žadatelů.

Následkem pohybu obyvatelstva, zapřažení žen do vysilující práce, nedostatků potřebné výživné stravy, těžkosti s bytem a psychologického tlaku pod komunistickým režimem přirustek rumunského obyvatelstva poklesl. Mezi lety 1935-39 dosahoval 13,7 promile, kdežto od konce války do 1954 klesl na 8,1 promile.

Sovětská moc zásahla rušivě také na poli muzeálních rumunské kultury. Její nepochybnou zásluhou je rozšíření školní docházky na 7 let. Podle sovětského vzoru zrušila soukromé školy a obětovala humanistická studia ve prospěch vědeckých. Přichodem komunistické diktatury rumunská kultura byla velmi ochuzena. Tisk pod dohledem strany má monotonní obsah a ubohý vzhled. Před válkou rumunské střední vrstvy byly hrdé na své styky se západní kulturou a dovedly dokonce vytvořit původní díla, která sám nijak nezadala ve srovnání s díly pokročilejších národů. Pod sovětským režimem všecko bylo orientováno vůči sovětskému svazu. Odtud přivezli a přeložili školní knihy, technické příručky stejně jako sovětskou literaturu, aby nahradili západní, protože práv tato ~~ještě~~ nasáklá liberálně kapitalisticko buržoasně fašisticko imperialistickým duchem. Dne 23. března 1955 náklad všech knih a brožur přeložených z ruštiny do rumunštiny dosahoval ohromného počtu 73,500.000 exemplářů. Podobně se postupuje i na poli kina a divadla.

Režim se snažil podporovat vlastní rumunskou kulturu vedle ruské. Chtěli proto přivábit některé známé rumunské spisovatele a vychovat nové z mladších generací. Ale jak s prvními, tak i s druhými dosáhli dosti slabých výsledků. To proto, že nejvýznamnější z nich byli odstraněni a duch otrávení straně, ~~své~~ ovzduší tlaku a nestnosti, které ovládá zemi nepřispívají ~~svočodným~~ ^{rozviti} projevům ducha.

V rumunské, jako ostatně i v sovětské, ústavu se prohlašuje náboženská svoboda a odloučení církve od státu. Přes toto zásadní tvrzení komunistická vláda se soustavně vměšuje do vnitřních záležitostí všech obřadů tím, že je schvaluje, snáší nebo pronásleduje podle příkladu a instrukcí z Moskvy.

Na pravoslavnou církev, k níž náleží 75 proc. všeho obyvatelstva, bral režim jakž takž ohled. Nejprve se snažil získat vliv pomocí hnutí t.zv. demokratických kněží, založeného 1946. Osobnosti, jež nepřály režimu, byly postupně odstraněny a nahrazeny jinými, kterým se mohlo více důvěřovat, až na jaře 1948 v čele rumunské pravoslavné církve byl postaven jako patriarcha Justinián Maria, plně oddaný ko unismu. Od té doby strana používá této církve jako jednoho úseku své byrokracie.

Vůči katolické církvi však režim zaujímal vždy postoj otevřeného nepřátelství. R. 1947 hrubou protikatolickou kampaní v tisku a v radiu zpracovával veřejné mínění, aby lehčejí přijalo násilné zákroky, k nimž málo dojít. Tak 17. července 1948 byl jednostranně porušen a vypovězen konkordát se Svatou Stolicí. 4. srpna vládní dekret podřizoval všechna vyznání státu. Zároveň bylo zrušeno

zabaven

soukromé školství a jeho nemovitý majetek byl ~~konfiskován~~ Dekretem z 1. pros. 1948 byla zlikvidována rumunská katolická církev východního obřadu, která čítala přes 1 a půl mil. věřících. Její statky byly sequestrovány a 6 biskupů s většinou kněží zatčeno.

Později se komun. strana obrátila proti katolické církvi latinského obřadu. Při hrstce ~~volných~~ kněží vláda vytvořila v dubnu 1950 "Komíté katolické akce" a v květnu téhož roku zatkla biskupy a v červenci vymnala zástupce Svaté Stolice a brzo potom rozehnala církevní rády.

V důsledku těchto násilných opatření 3 kat. biskupové východního obřadu zemřeli jako skuteční mučedníci ve vězení, a ostatní 3 stále ještě zůstávají v žaláři. Z 6 biskupů lat. obřadu 5 zemřelo a poslednímu byla dína jakási svobody. Nezapomínejme, že všude komunisté tvrději postupují s katoliky východního obřadu než s katoliky latinského obřadu.

Kromě biskupů také mnozí kněží zemřeli pro víru, jejich přesný počet se však nedá dnes ještě spolehlivě určit.

V době destalinisace také v Rumunsku bylo osvobozeno několik kněží a mezi nimi někteří i vých. obřadu.

Z toho je vidět, že rumunský věřící a zvláště rumunský katolík nemá valné příčiny sdílet úřední nadšení při oslavách desátého výročí příchodu komunistů k moci v Rumunsku.

~~Němci~~ Naopak rumunský národ snáší všecky tyto těžkosti a utrpení s odhodláností a odvahou, dokonce s optimismem, poněvadž je to národ silný, národ mladý, národ, který má víru.

4153 RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

..zprávy a aktuality z kat. světa

VM. Péčí vatikánské knihtiskárny byla dána do prodeje kniha "Činnost svaté Stolice v roce 1958". Kniha, třebas neoficiální, podává významný obraz o činnosti katolické Církve a zvl. jejích nejvyšších orgánů na poli náboženském, sociálním, charitativním a kulturním. První část knihy tvoří přehled o audiencích, které poskytl sv. Otec za uplynulý rok, o alokacích, řečech a poselstvích, která pronesl a též o ostatní činnosti Pia XII. Další část tvoří přehled činnosti orgánů sv. Stolice a vatikánského města: guvernerátu vatikánského státu, charitativních orgánů sv. Stolice, orgánů kulturních, uměleckých a vědeckých atd. V dodatku jsou vyjmenovány slavnosti a mezinárodní sjezdy profánního rázu, na kterých sv. Stolice byla zastoupena, činnost komitétu pro apoštolát laiků a konečně seznam osob, kterým v uplynulém roce byla udělena papežská vyznamenání. Kniha je obohacena o 78 ilustracích. Mimořádná Předmluvu napsal redaktor vat. deníku L'Os.Rom. prof. Cesidio Lolli; máximálně je nadepsána: Perspektivy naděje v řečech Pia XII.

Wash. Měsíc únor je jakouž po léta u katolíků Spoj. států severoamerických mesicem kat. tisku. Předseda biskupské komise pro tisk, biskup z Belleville Mons. Albert Zuroweste vydal příležitostné prohlášení o stavu kat. tisku ve Spoj. státech a o jeho významu. Mons. Zuroweste nejdříve vděčně vzpomíná výsledků minulého měsíce kat. tisku. Tehdy počet odběratelů kat. časopisů stoupil na 23,400.000. Věřící jsou vyzváni, aby si uvědomili zodpovědný úkol katolických spisovatelů a žurnalistů, a svou vděčnost projevili zájmem o kat. tisk a obětavostí, s níž jej budou podporovat.

Podle mis. zpráv slžby Fides
HK. O vánočních svátcích bylo jen v městě H.K. uděleno na 4.500 křtů. K tomuto počtu nutného připočítat křty udelené ve vzdálenějších farnostech, jejich statistiky nebyly zaslány. Jen ve farnosti katedrále bylo pokřtěno v malých skupinách v týdnu před vánočemi 543 osob ze všech společenských tříd, velký byl počet studentů a žáků katolických škol. Nejdou vstupují do Církve celé rodiny. Všichni tito novokřtěnci musili po 6 měsíců před křtem chodit na vyučování katechismu. Půlnočním mším svatým bylo přítomno mimořádně mnoho věřících, takže kostely byly malé je pojmut. Velká část přistoupila k svátostem. Chudým dětem a zvl. dětem uprchlíků z komunistické Číny byly rozdány vánoční dárky. Téměř veškeren tisk z H.K. přinesl části ván. poselství sv. Otce; v komentářích byl správně rozváděn "plán Boží harmonie ve ves-

míru, jak o ní mluvil sv.Otec; tuto harminii, jež nese s sebou jako nutný důsledek mír a spolupráci mezi lidmi, má uskutečnit ve světě človek. Nejsou tedy upřímná slova o míru a spolupráci u lidí, kteří Boží řád a boha samého neuznávají. - O vánocích se H.K.rozloučil se svým dlouholetým guvernérem Sirem Alexandreem Grathamem. Sir Gratham ve zvl.listě děkoval místnímu biskupovi Mons.Bianchimu za spolupráci a pomoc katolíků, při vyřešení otázek, jež se vyskytly za jeho guvernerátu. Sem patří především otázka uprchlíků z kom Číny. Sir Gratham měl též velké pochopení pro charitativní a školskou práci Církve, za posl. 10 let se počet žáků kat. škol zvýšil z 10.000 na 61.500, a počet katolíků z 35.000 na 115.000, nepočítaje tisíce katecumenů.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V rámci našeho pořadu věnovaného kněžím uslyšíte rozhovor o kandidátu svato řečení (kard. van Galenovi, biskupovi münsterském). Nejdříve zprávy z kat. svět. Svatému Otci Piu XII. byla odevzdána kniha "Hrob papežů". Kniha, napsaná prof. Renzo M-Montinim provázená mnoha ilustracemi a dejepisními i bibliografickými poznámkami tvoří významný přínos k dějinám papežů a Církve.

V hlavním městě republiky San Domingo Ciudad Trujillo byla podepsána dohoda mezi svatou stolicí a jmenovanou republikou o duchovní správě mezi vojáky. Dohoda tvoří splnění článku 17.konkordátu uzavřeného 16.června 1954.Za svatou stolicí podepsal úmluvu ap. nuncius Mons.Salvatore Siino a za republiku San Domingo státní sekretář pro zahraniční záležitosti, státní sekretář pro vojska a státní sekretář pro kultovní záležitosti. Josefa Polifonta, který Dnešní Lós.Romano přináší krátkou poznámku k slovům ~~navrátilku~~ z Válečného zajetí ze Sov.svazu, že totiž v sovětských koncentračních táborech upí 5.000 tis.válečných zajatců. Atsi jsou slova navrátilce pravdivá nebo ne, jedná se o věc velmi bolestnou a zároveň i překvapující, jak ~~semě~~ tolik se honosící slovy o svobodě a lidství ještě po 13 letech po skončení vlády drží ve své zemi zajtace.Už jen návrat tohoto muže usvědčuje ze lži sovětskou vládu, která léta prohlašuje a ujišťuje, že na půdě Sov.svazu není ani jednoho vál zajatce, a najednou se jeden štateně dostane až do Italie,když byl muse se probít dvěma zeměmi.

V Paříži pronesl na Katolickém ústavě arc. z Vídni Mons.König přednášku "Rakouská mládež a Církev. Mons.König ukázal, že rak.mládež si znova uvědomu živou skutečnost kat. Církve.Církev po válce znova přitahuje mládež-Bylo to cítit zvl. mezi mladými studenty,protože řada kat. universitních profesorů se po r.1945 směla vrátit na své katedry, odkud byli vyhnáni nacisty. Spolek kat. studentů záskal na některých fakultách při fakultních volbách až 70% hlasů; jen 1% studentů na státních školách ~~ne~~chodí na náboženství,třeba nepovinné.Přednášce Mons.Köninga o rak kat mládeži byl přítomen ap.nuncius Mons.Marella, arc.kard.Feltin, rakouský velvyslanec a mnoho osobnosti. V neděli Mons.König posvětí kapli určenou katolíkům německé řečí - ~~Uma Park~~

Čtyři Holanďané budou členy profesorského sboru kat.university v Basotoland -(Pia XII).Spolu s 3 Němcí, 2 Angličany a pak Rakušanem, Irem, Švýcarem, Kolumbiáncem a Indem odpověděli na výzvu Střediska mezinárodních kat.misijních organizací o pomoc pro tuto kat.universitu v Africe.

Úmysl Svět.oktavy za jednotu všech lidí v Kristově Církvi: 24.ledna se modlíme na úmysl,aby Židé uznali Krista za Mesiáše a Spasitele.

Kard. Klement Augustin von Galen

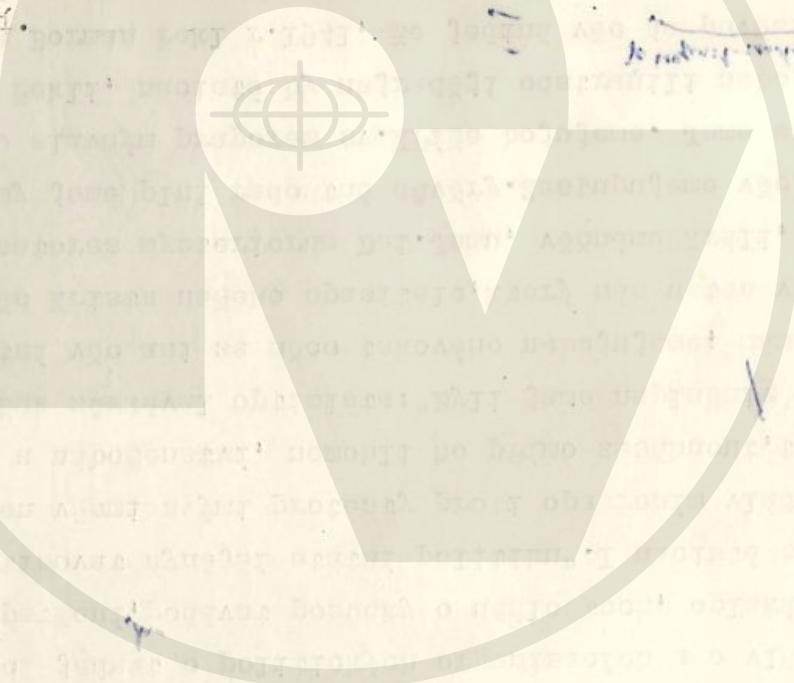
Před nedávno bylo z Münsteru oficiálně ohlášeno, že byl zahájen (proces) diecézní informační ~~Y~~ ořečení sl. Božího Kard. Klementa Agustina von Galena, slavného münsterského biskupa z doby nacismu. Podáme našim posluchačům krátce životopis tohoto "Lva münsterského", jak byl nejednou nazýván; nechť jeho statečnost proti totalitnímu režimu Hitlerovu je příkladem stejně neochvějné statečnosti věřícím a kněžím, ~~žijícím~~ pod jiným totalitním režimem; ~~který~~ sice nad nacismem zvítězil, ~~ale~~ nacismus ve své krutosti a zákeřnosti ještě předčí.

Kard. Von Galen pocházel z katolické westfálské šlechtické rodiny. Jeho otec byl politicky činný v katolické straně středu v boji proti kulturnímu boji Bismarckova. Klement August byl jedenácté z 13 dětí; narodil se r. 1876 na rodinném hradě v Dinklage blízko Oldenburku. Max Bierbaum, který zpracoval ve svém životopise kard. von Galena jeho korespondenci s rodinou a zvl. s matkou, podává svědectví o hluboce věřícím životě v této rodině: mladý studentík, který dlel na studiích až v rakouské kolejí jesuitů v Stella matutina ve Feldkirchu a pak ve Fechtu v Německu, matka ~~psala~~, že se má učit sebezapírání a zahájet ty myšlenky tesknosti po rodinném zámku a jeho koních "Odnaučila jsem se jakýmkoliv přání. Též se už nemodlím za určité věci. Jen, když nám všem milý Pán Bůh dá svou milost, abychom poznali jeho svatou vůli ve velkých věcech a také v malých, a pak splnit ji též. vše ostatní je lhostejné. A při vší té trápenotě a nejednou i opravdové starosti má člověk jakési uspokojení, když je ~~můj~~ ^{mladý} život událostmi, které nelze přehlédnout (jako naznačováno, co má v tomto okamžiku dělat). V pravý čas přijde světlo pro další den", píše matka 14-letému Klementovi. Spisovatel Max Bierbaum dává, že z dopisu ~~psal~~ ^{uhndil n. datu} presvědčení, že povolání na kněžství ne na posledním místě se rodí z příkladu zbožných rodičů.

Po maturitě Klement August von Galen se odebral do Švýcarska do Frýburku, aby tam studoval ffl. Tam se zorholil stát se knězem. Bohoslovecká studia konal nejdříve v Innsbrucku a dokončil je v Münsteru r. 1904. Dvě léta působil jako dómský vikář v Münsteru, u svého strýce, který byl světícím biskupem. R. 1906 byl poslán do Berlína. Pracoval tam plných 20 let, jako kancléř, kurát a nakonec farář. R. 1929 byl zavolán zpět do Münsteru. 2. listopadu ^{R. 1933/1. na. k. m. b. a} přijal biskupská svěcení. V té době už v Německu povstaly noci temnot proti

Církvi a proti křesťanství. Biskup von Galen si vzal za své h slova "Nec ~~studibus~~ nec timore", a skutečně ani chválou ani strachem se nedal odvést od toho, co v tomto okamžiku považoval za nutné k obraně práv Božích i lidí. Jeho pastýřské listy a kázání si našly cestu i za hranice Německa. Sílu k tomuto neohroženému boji mu dávalo jeho opravdové spojení s Bohem. Byl vždy připraven zemřít i smrtí mučednickou ve vykonávání své biskupské povinnosti. Už nacisté podezírali biskupy, že na svých konferencích jednají o protistátních věcech - jak to po 20 letech budou dělat komunisté: "Obsah porad netvořily žádné snahy nepřátelské lidu a státu, bránil se biskup v. Galen. Veškeré naše snahy a naše myšlení má za cíl službu Bohu a už tím pravé štěstí a blahobyt našeho národa". I nacisté říkali, že vládnou jménem lidu; v. Galen jim odpovídá, že ~~je~~ ^{jsou} nezměrnou ~~je~~ ^{jsou} vládnou ~~jménem~~ ^{jménem} všelického lidu; ~~jemu~~ ^{jsou} první normou ~~Boží~~ ^{práva} Boží. Ta v Německu zachována nejsou, a poukazoval na koncentráky, na zabíjení lidí pro společnost neužitečných a na propagování německého pohanství. A jinde : "Není naší věcí jednat o politických organizačích a o vládní formě, diskutovat státní opatření, podávat posudky o událostech, oplakávat staré vládní formy a kritisovat nynější státní politiku". I nacisté sami museli přiznat, že v. Galen všemi svými protesty proti opatřením vlády zůstával na poli mravnosti a náboženství, nemohli ho přímo zasáhnout, třebaže by velmi rádi. V. Galen však zůstával optimista: "Byli jsme naplněni vědomím, že nezastupujeme vlastní věc ani za něco takového nebojujeme; jsme na světě jedině věc Boží, věc Krista našeho spasitele, který nás ustanovil svým služebníkům ~~a~~ dispensatores mysteriorum Dei. Jemu, věčnému Králi, nebude vyrváno vítězství - i my jsme plní rádo té věci. Zastupujeme věc Boží, je pro něho a pod jeho slavným praporem sv. Kříže bojujeme. Jsme si jisti vítězstvím. Jak jeme řekli, nacisté by nejraději odstranili nebojácného biskupa v. Galena. Martin Bormann řekl r. 1941, že jediná věc je ~~povesit~~ ^{je} Galena. Nebylo to možné, z ohledu na p. věst. Jíž se těšil v Německu i ~~ne~~ ^u ně, že se všdy vyhýbal jakémukoliv politickému tématu. Zasáhl ho alespoň v jeho spolupracovnících. Na ně byla svědena vina a oni museli trpět. Náleží r. 1939 mu vzešla veškeren jeho majetek, biskupské město se stalo hroadem ssutin, a dom zříceninou. Jako skála stál biskup uprostřed kněží a věřícího lidu i v těžkých letech poválečných. V uznání za jeho statečný postoj biskupa v. G. Pius XII. jmenoval r. 1946 kardinálem. 16. března se kard. v. Galen vrátil z Říma

Ale už několik hodin po slavnostním uvítání se projevily první příznaky vážného onemocnění. Ani ne za týden vydechl naposled. Desetitisíce byly přítomny jeho poslední cestě rozbitým biskupským městem, a u jeho hrábu v kostele sv. Lořice v Münsteru poklekají lidé z celého světa, ti, kdo ho znali osobně i ti, co o něm jen slyšeli. 10 let po jeho smrti 22. října 1956 byl nynějším münsterským biskupem Mons. Michalem Kellерem zahájen příčinní proces blahořečení.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

SK/3

.. zprávy a aktuality z kat. světa

Úmysl světové oktávy modliteb za jednotu všech lidí v jedné Kristově Církvi: 25.ledna, který je poslední den této oktávy se modlíme za misie Církve.

Řím. Na svátek sv.Františka Saleského, patr na žurnalistů bude v římském salesiánském kostele B.S.P. sloužena mše svatá pro žurnalisty. Celebrouje a kázání pronese Don Luigi Castano, gen.prokurátor salesiánů.

M. Nu. VM. Burmská vláda uveřejnila list ministerského předsedy U Nu svatému Otci ^{U Nu} opakuje svá slova z prvního eucharistického sjezdu burmského: katolická Církev byla vždy loyální vůči státu i vládě, nikdy nezasahovala do čistě politických záležitostí a nejen že nikdy nevyvolávály rozdělení v lidu: Církev vždy podporovala národní solidaritu. "Nemám co bych dodal k tomu, co jsem tehdy řekl, ano čím dál tím více jsem přesvědčen, že kat.Církev je jediná síla, jež spojuje lidi dobré vůle proti silám temnot, které ohrožují svět." U Nu děkuje zvl. svatému Otci za to, co Církev vykonala na zajištění pokoje, blahobytu a kulturního pozvednutí v zemi, a končí: Kat. Církev se zasloužila o Burmu.

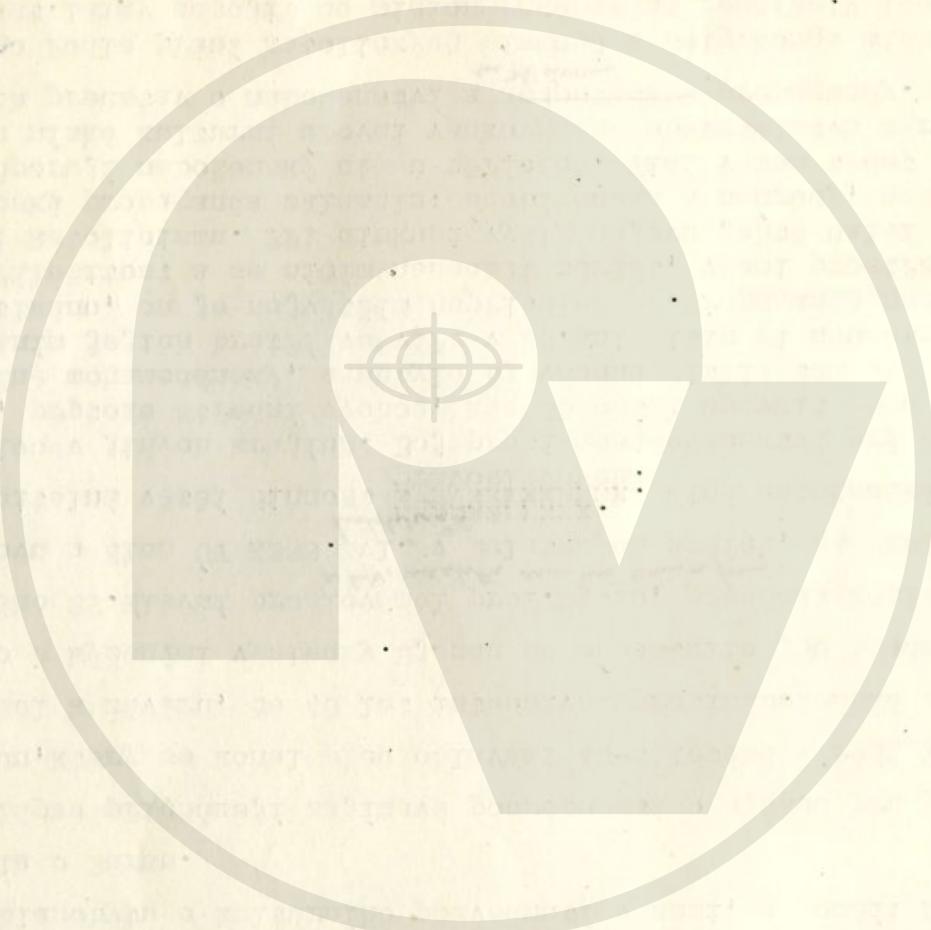
Řím. Na Západ přicházejí zajímavé podrobnosti o sjezdu pro protináboženskou propagandu, který se konal před oslavami 40-tiletého výročí VŘSR v Moskvě.

Sjezd došel k závěru, že 40 let intensivní protináboženské propagandy se nesetkalo s kýženými výsledky. Sjezdu se súčastnilo 350 předních propagandistů z celého SS. Hlavní proslov měl prof. Mitin, předseda komise pro ideologickou výchovu a člen ÚV KSSS. Zvl. v Balatských zemích, na Ukrajině a na Bílé Rusi je citelná větší činnost ~~pravoslavných~~. Jiné náboženské skupiny získaly

ly na vlivu v jiných krajích. Boj proti mohamedánsktví práv se sestkávalo s potížemi, protože Střední východ, kde SS chtěl upevnit svou sféru zájmů, je převážně mohamedánský, a nebylo by vhodné jitřit tam jší souvérce, pro následováním jejich bratří ve víře v SS. Ani Mitin si neušetřil ostré útoky proti Vatikánu, on je největším nepřitelem SS. Propaganda nesmí opomenout žádnou příležitost a se ničím nenechat zdržet, všemi prostředky nutno bojovat proti katolicismu. Při diskusi výšly najevo ještě další příčiny že protináboženská propaganda zkłamala: údobí sucha a neúrody, neblahá pro zemědělství podporují náboženský cit u věřících. Vidí v tom trest Boží. Sjezd to připisuje nízké kulturní urovni venkovského obyvatelstva a rostoucímu vlivu městských představ o náboženství a nedostatkům propagandy.

Belg.Kongo Podle přání katolických biskupů z Belg.konga misionáři usilují spolu s kat.laiky zapojit do misionářské práce rozhlas. V leopoldville rozhlasová stanice k leje Albertra I. má dvouhodinový náboženský program každou neděli od 9-11 dopoledne. Rozhlasová stanice Belg.Kongo má hodiny. V Ugandě vládní rozhlas čtvrt hodiny dává k disposici misionářům, a to i v místních řezech. Dakaru vysílá každou neděli

z katedrály a aktuality z kat. světa.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Vídeň Hnutí kar. žen Rakouska uvěřejnilo výsledek zajímavé ankety, na heslo "Kat. žena v dnešním světě". Anketa ukázala, do jaké míry se rozšířil i v Rakousku pojem "pracující ženy" - pracující mimo rodinu, s druhé strany ale též, že stav rak.kat. rodin není tak špatný, jak se některí domnívali. Anketa ukázala, že 80% vdaných dotázaných žen nepracuje mimo rodinu. Psychologicky zajímavá byla odpověď na otázku: Jaké povolání byste si zvolila, kdybyste znova stále před svým životem - Nejvíce toužené povolání je "být matkou". Společná práce mužů ženami podle mínění dotázaných vdaných žen může vést a často vede k vážným potížím: zanedbávání manželky, nevěrnost, manželské nedorozumění a rozvod, o jisté žárlivosti s obou stran ani nemluvě. Na otázku, zda matka může být výdělečně činná, většina odpovídá záporně. 4% žen z V. dně se domnívá, že je to slučitelné, z venkova jen 2 a půl procenta. Souhlasně se tvrdí, že dnes je naprosto nutné, aby rodiče včas poučili své děti o tajemství života a o sexuálních otázkách. Drastický obraz o moderním životě dává odpověď na otázku, zda rodina společně jí: jen 16% rodin z Vídni jí společně, na venkově 43%. Co dělají v neděli odpoledne: 70% se jde projít nebo se jinak věnuje odpočinku v přírodě; odpověď jdeme do kostela je na třetím místě. Společná modlitbu u stolu a před spaním zná 18% rodin ve Vídni a 36% na venkově, ranní modlitbu jen 3% ve Vídni a 11% na venkově. S druhé strany zasluhuje pozornosti fakt, že vídeňské, tedy městské rodiny slaví křesťanské svátky více v rodinném kruhu než venkovské. Poslední otázky byla o řeholním a kněžském povolání: 54% vídeňských žen a 63% žen z venkova by positivně přijali povolání u svých dětí k službě Bohu. Mnoho žen na tuto otázku neodpovědělo.

Polsko. Jmérem 250.000 katolíků vých. obřadu, kteří bydlí na území vých. Polska kan. Miroslav Rypacki požádal kard. Wysz., aby se postaral o pomoc kat. vých. obřadu, jichž je ordinářem, a o obsazení osiřelých řecko kat. biskupství v Piemusu a na Haliči. Před druhou světovou válkou čítalo Polsko 3,600.000 katolíků vých. obřadu, především na území vých. Polska, které r. 1945 bylo obsazeno S. Ruskem. Brzy po nekrvavé revoluci v říjnu 1956, kterou se dostal k moci Gomulka a se dostalo Církvi poměrně velké svobody, státní úřad pro círk. záležitosti vyzval kan. Rypackeho, k rozhovoru o pastoraci mezi řecko-katolíky. Kard. Wysz. mluvil o tom též s kan. Vasylem Hrynkem, který se vrátil z deportace v SS do Polska. Oba kanovníci sestavili jakési memorandum, ve kterém lící potřeby katolíků vých. obřadu. Žádali o ustavovení gen. vikářů pro neobsazená biskupství a pak o intervenci u vlády aby věřícím byly brázeny jejich kostely a ostatní majetek zabavený Rusi a pak i polskými komunisty.

Pius XII. k početným rodinám

Leto ke článku běží uvedeného
článku v. m. i. m. r. s. i. m. r. s.

26/

V pondělí 20. ledna sv. Otec udělil zvláštní audienci vedoucím italského sdružení početných rodin. Příležitostně, alocucie sv. Otce vyložil běžné učení Církve o tomto dnes tak ožehavém tématě. Rodině s větším počtem dětí; jí můžehnám zvláštním způsobem Boh, také rodinu ~~je~~ zvlášt milují a každý, správně smýšlející člověk si jí váží jako vzácného pokladu. *Vlastní alocucie mu* 3. část:

Početná rodina je znamením fyzického i mravního zdraví národa, je znamením živé víry v Boha a důvěry v jeho Prozřetelnost, je znamením plodnosti, svatosti a radosti katolického manželství.

"Mezi nejškodlivější omyly dnešní zpohanštělé společnosti musíme počítat mínění těch, kteří se opovažují nazvat plodnost manželství sociální nemocí, a národy, které jí jsou ~~všy~~ stíženy, ~~se~~ jí musí zbavit za každou cenu. Od-tud propaganda za t-zv. rozumné řízení počtu dětí, jak ji šíří nejednou jednotlivci i organizace, které po jiných stránkách snad zasluhují úchvaly, po této ale odmítnutí." Pius XII. zde odsoudil - aniž jej jmenoval - seriál jednoho *Tribuny* prokomunistického deníku, který klamnými statistikami, pochybnými anketa-mi a falsifikovanými prohlášeními propagoval umělé omezování početí. "S katolické strany je nutné vytvrvale šířit přesvědčení, že fyzické a mravní zdraví rodiny a společnosti lze zachránit jedině velkomyslnou poslušností zákonů přírody a jejího Stvořitele, a především tím, že lidé budou v sobě živit posvátnou vnitřní úctu. Vše zde závisí na úmyslu jednotlivce: schází-li upřímné odhodlání nechat Stvořitele konat jeho dílo, pak lidé sobě v najde vždy nové důvody a výmluvy, aby umlčelo svědomí a pokračovalo v přestupování zákonů přírody. Význam svědeckví početných rodin spočívá nejen v tom, že bez vytáček a silou faktů zavrhují jakýkoliv kompromis mezi Božím zákonem a lidským egoismem, a ochotě přijmout radostně a v děčeně, ty nevypravitelné dary Boží, jimiž jsou děti, a to v počtu, jak on uzná za dobré. Tato vnitřní disposice osvobojuje manžely od různých nesnesitelných komplexů a výčitek a podle soudu lékařů tvoří psychický předpoklad zdravého ~~dítěte~~ ~~úlu~~ ~~pro~~ vývoje ~~rozevzetí~~ ~~vlásti~~ manželství. Zákon přírody je soulad, a proto její přirozený chod nevyvolává konflikty a protiklady. Není eugeniky, která zná tyto věci lépe než příroda, a je správná jen ta eugenika, která respek-tuje ~~její~~ zákony; ~~proto~~ je vhodné v některých případech nemocné lidé odra-dit od uzavření manželství. Vždy a všude zdravý smysl lidí viděl v početný rodinách znamení, důkaz a zdroj fyzického zdraví národa, ~~zde~~ dějiny *lý*

ne učíkem vzníkne...

se nemýlí, když vidí v přečinech proti zákonům manželství a plození hlavní příčinu úpadku národů.

V moderním světě je početná rodina svědectvím živé víry, protože sobectví, největší překážka rozvinutí rodinného svazku, nelze přemoci leč jen zasadami rádu etického a náboženského. Jen božské a věčné světlo křesťanství dává rodině světlo a život, takže ^{světlo} početná rodina je často platí totéž jako křesťanská rodina. Úcta k Božím zákonům dala v ní vzniknout životu; víra v Boha dá rodičům nutnou sílu, aby vzali na sebe oběti a odříkání která žádá výchova dětí". I po zevnější stránce uspořádaná početná rodina je viditelným chrámem Božím, ve kterém křest, první svaté přijímání, manželství, ano i svátost kněžství, které přijali její členové tvoří novou a novou viditelnou návštěvu Boha. Bůh navštěvuje početné rodiny svou Prozřetelností: zvláště chudí rodiče jí dávají svědectví, protože si jsou vědomi, že lidské přičinění nestačí. Prozřetelnost neznamená mimořádné činy Boží dobrotnosti, nýbrž spíše ten normální výsledek souladné činnosti nekonečné moudrosti, dobrotnosti a všemohoucnosti Stvořitele. Bůh neupírá prostředků k životu nikomu, koho na svět poslal. Jestli se ukáže opak toho, znamená to, že člověk postavil překážku, aby se splnil Boží řád. Ne z nesouladu a z nečinnosti Stvořitele, nýbrž z nesouladu v člověku, ze sobectví a lakomství vznikla otázka přelidnění země, která v některých skutečně existuje a které se v jiných zemích neoprávněně boji, prý jako nevyhnutelné katastrofy dnešní společnosti. Spolu s pokrokem techniky, s většími možnostmi dopravy, s novými zdroji energie země může poskytnout na dlouhou dobu blaho byt všem, které bude hostit. A budoucnost? Tu si vyhradila prozřetelnost. Přelidnění není odůvodněním k tomu, aby lidé šířili nedovolené způsoby umělého omezování početí, je spíše záminkou k ospravedlnění sobectví a lakomství, ať už národů, které se obávají nebezpečí pro vlastní politickou hegemonii a snížení životní úrovně z expanse jiných národů. - nebo jednotlivců, zvláště těch majetnějších, kteří raději si dopřávají co nejvíce pozemských statků ~~než aby dalí~~ ^{vynaložili} vznik novým životům. Tak lidé dojdou k tomu, že přestupují jisté zákony Stvořitele, aby prý napravili zdánlivé nedostatky Boží Prozřetelnosti; spíše by bylo vhodné, aby společnost napravila své jednání.. Bůh nebude žádat od lidí počet z všeobecného osudu lidstva - to vyhradil sobě. Ale bude se je ptát na jejich jednotlivé činy, jak je oni vykonali v souhlasu nebo nesouhlasu s vlastním svědomím.

Početné rodiny jsou znamením svatosti křesťanského manželství, v nich se
hodí radostí a zraje svatost. A k těmto znakům Boh přidává, jak ukazuje zku-
šenosť své zvláštní dary: děti z početných rodin volá k zvláštním úkolům,
ke kněžskému a řeholnímu stavu a ke svatosti. Svatý Ludvík král pocházel
z rodiny o 10 dětech, svatá Kateřina Sienská z rodiny o 25 dětech, svatý
Pius X. z rodiny o 10 dětech. Každé povolání je tajemství Prozřetelnosti,
avšak z těchto faktů lze usoudit, že počet dětí není překážkou, aby se jim
dostalo dobré výchovy, kvůli ^{nt} není překážkou ^{nt} kvality, ať po stránce fysic-
ké nebo mravní. Děti i rodiče se výchovávají navzájem, vedou k lásce, ústup-
nosti a jiným ctnostem přirozeným i nadpřirozeným. Právě naopak zkušenosť
ukazuje, že lépe jsou vychovány děti, které měly sourozence. Nedostatky tedy
nejsou v tom, že bylo více dětí, nýbrž v jiných nedostatcích: ať že rodiče
nebyli připraveni na svůj odpovědný úkol, nebo v nedostatcích společnosti.
Závěrem své allokuce Pius XII. vyzval členy Italského spolku početných rodin
a vlastně celou společnost ~~na~~ pomoc rodinnému svazku: Boží Prozřetelnost
je fakt, avšak ^{tak} využívá spolupráce lidí, a rádá se za ní skrývá. Každý positiv-
ní přínos v tomto oboru je kámen, který pomáhá budovat vlast a Církev. Všechny
početné rodiny odporučil ochraně Svaté rodiny nazaretské, a jim udělil
své apoštolské požehnání.

+x
Podáme hlavní části proslovu významného Pia XII.: bude jakoby naším dalším
kommentářem k zákonu o tom prý bezrestném přerušení těhotenství, jak jej
nedávno schválil čs. komunistický parlament. ^{Nařízení} Byla obranou dítěte, narozeného
v rodině, jako plod, květ rádně uzavřeného manželství. Nemluvíme tedy přímo
o dítěti narozenému mimo manželství, ať už z hříchu ženy nebo protože se
stala obětí nějakého zvrhlíka. I toto dítě však má právo na život, a je úko-
lem společnosti postarat se, aby se mohlo narodit a vyrůst obklopeno tou
láskou na kterou má právo. Jak jsme nejednou řekli, útok na život dítěte,
i kdyby bylo plodem toho či onoho hříchu, je těžkým hříchem proti pátému
přikázání, hříchem vraždy.

Než vratíme se k allokuci sv. Otce. Pius XII. mluvil o významu početných rodin
v dnešním světě - rodin s větším počtem dětí. Takové rodině...

Neděle 26. října jí v Itálii "Den mladých dělníků - mládež". Při této mít. Pow. Kongr. dělníků
mladíků sluhů, když se poklesl k. Jan Bosco patrem všech mladých dělníků, dělal k
něj novým řečištěm. Jel první k. Jan Bosco všem mladým dělníkům z mít. záj. jazykem
hled. mni i vše...

Poslechněte si komentář: "Mír ve ván. poselství sv. Otce Pia XII". Nejdříve zprávy vat. rozhlasu.

Vatikánský deník l' Os.Rom. ve svém sobotním čísle vyvrací komentář maďarské tiskové kanceláře, která se divila nad tím, že vat. deník se zastal kněze Egona Turcsanyho, který byl odsouzen k doživotnímu žaláři. Turcsanyi prý je starý fašista a pak jeho soukromý život prý nebyl vzorný. Dp. Turcsanyi odpovídá vat. deník, mýbyli odsouzeni pro své t.zv. zločiny za dnu maďarského národního povstání, t.j. protože se zmocnili některých dokumentů ze státního úřadu pro církevní záležitosti, tak to přiznal sama maďarská komunistická vláda, t.j. chtěli Církev vyjmout z kontroly státu. Tedy nebyl souzen pro to, co předcházelo rok 1956. Ani nebyl souzen pro svůj soukromý život. Ostatně zkušenost z jiných zemí, na př. z ČSR, ukázala, že by stačilo, aby se dal do služeb komunistů, a hned by se na veškeru minulost zapomnělo. Italský ministerského předsedy zástupce a ministr zahraničí Pella uvěřejnil v deníku Italské katolické akce Il Quotidiano článek "Církev a mír". Min. Pella připomíná úsilí představitelů Církve o mír v posl. letech; zvl. poukazuje na přínos Církve k vytvoření nové sjednocené Evropy. Církev podporovala úsilí o sjednocení západní Evropy, protože v tom viděla upevnění míru a pokče a blahobytu ať unitř jednotlivých států anebo v celku států, a kromě toho sjednocení Evropy považovala za hráz proti nebezpečí komunismu a díváků v tom viděla též obranu hodnot duchovního řádu. Žádný materialismus není vhodný prostředek k vybudování a upevnění míru.

V římském kostele Gesu byla v sobotu večer slavnostně zakončena oktáva modliteb za jednotu všech lidí v jedné Kristově Církvi. Závěrečné sbělostné požehnání udělil kard. Řehoř XV. Agagianian, patriarcha z Cilicie, armenkého obřadu. Asistovali bohoslovci Pap. koleje De Propaganda fide, z mis. zemí. V Dalatu v jižním Vietnamu začala svůj první akademický rok nová kat. universita. Universita dostala k disposici od vlády 22 budov býv. vojenské akademie. Na universitě bude moct studovat v prvním roce 2.000 studentů. Všichni sledují přednášky technického směru, protože Vietnam dnes nejvíce potřebuje techniků. Později budou vytvořeny další fakulty.

Arc. z Kolombie z Ceylonu Mons. Tomáš Cooray zaslal biskupům a ordinářům celého světa list: Máme je žádá, aby se připojili k žádosti, aby svátek sv. Bernardetty Soubirous, omilostněné dívky z Lurd byl rozšířen na celou Církev. Rozšíření by bylo důstojnou památkou na 100. výročí lurdských zjevení, které

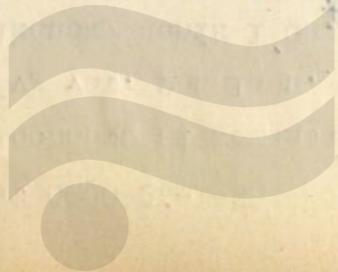
právě slavíme. Mons. Cooray předloží žádost s jejich jmény sv. otcí při národní pouti ceylonských katolíků do Lurd a do Říma. *Indija, Mysore, Madras, Ceylon*

Neděle 16. ledna byla pr 5^í hr. odeslána misionářská žádost o organizaci franc. bisk. kardinála Reona Follerera. V tento den ji biskupovi mohly cenu "Reona Follerera" kardinál mstř misionářů, který se upomíne v této řeči misionářství. Tím, že byla cenu udeřena ruk. svatého Ondřeje, který po více než 20 letech poslal svou misionářskou misi na Škótskou Kalvárii, až nám misionáři. *(pro všechny zvlášť)* Poště mni byl misionářským.

*V příští misionářské roce
měsíci a týdny*

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Otázka míru ve ván. poselství sv.Otce

Z poselství, které sv.Otec Pius XII. pronesl o posledních vánocích, vyvolala jistě největší ohlas slova o míru a o odzbrojení; o tom šíleném závodění, když z těch dvou světových táborů dovede vyzbrojit dokonalejší zbraně, a tak nažene druhé straně více strachu, nebo si v ní získá co nejvíce obdivovatelů. "Kdo rozumně a realisticky uvažuje, přichází k závěru, že dnešní soutěžení mezi národy vytváří nová znamení na nebi. Ale jsou to spíše znamení pýchy, pýchy, která prohlubuje propasti mezi národy, která rozdmýchuje nenávist a připravuje pláč. Kéž by diváci tohoto soutěžení dovedli přivést fakta na jejich pravou míru! Necht s jedné strany neodmítají pokusy o smířící smlouvy, jichž si vždycky třeba přát; s druhé strany necht se nenechají ošálit prvenstvími, ~~zásyky~~^{alikemuris}, jež často trvají jen krátce; ani zastrasit strachem, který některé národy uměle vyvolávají, aby si z skaly sympatii a podporu druhých".... A v kapitole o míru praví sv.Otec m.j. toto: "Boží zákon souladu ve světě ukládá všem vládcům národů vážnou povinnost zabranit válce vhodnými mezinárodními opatřeními, uskutečnit účinnou kontrolu zbrojení a neochvějnou solidaritou mezi národy zastrašit každého, kdo by mír chtěl narušit.. Nechť ustane jakákoliv rivalita mezi opravdovými přáteli míru, ať se vyloučí jakákoliv zéminka k nedůvěře. Mír je statek tak vzácný, tak plný užitku tak kýzený a toužený, že každé úsilí na jeho obranu je dobře vynaloženo, i kdyby to mělo stát obět vlastních tužeb na obou stranách. Jsme si jisti, že národy budou bez váhání s Námi souhlasit, a že totéž smýšlení očekávají též od svých vládců."

Pius XII. vždy usiloval o mír; "považujeme za zvláštní úkol svěřený nám Bohem v našem pontifikátu sbratřit a sjednotit národy", pravil ve ván. pos.

Sv.Otec doufá, že i dnes nastane konečné usmíření mezi národy. Avšak hlásá mír spravedlivý, který je výslednicí ^{prud}souladu ve světě, ^{jakž} jej chtěl Bůh. Na jiném místě ^{lze vysvětlit k totalitnímu vlivu sv. Otce} praví, že nemá smyslu spolupráce katolíků s těmi, kdo tento soulad neuznávají, ano kdo Boha původce světového souladu popírají. Sv.Otec dal vždy najevu střízlivý a rozumný pohled na světové dění: nečinil si ilusi o úmyslech totalitních a protikřesťanských vládců, ať to byl Hitler, Stalin nebo Chruščev. Podobně i v posl. ván. poselství: jen poměrně krátká část dlouhé řeči je věnována tomuto předmětu, avšak ani taž nenechává žádné pochybnosti o názorech sv.Otce, zvl. když je čteme v pozadí dřívějších výrodků sv.Otce

Tak na př. v říjnu r.1953 v alokuci k účastníkům 3. mezin. sjezdu všech vojenských lékařů pravil tato slova: "Společenství národů musí brát ohled na to, že budou nesvědomití zločinci, kteří se nezaleknou ani rozpoutání totální války, jen aby uskutečnili své ctižádostivé plány". Svobodné národy si musí být stále vědomy nebezpečí, jemuž jsou vystaveny. "Proto nezbývá onem národům, chtějí-li bránit svou existenci a své nejdražší statky a nechat volnou cestu mezinárodním zločincům, než připravovat se na den, kdy se budou muset bránit." Proto v letošním ván. poselství, dříve než odesudil závodění ve zbrojení, poznamenal, že právo spravedlivé na obranu zůstává nedotčeno.

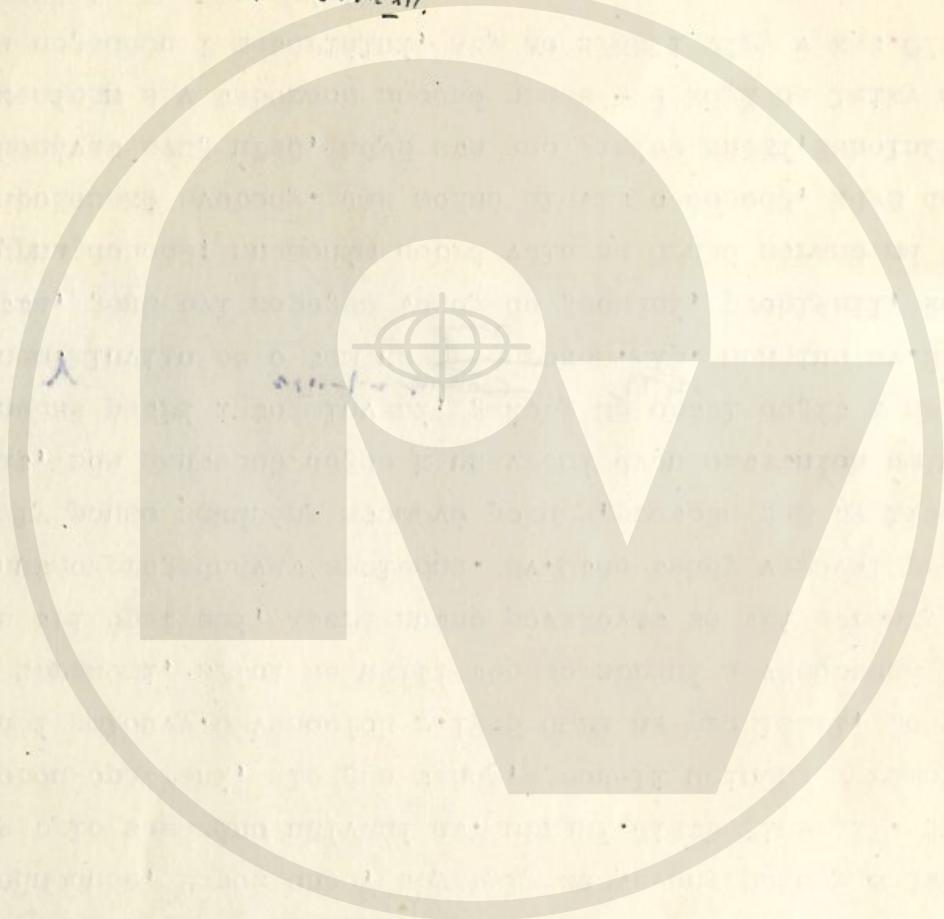
Sv.Otec při nesčíslných příležitostech líčil nebezpečí moderní války. Málo lidí jako on je proniknuto vědomím té strašné spouště, jež může být způsobena atomovými zbraněmi. Je proto významné, že ^{nechceme o nás je hrdinu umí, že} nevolá po uplném odstranění atomových zbraní, i když je mu neustálou bolestí vědomí, že by tohoto strašného prostředku, sloužícího byť i k obraně, mohlo být použito. Nelze tedy tvrdit jednoduše, ^{že} Papež chce, aby byly zastaveny pokusy s atomovými zbraněmi, a aby bylo zakázáno užívání at. zbraní. Jistě Pius XIII. je horlivým zaštáncem obou opatření, ale jen tehdy, jsou-li učiněna v rámci dálesahjící mezinárodní smlouvy. O vánocích r.1955 důrazně prohlásil, že zříci se pokusů s at. zbraněmi, zříci se užití těchto zbraní a všeobecná kontrola zbrojení jsou tři opatření, která nutno považovat za tři stránky jedné otázky, a že je nutno projednávat společně. Sv.Otec tehdy varoval před smlouvou, jíž by byly pouze zakázány atomové pokusy, protože pak by lidé právem mohli pochybovat, zda skutečně dojde k uzavření dvou ostatních úmluv.

A sem konečně patří i to mluvení, jakoby SS chtěl dojít k nějaké úmluvě s Vatikánem. Mluvilo se o tom už ^{nejdří} ^{Už} ^{dříve} ^{do} rokem. Ap. nuncius sv. Stolice v Italii Mons. Fietta, jenž byl zapojen tehdy do jednání, prohlásil, že sv. Stolice je přístupna dohodě; znamením dobré vůle na druhé straně má být plné respektování náboženské svobody. Jak možné mluvit o dohodě, když desítky biskupů nesmí vykonávat svůj úřad, když staano tisíce kněží, žeholníků a sester je ve vězeních a v táborech nucené práce - a když na laiky se činí nátlak morální a nejednou i materiální, aby se zřekli víry v kat. Církev, jinak budou propuštěni ze svých míst.

~~Což to nemá smysl, že sv. nuncius mluví naprostou nepravdu, že je kat. těla na ně ani nespravedlivé - jest člověk v kat. těle. Slno - slunce upíná dny - slunce fale - slunce je když - ~~z~~ druhu ~~z~~ upínaly námi zbra. Pius XII. je ho můr, je mu odsoušla, zlatý~~

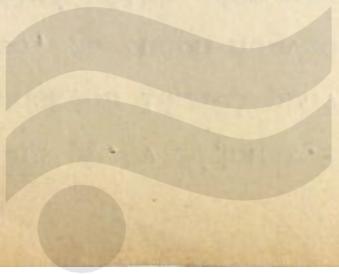
... ale můžete mi poslat - svému náří; i te vám otevře dveře
Opus petitiae pak: *Není kdy dle všem spisovatelů*
že když se mohou dveře otevřít → všechny dveře
slovesně: *zabírá*

číhaly na mne říká III.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Věrnl. dle dnešního rozhovoru u. svého mluvčího mluví a odkládá všechno v minulosti,
k tomu jsem jist. vž. ne. když os. mluví o svém včerajším mluvčím a počínajícím.
RaVat CECO 27-1-58

Dnes uslyšíte druhý rozhovor o četbě Písma svatého:...

28/1

Zprávy. Svatý Otec Pius XII. přijal ve slavnostní audienci nového mimořádného velvyslance a zplomočněného ministra italské republiky u Sv. stolice, Dra Bartolomeje Migone, který při té příležitosti odevzdal sv. Otci své pověřovací listiny. Po skončení audience u sv. Otce velvyslanec Dr Migone sestoupil do vatikánské basiliky, kde se pomodlil u oltáře Nejsv. svátosti, Panny Marie a u hrobu Knížete apoštola.

Sv. Otec dále přijal v soukromé audienci Jeho Výsost Mutesu II. ^{Kabaku} z Bugandy. Černý panovník byl provázen svým bratrem, sekretářem a několika kat. kněžími své země.

"Víra v Ježíše Krista nemůže být nahrazena žádným zázrakem svědy ani žádným hmotným pokrokem," pravil biskup Johannes von Rudlof v Hamburku. Mons. von Rudlof těmito slovy varoval katolíky před nebezpečími materialismu. Dodal, že údivný pokrok přírodních ^{Nature} věd a techniky nenese nutně s sebou i krok vpřed na cestě k štěstí a dokonalosti. Mons. Von Rudlov mluvil s chválou o všech, kdo brání svou víru proti nástrahám materialismu; zvl se zmínil o katolíci v zemích za železnou oponou, kteří denně zakoušeji na sobě, že být katolíkem znamená nést s Kristem kříž. Mons. Von Rudlov vyzýval svobodné katolíky k modlitbám za své pronásledované bratry, protože prosebný hlas tisíců se stane mocnou silou, která před Bohem zvítězí nad veškerou lidskou pýchou a zlobou. V Paříži v kostele sv. Františka Saleského, patrona žurnalistů bude ve středu v liturgický svátek tohoto patrona kat. žurnalistů, sloužena příležitostná mše svatá. Farářem v této farnosti je známý franc. kat. spisovatel Pierre L'Ermitte, dnes už 96-letý, z jehož pera po 67 let vycházejí články v deníku La Croix. Mši žurnalistů bude přítomen arc.kard.Felitn.

Ve Spojených státech severoamerických žije doposud 343.410 Indiánů, většinou v ^{Indiáni domov} reservacích. 117.281 ^{je} je katolíků. Mezi Indiány pracuje 230 kněží; Církev pro ně postavila 415 kostelů a kaplí, 57 škol, které mají 8.085 žáků.

Juridicky tato misijní území závisí na novyorském arcibiskupovi kard. Spell 13. dubna ap. delegát v Australii Mons. Carbone otevře katolickou pedagogickou školu na ostrově ^{na} Fidži. Škola zahají vyučování v unoru, a bude připravovat učitele pro kat. školy 5 souostroví Oceánie: Fidži, Tonga Samoa, Cook a Gilbertovo. Škola přijímá laiky i řeholní osoby, muže i ženy.

Vinnari - ^{zpráva R.Y.S.} Vinnari mluví o svém zájmu, že bude mít možnost počítat s kněžími křesťany působícími v Jih. Amer. měs. červen

Vztah Starého a Nového Zákona.

Řekli jsme minule, když jsme reprodukovali myšlenky P. Daniélou, že v Písání svatém nalézáme odpověď na nejdůležitější otázky, které zajímaly hluboké myslitele všech věků a konec končů také veškeré lidstvo: totiž ~~učivem~~ kdo je Bůh, co je člověk a jaké je poslání všeho lidstva. Všechno to je řešeno v Bibli se stanoviska Boha Stvořitele.

Dnes si povíme několik slov o zjevu, který nedůžeme pominout, když jednáme o vztahu Starého Zákona k Novému. Přimo do očí bije jednota mezi ~~uměním~~ obsahem knih Starého a Nového Zákona. Skutečně, kdo by mohl očekávat, že při tom množství knih a autorů ve Starém a v Novém Zákoně, Písmo svaté bude mluvit o jedné věci, totiž o příchodu Vykupitele, jeho přípravách a důsledcích tohoto příchodu.

Co je to tedy Bible?

První ~~příznak~~ ^{postrek}: je nepochybně, že ~~Bible~~ jsou podstatou dějiny. Nejedná se o úvahy o podstatě Boha nebo člověka, ~~jež~~ ^{výhradně} o vyprávění událostí. Ovšem tyto události nejsou jen dějiny lidské, dějiny nejprve izraelského národa a pak křesťanského lidu. Hlavní charakteristikou biblických dějin je skutečnost, že se vztahuji na božské počiny a proto Bible je posvátnými dějinami, to jest dějinami velikých děl Božích. O velikých dílech Božích nám vypravuje už Starý Zákon, tam Bůh stvořil svět. K tomu si třeba všimnout, že jedním z hledisek Božské činnosti je, že je to činnost tvůrčí. Kromě toho Bůh osvobodil izraelský národ. Hlavní episody kolem velikonočního beránka a osvobození z Egypta, které zaujmají ústřední místo ve Starém Zákoně, upozorňují nás na jinou vlastnost Boží činnosti, je to činnost osvobojující.

Druhá ~~příznak~~ ^{postrek}: Bible nezpomíná jen na minulé události, totiž na to, co Bůh udělal pro svůj národ. Tím se dotýkáne nového a velmi důležitého hlediska našich posvátných knih, vidíme totiž, že Bible je zaměřena do budoucnosti. V Bibli události násouky ~~nikdy~~ je události výhradně minulé, vždycky nějakým způsobem jsou ~~zaměřeny~~ ^{uvereněny} ke budoucnosti. Bible o minulých mluví jen proto, aby vzbudila důvěru, že Bůh bude schopen v budoucnosti uskutečnit díla ještě větší. Bible v důsledku toho má v celku protorecký nádech. Ufáme k tomuto postoji, k tomuto hledisku nám může být jeden verš Isaiáše: "Nenyslete na věci minulé, ejhle, já jsem hotov dělat zázračné věci nové!"

Pro Bibli ráj není straceným rájem mládí nebo lidstva. Ráj musíme hledat teprve v budoucnosti, k ráji nyní jen směřujeme. Samo stvoření se neomezuje na tím, co Bůh stvořil na počátku světa, skutečné stvoření teprve očekáváme.

Třetí ~~příznak~~ ^{postrek}: dosud jsme stále zůstávali na půdě židovství. Musíme si však také všimnout, v čem spočívá originalita křesťanského zjevení, čím je charakterizován Nový Zákon. V Novém Zákoně nacházíme jedno ~~velké~~ ^{hezky} základní tvrzení, že totiž ta velká díla, která Starý Zákon oznamoval pro budoucnost, nové stvoření, nová úmluva, nové osvobození, všecko te se splnilo po pravé v Ježíši Kristu.

Tak Nový Zákon vydává svědectví o velkých dílech oživit, která se vyplnila v osobě a díle Ježíše Krista.

S křesťanstvím vstupujeme tedy do nového stadia posvátných dějin.

V Ježíši Kristu se vyplnilo nové stvoření. Jak na počátku světa Duch svatý sestoupil na pravopodobné vody, tak sestoupil i na Pannu Marii, aby v ní vzhudil nové stvoření, Bohoživotka. Jako Bůh osvobodil kdysi svůj lid z Egypta, tak tajemství křesťanských velikonoc osvobozuje nejen hebrejský národ, nýbrž i celé lidstvo od pout smrti. Jako s izraelským národem byla uzavřena první úmluva, tak v Kristu byla uzavřena nová a věčná úmluva, totiž stálé spojení života s ním.

Nakonec čtvrtý a poslední ~~pohled~~^{fortřeh}. Te co se vyplnilo v Ježíši Kristu, pokračuje v Církvi. Stále žijeme v plném proudu posvátných dějin. Poslední ~~díl~~^{částky} Nového Zákona nám popisuje zadátky těchto dějin velkých děl Božích v Církvi, ~~jménem~~^{na} jehož národa jež pokračují idnes mezi námi ve svátostech. Svátosti se nám jeví, jak to kdysi řekl jeden veliký protestantský exegeta, jako přítomné pokračování velkých děl Božích Starého a Nového Zákona.

To co jáma řekli, nás přivádí v závěru k tomu, abychom pochopili, že křesťanské čtení Bible má se dít převážně tak, aby nám stále ukazovalo na rozdíly mezi Starým a Novým Zákonem a odpovídající místa, která o těchto rozdílech svědčí.

V Kristu a v Církvi vidíme díla podobná stvoření, osvobození, úmluvě, čistě Božským te dílům, která jsou známa ze Starého Zákona. Tak tajemství velikonoc, abychom se omezili jen na tento příklad, je ve Starém Zákoně osvobození z Egypta, v Novém Zákoně smrtvýchstání Kristovým a v Církvi osvobození pokřtěného o Veliké noci. Těmito vztahy mezi jednotlivými okamžiky dějin výkoupení se nám jeví, řekli bychom, zvyky Boží. A prostřednictvím poznání těchto Ježožových zvyků, ponamu se nám vyješťuje poznání podstaty Boha živého.

Toto pak nám dává lepší poznání Starého a Nového Zákona. Starý Zákon poznáváme lépe ve světle života Ježíše Krista, který je jeho vyplněním a naopak poznání Starého Zákona nám pomáhá lépe pochopit Krista, jehož Bůh poslal, aby zadostučinil nejjzákladnějším duchovním potřebám Starého Zákona.

Z těchto prvků pozůstává to, co můžeme nazvat prorockou četbou Bible. Liturgie nám v tom ohledu dává dobrý příklad. Liturgie je v podstatě takové čtení Bible, v němž texty Starého a Nového Zákona se čtou při příležitosti života Církve, aby nám ukázali ~~podivuhodnou~~^{podivuhodnou} souvislost plánu Božího, plnicího se stále před našima očima.

Sovětská mládež, noví revolucionáři?

Zprávy: Dnešní Lós.Romano přináší italský text modlitby, kterou sv.Otec Pius XII. složil pro katolické poslance a politiky. V modlitbě se katolický politik obrací k Bohu, Stvořiteli a Pánu všech věcí, nejvýššímu Zákonodárci a Řiditeli, od něhož pochází a závisí veškerá moc a v jehož jménu mají stanovit zákony pozemští zákonodárci. Kat.politik prosí o smysl pro povinnost, který nedopustí, aby nic neopomenuli, co je k duchovnímu i materiálnímu blahu země; prosí o nestrannost a konečně o věrnost křesťanským mračním zásadám i v politickém jednání, tak aby následoval správnost a svatost, s níž sám Bůh řídí vše k své větší slávě a k dobru společnosti a všech lidí. Modlitbu katolického politika, jak ji složil sv.Otec, obdařila Posv.penitenciarie odpustky tří let.

V.M. Z papežské ročenky na rok 1958 se dovídáme, že Svatá stolice je zastoupena svými stálými zástupci u 10 mezinárodních organizací rázu vědeckého, uměleckého a charitativního. Jsou to: Mezinárodní agentura pro mírové užití atomové energie, Fond organisace Spojených národů pro uprchlíky, Organisace Spojených národů pro výživu a zemědělství, organisace pro kulturu, vědu a osvětu UNESCO, Mezinárodní ústav pro unifikaci soukromého práva, Mezinárodní komitét vojenského lékařství a lékárnictví, Mezinárodní komitét pro paleografii, Mezinárodní komitét pro dějiny umění, Stálý výbor mezinárodního sjezdu pro antropologii a etnologii a Mezinárodní komitét pro historické vědy.

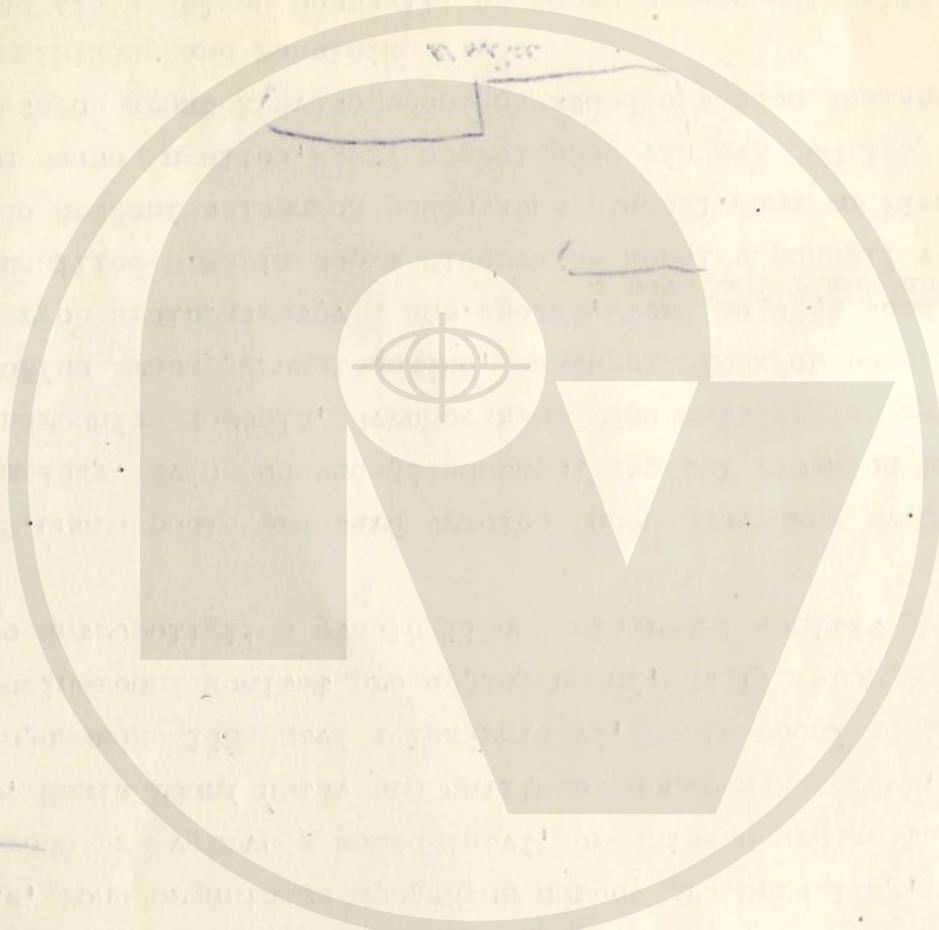
V neděli 2.února podle prastaré tradice budou odevzdány sv.Otcí posvěcené svíce Hromničky. Svíce odevzdají zástupci kapitol římských bazilik, zástupci římských národních kostelů, Svrchovaného řádu maltézských rytířů a Rytířského řádu Božího hrobu jeruzalemského, zástupci římských bohosloveckých kolejí a některých arcibiskupstev a náb.spolků, které se těší tomuto právu,

V římské basilice S.Maria sopra Minerva se konal v pondělí večer obřad kanonického šetření tělesných pozůstatků blahosl.Jana da Fiesole, známého pod jménem Beato Angelico, který zemřel před více než 500 lety. Šetření tvoří jeden z nutných kroků k svatořečení chystanému tohoto známého středověkého malíře, dominikánského řeholníka a mnicha.

Londýn Katolíci Anglie a Walesu postavili od konce 2.svět.války 186 nových škol, 83 se staví a plány k dalším 177 školám byly předloženy ke schvalení. Náklad na postavení škol hradí z poloviny vláda a z poloviny katolíci sami.

Nedavno arc.bis.mons.Godfrey požadal min.skolství, aby vláda prevzala

ze 75% náklad na školy.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Sovětská mládež - mezi chuligány a novými revolucionáři

V světovém západním tisku se v posledních měsících objevily nejednou zprávy o neklidu mezi sovětskou mládeží, zvl. mezi studenty. Veřejně tento neklid a nespokojenost odsoudili mnohokrát sami Sovětí vedoucí, a tím vše jen potvrdili. Tak Vorošilov o nich řekl, že sní o čemsi, ale nemyslí na to nač mají myslit. Většina oných svědectví o neklidu mezi Sovět. mládeží pochází od návštěvníků SS. Tak na př. jistý Metaxas vypsal své osobní zkušenosti v Deutsche Tagespost: Nikdy se neprojevila touha po svobodě tak silně jako v posl. měsících. Svoboda, to zn. žít bez těživého dozoru státu, smět si zvolit své místo ve společnosti, výměnu studentů se zahraničím, svobodnou cestu na Západ atd. Zálibu v záp. móde a napodobování Západu - a to ne vždy v tom nejlepším. Je jen zevnější zjev hluboké skryté touhy po svobodě. Zase se projevuje ta individualistická, náboženská a někdy i anarchistická duše Ruska, které není nic cizejšího než zglajchšaltovaný standardní člověk, vlastně robot, jak jej vytváří komunismus. Na zahraničního návštěvníka, který znal ruskou mládež dříve, činí úžasnou mládež dojem, la do nedávna jako nějací nedůvěřiví hluchoněmí. Plyne to z dlouholeté úzkosti, strachu před všemocným a všude přítomným policejným aparátem. Avšak tento strach pomalu mizí. Mladé Rusko se stalo ve válce plnoletým. Stará garda Stalinovců nemá ohlas u této mládeže, a až i dnešní despotové budou uloženi v maušelu sovětských velikánů, možná mladá generace shledá dnešní režim stejně nesmyslný, jako revolucionáři r. 1917/18 rezim cárský. Potud Metaxas. Důležitější a více dokonalá je analýza Sovět. mládeže jak ji podal S. Kiršanov ve Vídni: V normální době hraje rozhodující úlohu v životě každého státu mládež od 15 do 25 let. Ukázaly to události v Maďarsku: až sovětské tanky udusily její idealismus v krvi. Tato mládež rozhodla při VŘSR: studenti kadeti, námořníci... Jaká je tedy nálada této mládeže v SS? Touto otázkou se zabývá i Sovět. kolektivní vedení. Jeho členové, Chruščevem počínaje, mluvili často na sjezdech mládeže, aby ji nadchli pro to, co se zrodilo v jejich mozgách. Sem patří i řada nařízení, která alespoň navenek mají zlepšit stav žaškolách i na pracovištích: zavedení všeobecné školní povinnosti, zkrácení pracovní doby pro mladistvé, zvýšená pracovní bezpečnost atd. Jak si to vysvětlit, tázalo se Kiršanova. Sovětští vůdcové lákajíanebo spíše mladí opouštějí tu oficiální cestu? Odpověď podávají sovětské časopisy a literatura: Podle Kiršanova existuje v podzemí široká oposice proti duchu a cílům Sovět. vedoucích, a nejednou propukne navenek.

Dokazuje to na př. propast mezi velkou většinou mládeže a těmi, kdo ji mají vychovávat a vést: ti se skoro jen omezují na mobilisování a pobízení, aby mladí plnili iniciativy režimu. ~~Místnosti~~ Komsomolu se více a více mění ve filmové sály, tancovačky a nejčastěji v místa nudy.

S druhé strany je ude propast mezi sov. mládeží a jejími vůdci: ukazuje se větší a větší pasivita a lhostejnost vůči tomu co je jim shora nadiktované. Mladí opouštějí Komsomol, nebo jsou vyloučeni, protože nezaplatili při spěvky, že nepřišli na schůzku a pod. nepořádnosti, poukazující na nezájem. Významná část mládeže se cítí vábena k náboženství; mnohokrát oficiální tisk uznal ~~je~~ nutné ~~kromě~~ ^{hrubým způsobem} odsoudit vítězství náboženství na kom-somolskými organizacemi. U mladších se ukázala touha zakládat kroužky s romantickým charakterem, mimo Komsomol, s tajnými schůzkami, hesly, úmluvami a tajnými úkoly. // a nejdůležitější je jiný význam hnutí, že ne vede k větší experimentaci s myslí a vědomí mnoha mladých, kteří mohou využít svého vlastního vzdělání a Sovětská mládež je tedy nespokojena komunismem, protože ~~je~~ však nikdo neukáže správnou cestu, hledá a bloudí. Tak musíme chápát to chuligánství, které v některých případech došlo i k vážným mravním záchralkám. Sám kom-režim je tím vinen: ~~málo vlastní vědomí. Brzo i málo vlastní vědomí.~~

Kromě chuligánů najde pozorný návštěvník SS ^{ještě} druhou třídu aktivního odporu proti režimu: ti kteří ze své svobodné iniciativy vyplňují mezery oficiálního sovětského plánování a přes všechny administrativní a finanční potíže úspěšně konkurují se státním hospodářstvím. Sem patří těch nekolik málo samostatných rolníků, soukromí taxikáři, soukromé stavební společnosti, které dovedou postavit dům dříve a laciněji než stát, soukromí kováři - tito na př. kvetou v důlní oblasti Doněcké, kde se horník nedočká opravení svého náradí ve státních dílnách. Po celém SS prý je rozšířen tajný trust pro obdělávání a prodávání bobkového listí. ~~Všude zde mají~~ účast a ne malou Komsomolci. Jistě tato druhá ilegální činnost -naopak od chuligánů- vykonává užitečnou práci pro zemi, stará se o skutečné potřeby obyvatelstva, pro které režim nemá pochopení nebo které se nedají spoutat, protože se nedá spoutat život. Avšak je jisté že ~~toto~~ ^{ještě} ilegální pracovníky vede k této ilegální činnosti duch odporu, vědomí, že komunismus, už jako ekonomický systém, je i po 40 letech považován za nedostatečný a nepřípustný.

Zmíníme se ještě o úkazech odporu u sov. studující mládeže: je rozšířený zvyk psát deník, ve kterém studenti dávají volnou cestu svým citům a reakcím; tam zapisují i protikomunistické myšlenky, které vítězoslavně dávají

Kdyžm' dívám' jí
číst spolustudentům. Sem patří rozšiřování ilegálních studentských časopisů, a pak úmyslně ~~pripravené~~ ^{neplacené} t.zv. nepřipravené otázky", které kladou při vyučování politických věd ~~naivně~~ / docentům, a konečně i ty nekonečné diskuse o nedostatcích nauniversitách; ~~které odstraní vedlejší chyby až~~ ^{diskuse budou} ~~ponechávají nedotčeny:~~ podstatné zlorády tkvíci přímo v sov. systému ~~ponechávají nedotčeny:~~ a v komunismu; proti témtu hlasům: podrobit kritice sám komunismus, byly namířeny seriály ^{v komunistickém} pro výchovném úkolu strany mezi studenty.

Mohli bychom vyjmenovat mnohem více zjevů: ukazují, že ani 40 let tyranie v SS nezotročilo lidskou mysl a nevytvořilo nového sov. člověka. Takový sen je šílený, nelidský a fantastický. Duch se nedá spoutat. A veškryny zjevy jsou nám konečně důvodem k naději, že se nedá spoutat ani v budoucnosti.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

.. zprávy a aktuality k katolického světa

VM. Svatý Otec Pius XII. zaslal prostřednictvím substituta svého státního sekretariátu Mons. dell'Acqua list předsedkyni Italské kat. akce žen. Sv. Otec jí sděluje, že souhlasí s chystaným Dnem nemocných dětí a podniku žehná. Den nemocných dětí bude slaven i v Italii od 9. do 11. února jako příprava na důstojné zahájení jubilejního lurdského roku. K oslavám se připojí h. utí Kat. akce jinochů dívek a dětí.

Řím. Římský tisk přinesl zprávu, že 29. listopadu zemřel v Stanislavově na Ukrajině Mons. Jan Latyševskij, světící biskup ^{vých.} obřadu Stanislavovský. Bylo mu 78 let, a před 50 lety byl vysvěcen na kněze. Biskupem byl jmenován r. 1929. Po okupaci vých. Polska sovětskými vojsky r. 1939 zakusil mnoho protivenství od komunistické tajné policie. Po návratu sovětských vojsk 1945 byl zatčen a vězněn v Stanislavově, a Kyjevě. Ve vězení se setkal se svým sídelním biskupem Mons. Chomyszinem, který zemřel v komunistickém vězení o vánocích 1945. Z Kyjeva byl deportován do Kazakstanu do tábora nucených prací. R. 1955 pro stáří a slabost byl odvezen zpět na Ukrajinu do Stanislavova ale nesměl se s nikým stýkat. Zde též zemřel. Smrtí hrdinného biskupa Mons. Latyševského mizí další velká postava episkopátu vých. církve na Ukrajině. Už 10 biskupů se stalo obětí komunistické persekuace: 6 zemřelo pro víru a 4 jsou stále ve vězení.

Bulharsko. Z rozkazu bulharské komunistické policie bylo zavřeno 5 nejznámějších uměleckých atelierů, které se specialisovaly na opravu a kresbu ikon. Režim ospřádává toto nařízení ekonomickými důvody: ateliery nepracovaly pro opravové potřeby lidu, a ostatně práce je nutné odstranit vše to, co živí pověry a zastaralé formy náboženského tmářství. Časopis "Narodnoje dělo" si stěžovalo na zvýšenou náboženskou činnost popř. na venkově a vyzývá vládu k bdělosti: jen likvidací véry v Boha a ateistickou a materialistickou výchovou bude možné dosáhnout jednoty národa a udržet ji. Náboženské ideje práce tuto jednotu ohrožují, protože odvádějí člověka od kolektivu.

Monte Carlo. V Monte Carlo se bude konat od 2. do 9. února mezinárodní katolická konference o otázkách televize. Jsou pozváni všichni pedoucenti kat. náboženských filmů a kat. TV. pořadů. Konference se koná každý rok péčí Mezin. organizace pro rozhlas a TV UNDA pro všechny kdo se zajímají o rokovo kat. TV. vysílání. Knížectví monacké dalo k disposici sály Paláce ~~nejznamenávajícího~~ Umění, a stanice Tele Monte Carlo svá studia.

a bř. mba farního faráře pro Nys.

Misijní zpravodajská služba Fides ~~xxx~~ otiskla zajímavý dokument o protináboženském boji čínských komunistů. 12.února 1957 zaslalo vedení čínské komunistické strany tajný dopis všem svým členům, kteří bydlí v zahraničí. "Katolická církev spolu s protestantskými církvemi jsou organisace ve službách kapitalismu, špiónážní služby a imperialismu", čteme v úvodě dopisu. Proto komunisté mají hledět proniknout do katolických škol, dát se třebas i pokřtit a stát se členem Církve a zvl. spolku Mariina legie, který komunisté nenávidí, rozvíjet horlivou činnost, odvolávat se na lásku k Bohu, možno-li rozdělovat věřící mezi sebou. Mají se účastnit všech náboženských funkcí zevnější laskavosti, obětavosti a nejrůznějšími metodami hledět se přidružit ke kněžím. To vše ale má za cíl, aby sledovali činnost Církve a jejích organisací, a pak vše udali pověřencům tajné ~~xxx~~, at už místní komunistické anebo čínských komunistů.

Pakistan Správce pap.nunciatury v Pakistanu a arc. z Karachi Mons.van Miltenburg uveřejnil statistiku o nynější situaci Církve v této zemi. V Pakistanu žije 79 milionů, 68 milionů je mohamedánů, 9 milionů hinduistů a asi jeden milion animistů. Katolíků bylo k 1.lednu 1958 288.663, katechumenů 95.359. Za minulý rok bylo pokřtěno 7.789 dospělých a celkem 25.745 osob. V pakistánských oblastech z.í. v. pracuje 338 kněží, z nich 64 je domácích. Na kněžství se připravuje 18 bohoslovů diecesních a 27 řeholníků. V malých seminářích studuje 26 studentů. Církev řídí 279 škol prvního stupně s 38.792 žáky, 57 škol druhého stupně s 15.737 studenty, a 8 universitních kolejí, které mají 1.044 studentů. V odborných a řemeslnických školách studuje 7.500 studentů.

Indičtí biskupové jmenovali komisi, která má zkoumat, zda je možné zapojit indické domácí umění do katolické liturgie. Klasická indická hudba, která se podobá gregoriánskému zpěvu, je už užívána v mnoha náboženských písňích. Bylo by vítané, kdyby ji se smělo užívat přímo při liturgii. Rada indických biskupů požádala sv. Stolici, aby směli dovolit věřícím zpívat Gloria a Credo při zpívané mši svaté v domácí řeči.

Počet katolíků v Japonsku vrostl za uplynulý rok, od čce 1956 do čce 1957 o 14.706. Katolíků je nyní 241.745, veškeré obyvatelstvo čítá přes 90 milionů. Počet katolíků se za poslední 10 let zdvojnásobil: r.1947 bylo 132.252 katolíků. V Japonsku pracuje celkem 1085 cizích misionářů. Za poslední rok bylo vysvěceno 18 domácích diecesních a 14 řeholních kněží. Japonských řeholních sester je 2.842, a 1.616 novicek.

Dnešní náš pořad věnujeme svátku sv.Dona Bosca. Uslyšíte rozhovor: Salesiáni ve světě. Nejdříve si poslechněte zprávy vat. rozhlasu.

Sv.Otec Pius XIII. přijal v soukromé audienci zástupce Sp.států sveroamerický u ONS, velvyslance Henry Cabot Logde. Velvyslanec Cabot Logde byl provázen svou chotí.

Dnešní vat.deník l'Os.Romano přináší delší článek pod titulem "Dějiny a ne stýdaté lži". Článek je vyvrácení starých obžalob a pálitování hodných výmyslů o činech sv.Otce Pia XII. před první světovou válkou a po ní, zvl. o jeho stycích s totalitními režimy. Vat. deník naznačuje přímost jednání sv.Otce, jeho nestranné úsilí o uchování a dosažení míru, o pravý blahobyt všech národů, za obnovu pravých lidských hodnot, a to proti každému, kdo tyto hodnoty a práva druhých ohrožoval. Na výrocích Pia XII. už z doby války pisatel článku ukazuje, jak sv.Otec naznačoval možnosti, jimiž bylo možné předejít těžkostem, ve kterých se dnes svět zmítá.

V katedrále hl. města Venezuely Caracasu sloužil arc. Mons.Rafael Ignacio Arias Blanco zádušní bohoslužby za všechny kdo zemřeli v pohnutých uplynulých dnech. Mši svaté byl přítomen předseda vládní rady mnoho členů revoluční vlády. Arc. z Toulouse Mons.Garrone rozhodl, aby byly odstraněny rozdíly v zevnějším lesku při slavení manželství a pohřbů. Toto opatření bylo už učiněno v řadě jiných diecesí a zemí. Mons.Garrone vyzývá, aby opatřením nijak nebyla umenšena vlastní liturgická stránka obřadů.

Celý katolický svět se připravuje na důstojné zahájení jubilejního roku lurdského. Příležitostný pastýřský list vydali svým věřícím biskupové Filipin. V poledne 11. října, ve výroční den prvního zjevení v Lurdech hude ve všech kostelích Filipin sloužena mše svatá ke cti P.Marie. Z Nového Yorku vyjela ve středu první skupina poutníků. Pout, kterou vede biskup z Buffala Mons. Smith bude přitomna zahájení jubilejního roku v Lurdech. Potom navštíví též Řím. V Oloronu ve Francii skončili zhotovení mešních rouch liturgických, ve která bude oděn kard.Gerlier při zahájení lurdských slavností. Uprostřed kasule je motiv zjevení P.Marie sv.Bernardettě a okolo pět stromů, znázorňujících pět světadílů. Ve Velké Británii zahájí jubilejní rok t.zv.Festivalem pěti sálů. V pěti největších sálech Anglie bude předvedena kantáta k P.Marii a scéna lurdských zjevení.

Salesiáni ve světě

Velká salesiánská rodina - salesiánů, řeh. sesetr Dcer P.M.Pomocné a všech jejích spolupracovníků - oslaví v pátek svátek sv.Jana Bosca, svého duchovního otce, a zakladatele. ^{l. Da Brus} Zemřel 31.ledna 1888^{v Parci} Hořčičné zrno, které s pomocí Boží a P.Marie ^{zasedl} na zemi, se rozrostlo v mohutný strom. Podle nejnovějších statistik pracuje v 50 státech všech pěti světadílů salesiánů a Dcer P.M.Pomocné. Řeh. kongregace, co do počtu třetí největší řeholní společnost Církve, je rozdělena ve 108 provincií, inspektorii, v nichž řídí 2444 oratoří pro mládež. Za uplynulý rok, jak se dovídáme ze Salesiánského bulletinu bylo založeno 33 nových domů salesiánů: oratoří, kostelů a hlavně škol pro dorůstající pracující mládež, dva domy v Belg.Kongu, 14 v ^{Asie} 5 v Indii, jeden v jižním Vietnamu a jeden na Formose; v Polsku převzali salesiáni dvě fary: v Rumie a v Zakopaném; Sestry P.Marie Pomocné otevřely za rok 1957 dalších 34 domů: na př. v Rokytném v Polsku, kde mají Dům pro výchovu katechetek diecéze Gořovské, s kurzy náboženského a pensionátem pro nastávající laické katechetky; Sestry P.Marie Pomocné otevřely první salesiánský dům v Koreji, a to v Seulu, při chystaném farním kostele sv.Dona Bosca.

V salesiánském bulletinu též čteme tradiční novoroční pozdrav všem spolupracovníkům gen.představeného salesiánů Dona Renata Ziggiotiho. Don Ziggiovi jimradostně referuje o své loňské visitační cestě ústavy Jižní Ameriky: za 9 měsíců vykonal téměř 70.000 km, od Kolumbie a Venezuely až po Ohňovou zemi na jih od Argentiny: v Rio de Janeiro v Brazilií, byl přijat v audienci samým presidentem republiky Juscelino Kubíčkem, který mu odevzdal za přítomnosti nejvyšších církevních a statárních autorit vyznamenání Cruzeiro do Sul jako uznání za záslužnou práci salesiánů v Brazilií, v Kolumbii navštívil kolonii malomocných, kterou řídí salesiáni, v Bogotě navštívil vesničku Don Bosco, postavenou pro bezpřístřeší. Don Ziggiovi dále připomíná, že rok 1958 salesiáni si připomínají řadu jubileí: právě před 100 lety - ^{21.ledna 1858} Don Bosco přišel po prvé do R byl přijat v audienci papežem Piem IX., který ho povzbudil, aby vykonal to, co mu Bůh vnukl: aby založil řeh.společnost salesiánů, kteří by se starali o pracující mládež, o její náboženskou, mravní a také odbornou výchovu a přípravu na život. Salesiánům bude též drahé lurské jubileum: gen.představený Ziggiovi vyzývá všechny spolupracovníky, aby tento rok byl jim rokem mariánským: mají jej oslavit častější účastí při svátostech, a pak denní modlitbo

Církev 26. října, 77 letená, 138 kalendář, p. 32 kartačka číslo a 26. číslo 2 31/3
které mají růžence nebo alespoň jeho části, rodiny tak mají činit společně v kruhu svých
svých dětí. Tento růženec mají obětovat na úmysly sv. Otce, za triumf P. Marie
Neposkvrněné nad pekelným hadem, nad hřichem, lidskou pýchou a smyslností.
Arno

Salesiánští spolupracovníci se sejdou v Ludech na společné pouti od 26. dubna do 1. května. - V červenci 1958 konečně se bude konat v Turině 18. generální kapitulum salesiánů, které zvolí nejvyšší představené kongregace a bude projednávat různé významné otázky salesiánského apoštola ve světě.

Na svátek sv. Dona Bosca chceme vzpomenout alespoň krátce salesiánského díla v našich českých zemích. Minulý rok na svátek sv. Václava uplynulo 30 let od chvíle, kdy salesiánské hořčičné zrno bylo zaseto. První dům byl ve Fryštáku u Holešova. Don Stuchlý byl jeho prvním ředitelem.

R. 1934 byl založen druhý dům, mezi dělnickou mládeží ostravských vysokých pecí a uhelných dolů, a za několik let stál vedle oratoře i velký kostel sv. Josefa. Po Ostravě přišla na řadu Praha - Kbylysi, jejíž ústav postavil pozdější vězeň nacistických a komunistických žaláž a biskup litoměřický Mons. Trochta. Brno - Žabovřesky a Pardubice r. 1939, Ořechov 1940, Hodoňovice 1943, Dvorek u Přibyslavě, Mníšek pod Brdy, Osek u Duchcova, Přestavlk u Přerova, Vinoř u Prahy a konečně Trmice u Ústí n. Labem - to jsou prázdná jména, nýbrž ohniska, z nichž se měla šířit láska k Bohu a k P. Marii.

Slibně se rozvíjející salesiánské dílo bylo v noci z 13. na 14. duben 1950 zničeno. Reholní domy obklopeny kordony policie, jako kdyby se jednalo o životu nebezpečné zločince, reholníci naloženi do autobusů a nákladních aut a odvezeni do koncentračních táborů. Později byli někteří propuštěni, ale bylo jim přísně zakázáno stýkat se navzájem a sloužit mše svatou, třeba soukromě. Několik bylo odsouzeno jako odstrašující příklady: pan biskup Trochta na 25 let žaláře, nástupce prvního českého salesiánského inspektora P. Stuchlého, P. Dvořák na 22 let atd. P. Stuchlý zemřel 17. ledna 1953 ve věku 83 let.

Salesiánské dílo se zdá být zničeno - ale jen navenek - Salesiáni žijí dál - a podle možnosti, nejednou ~~jen~~ dobrým slovem mezi spolučleníky odstraňují předsudky proto Církvi a kněžství, šíří zdravý křesťanský opitmismus ve vítězství Krista krále a P. Marie Královny a připravují půdu pro vzkříšení Církve a salesiánských ústavů v naší vlasti. Jejich utrpení a modlitby jsou toho zárukou, stejně jako přímluva P. Marie Pomocnice a sv. Dona Bosca.

VM. Vat. deník l'Os.Romano přinesl v jednom ze svých posledních čísel komen tár pod titulem "Církev v Polsku". Komentář je doplněním údajů, které přinesl jeden italský časopis: ten v toulje po žurnalistické sensaci píše m.j. že odhalil, jak došlo k tajné dohodě mezi Gomulkou a kardinálem Wyszynskim Vat. deník připomíná krátce osudy kat. Církve v Polsku o m r.1945 až po nější dny: Po prvních letech opatrnosti a taktu se přešlo k útoku a k proti následování: byla probouzena a živena nesvornost v katolickém táboře, nenávist nekatolických náboženských společností byla řízena proti Římu a kat. Církvi, nižší klerus byl rozdělován od biskupů, prý příliš vázaného na Vatikán, nepřející lidu. Byly založeny pokrovkové organizace a všemi prostředky protéžovány režimem. Kolem r.1950 se nátlak na Církev ještě zesílil: byla zestátněna charitas, objevily se i nastrojené procesy, které měly sloužit k zastrašení neobloných. Biskupové spoléhali na dobrou vůli režimu, a proto uzavřeli se státem úmluvu, netrvalo však dlouho a režim ji začal porušovat. Samozřejmě byli z porušování obviněni biskupové, protože úmluvě nechtěli rozumět tak jak to chtěl stát. Protože biskupové stále neustupovali v tom, co považovali za věc Boží, došlo k dalším procesům, na nichž byli odsouzeni i někteří biskupové. Vrchol pronásledování tvořila internace primasa kard.Wysz. v září 1953. Velmi brzy se ale ukázalo, že tím se situace ještě zhoršila. Deficitní statistika 10 let socialismu, bída, mravní úpadek, zatrpklost se projevily i na venek. Režim musel ustoupit. Kard.Wysz., všichni uvěznění a internovaní biskupové a kněží byli propuštěni. Byly odvolány po případě přehlédnutý proticírkevní zákony, ale Církvi nebyla dopřána svoboda, jež jí patří a kterou jí Gomulka slíbil když byl v tísni. Byla jen uvolněna pouta. Nebylo zde dohody v pravém slova smyslu, nanejvýš byla dopřána svoboda mlivt, a biskupové jí použili. O dnešní situaci kat. Církve v Polsku vat.deník píše toto: Komunistický režim nechává nedotčenu organizaci pokrovkových katolíků Pax, třebas kompromitovanou spoluprací se stalinismem. Zásahy vlády, s jedné strany zmírněné, lze znova cítit na jiných polích: katolická universita v Lublani marně čeká na povolení, aby směla obnovit své fakulty práv a společenských věd. Bohoslovecká akademie v Bělanech je dále otevřena, třebas její organizace je pochybného rázu a biskupové ji neschválili. Charitas, jejíž řízení bylo odejmuto biskupům, je stále v rukou vlády; upírá se katolíkům právo na opravdu katolický nezávislý tisk, organizace Katolické akce jsou zakázané.

koncem

Kdežto r.1956 se dávala velká publicita slovům kard.Wysz., dnes se mu zakazuje obrátit se k věřícím a blahopřát jim k vánočům. Organisuje se nová fáze protináboženské činnosti. Proti anarchistickým hnutím se před nedávném režim odvolával na vlastenecké cítění katolíků, dnes se volají k bedlivosti ateisté všech odstínů, marxisté i nemarxité, aby přešli k ofensivě. jistý Voznarský založil koncem října 1957 Spolek bezbožníků a volnomyšlenkářů, a nedlouho nato Spolek konal svůj první sjezd.Cílem Spolku je získat mládež, aniž by se přímo útočilo na Církev.

Podobné zjevy dívají tušit, že polský režim postupně se vrací na cesty, jimiž šel v minulosti, končí vat. deník svůj článek. Je tedy bezpodstatné psát o dohodě mezi kard.Wysz. a režimem. Církvi v Polsku byl dopřán oddech Budoucnost ukáže, zda slova režimu byla pravdivá nebo jen předstírání - jak jsme tomu u komunistů zvykli.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

... zprávy a aktuality z kat. světa.

VM. V těchto dnech vyšlo nové dvojčíslo ofic.orgánu sv. Stolice Acta Ap. Sedis. Je to číslo 17. a 18., ~~XXXVIII~~^{XXXIX} minulého roku. Přináší m. j. alokuce sv. Otce Pia XII. z audiencí udělených v listopadu měsíci, na př.k účastníkům sjezdu italských církevních archivářů, k účastníkům sjezdu Latinské módní unie, k účastníkům 9.zasedání organisace pro výživu a zemědělství FAO, k účastníkům mezinárodního sjezdu o otázkách soukromých škol v Evropě , k lékařům o otázkách souvisejících s umrtvením, a konečně audienci přesidneta NSR Theodora Heussa. AAK též přináší text rozhlasového poselství ^{w. R. N.} ke katolíkům arcidiecese milánské, když tam byly zakončeny velkolepé lidové misie, dále liturgickou formulí posvěcení rozhlasové stanice - této formuly užil sv.Otec když 27.října posvětil nové přístroje vat. rozhlasové stanice, modlitbu sv.Otce za kněžská povolání a apoštolskou konstituci Primo exacto saeculo, jíž sv.Otec uděluje odpustky Milostivého léta poutníkům do Lurd za jubilejního roku lurdského od 11.února 1958- 11.úhora 1959. Protože toto číslo je poslední minulého roku, přináší též úplné obvyklé rejstříky, věcný i osobní a ~~technický~~ obsah.

Rím. Biskup z Cremy v Italii Mons.Cambiaghi vydal příležitostný pastýřský list k zahájení jubilejního lurdského roku. Mons.Cambiaghi mluví o významu Lurd pro naši dobu a vyzývá kněze i věřící, aby se alespoň duchem připojili k lurdským oslavám. Bouřlivá doba toho nadliského boje mezi rozdílnými ideologiemi a imperialismy ve světě, které jsme svědky, se začala když P. Marie se zjevila v Lurdech ^{a ktera} se ještě neskončila. Biskup Mons.Cambiaghi žádá přede vším rodiče, aby se často modlili s dětmi společně růženec.

Saigon. Po dlouhých diskusích jihovietnamský parlament schválil návrh zákona, kterým se v jihovietnamské republice ruší rozvod. President republiky však bude mít moc povolit jej ve zvláštních případech. Návrh zákona podala sestra presidenta jihovietnamské republiky sl.Ngo Dinh Nhu, věřící katolička

Londýn. Arcibiskupu z Westminsteru Mons.Godfreymu byl predložen plán na postavení Katolického ústředního domu, který by stál v srdeci Londýna. Dům by měl 9 poschodí, střední loď a 4 postanní křídla. Bude to středisko činnosti katedrály Velké Britanie. Kta.spolky zde budou mít své kanceláře a ve velkých sálech se budou konat konference a sjezdy. V budově bude 150 lůžek, restaurace, knihovna a jiné. Dům by stál asi 1 milion liber anglických.

*M. Černý
M. Černý*

~~Uzájmu~~.
D. M. L. T. V. S.

použití mohlo nejpozději být v roce 2000).

Na ujetý hod. P. M. - v městě 2. února - počet ~~na~~ ^{ne} aktuálně.
město prohlásilo svůj volební rejstřík 2. II. 1992. Tedy o den
později než bylo v ~~městě~~ k místech v Evropské Unii vyhlášeno výsledek
volby P. M. hnedi obecní Rad. voleb. Voleb 17 x městila v. Pan.
Vol. voleb 12/7 1858. Živ. voleb voleb' voleb'. Odv. deputac. z těch
vyhral pán Jaroslav: jen voleb'. ~~Deputac. živ. voleb'~~ městského
zastupitelstva, jehož členové, kromě svého zastoupení k volebnímu právu - jinak až
do voleb voleb' k volebnímu právu. Ale Komisaře městského
zastupitelstva. Po 4 letech smrti kurára pochytal jeho voleb'. počet - a obs-
lil funkci i měst. prez. Z 1876 byla pov. ~~zastupitelstvo~~ kurára kuráre : měst.
zpr. prez. an. Karel funkci, za voleb. 35 kurářů, 3.000 kurářů a asi 100.000
vol. h. Pius X. vystřídal voleb. 27. I. 1900. Kuráře voleb. C., Pius XI.
měst. Ben. hab. bl. 1933 voleb.
2. 4. 25)

Voleb funkci 2. 1948 : 2,200 000, 15. Voleb funkci, 999 000

1949 : 3,000 20 - " 1200 -

Funkci ~~zastupitelstva~~ zastupitelstva měst, funkci voleb' 2. II. 1992 :
2. město voleb' funkci - deputaci voleb' funkci, kterou se pak dostane voleb'
městského měst. prez.

27/8 1872 počet početní. nový i příslušný N. L. - 1887

Funkci : 2. 1884 literární dílo ; + 3.000 měst. vol. funkci, 20. II.
~~početní~~ městského měst. prez. funkci. Město - obec funkci,
početní prez. měst. prez. funkci prez. funkci.

celá funkci k městu

komisi z obecní měst.

čl. obecného měst. prez. k P. M. L. měst. prez. :

funkci - měst. prez. funkci měst.